

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1693, 15 Οκτώβρη 2025

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

1 Οκτώβρη, 10 Οκτώβρη, 14 Οκτώβρη...
**Πανεργατικά
απεργιακά...
ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ**

Γυρίστε στις σελίδες
3, 5, 7, 8, 9, 10, 11 και 20

10/10, Αθήνα. Απεργία Αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Το προσχέδιο κατατίθεται εν μέσω σημαντικής διεθνούς αβεβαιότητας, τόσο σε γεωπολιτικό όσο και σε δημοσιοοικονομικό επίπεδο. Οι γεωπολιτικές εντάσεις στην Ουκρανία και τη Μέση Ανατολή σε συνδυασμό με την ενίσχυση του προστατευτισμού και της επιβολής δασμών αλλά και των δημοσιονομικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν μεγάλες οικονομίες της Ευρώπης, εντείνουν την αβεβαιότητα ως προς τις προοπτικές της παγκόσμιας ανάπτυξης".

Με αυτή την παράγραφο ανοίγει ο **Κυριάκος Πιερρακάκης** το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2026 που συζητείται στις αρμόδιες επιτροπές της Βουλής από τις αρχές της προηγούμενης εβδομάδας. Ενός προϋπολογισμού που προαναγγέλλει νέες θυσίες για την εργατική τάξη μέσα από τις περικοπές και την φορολόγηση και νέα δώρα για τους πλούσιους φίλους της κυβέρνησης, τους τραπεζίτες και τους βιομήχανους. Η επίθεση αυτή έρχεται μέσα σε συνθήκες πολέμων αλλά και μαζικής απεργιακής αντίστασης και πολιτικής αποσταθεροποίησης στην καρδιά της ΕΕ, στην Γαλλία και την Ιταλία.

Ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας αναμένεται να ανέλθει σε 2,2% το 2025 και 2,4% το 2026. Για το 2026 τα έσοδα από φόρους αναμένεται να ανέλθουν στο ύψος των 73,5 δισ. ευρώ, αυξημένα κατά 2,65 δισ. έναντι του 2025. Ειδικότερα, τα έσοδα από τον ΦΠΑ, αυτού του άδικου φόρου που πέφτει στις πλάτες των φτωχών, αναμένεται να ανέλθουν στο ποσό των 29,1 δισ ευρώ, αυξημένα κατά 1,6 δισ ευρώ από τα 27,5 δισ ευρώ το 2025. Η αύξηση αυτή δεν προκύπτει από την αύξηση των μισθών και της αγοραστικής δύναμης όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση, αλλά από την αύξηση των τιμών που φέρνουν κέρδη ρεκόρ για τις επιχειρήσεις. Τα σούπερ μάρκετ έχουν καταγράψει έσοδα 8 δισ ευρώ μέσα στο πρώτο 7μηνο του 2025 -ο συνολικός τζίρος για το 2024 ανήλθε σε 14,8 εκατ. ευρώ- και το Υπουργείο Ανάπτυξης επέβαλλε πρόστιμο χάδι μόλις 2 εκατ. ευρώ σε σούπερ μάρκετ "για παραβάσεις του πλαφόν και του κώδικα δεοντολογίας". Τα έσοδα από τους ΕΦΚ εκτιμώνται επίσης αυξημένα στο ποσό των 7,44 δισ ευρώ, από τα 7,39 δισ ευρώ του προηγούμενου έτους.

Τα έσοδα από τον φόρο εισοδήματος αναμένεται να ανέλθουν στο ποσό των 26,7 δισ ευρώ, αυξημένα κατά 742 εκατ. ευρώ ή 2,9% έναντι του 2025. Ειδικότερα ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων προβλέπεται να διαμορφωθεί στο ποσό των 15,8 δισ ευρώ έναντι μόλις 8,6 δισ ευρώ του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων που θα είναι παρόλα αυτά αυξημένος κατά 859 εκατ. ευρώ έναντι του 2025, λόγω των εκτι-

1/10, Γενική Απεργία Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Τόκοι, εξοπλισμοί και φοροαπαλλαγές γι'αυτούς - Λεηλασία για μας

μύμενων αυξημένων αποτελεσμάτων των επιχειρήσεων κατά το τρέχον φορολογικό έτος, τα οποία θα δηλωθούν το έτος 2026.

Τα θηριώδη πρωτογενή πλεονάσματα θα συνεχιστούν για ακόμη μια χρονιά. Το πρωτογενές πλεόνασμα για το 2025 εκτιμάται να κλείσει στο 3,6% του ΑΕΠ, έναντι 3,2% που ήταν η εκτίμηση στην Εκθεση Προόδου του Μεσοπρόθεσμου τον περασμένο Απρίλη, ενώ για το 2026 προβλέπεται στο 2,8% του ΑΕΠ και στα 7,3 δισ ευρώ.

Από το προσχέδιο του προϋπολογισμού προκύπτει ότι οι τόκοι εξυπηρέτησης του χρέους θα ανέλθουν το 2026 σε 9,75 δισ ευρώ έναντι 9,40 δισ που ήταν η πρόβλεψη στο αντίστοιχο προσχέδιο του 2025. Επίσης τον Δεκέμβριο 2025 αναμένεται να υλοποιηθεί νέα πρόωρη αποπληρωμή των ευρωπαϊκών δανείων του GLF, τα οποία έχουν κυμαινόμενο επιτόκιο, με την αναλογική αποπληρωμή δανείων που λήγουν κατά τα έτη 2033 - 2041, συνολικού ύψους 5,3 δισ ευρώ. Έχουν προηγηθεί οι αποπληρωμές δανείων ύψους 7,93 δισ ευρώ τον Δεκέμβριο 2024, 5,29 δισ ευρώ τον Δεκέμβριο 2023 και 2,64 δισ ευρώ τον Δεκέμβριο 2022. Πρόκειται για δάνεια του πρώτου μνημονίου, τα οποία συνιστούν το μεγαλύτερο βάρος στο χαρτοφυλάκιο του χρέους. Μετά από 15 χρόνια θυσιών για την εργατική τάξη και

αποπληρωμής των μνημονιακών συμβάσεων το χρέος σήμερα ανέρχεται σε 366 δισ ευρώ και 145% του ΑΕΠ έναντι 340 δισ ευρώ και 147 % του ΑΕΠ όταν ξεκινούσαν οι περιπέτειες της ελληνικής οικονομίας.

Θυσία η Υγεία, η Παιδεία, το Κράτος Πρόνοιας

Οι δαπάνες για την δημόσια Υγεία, Παιδεία και κράτος πρόνοιας άλλη μία χρονιά θυσιάζονται στον βωμό εξυπηρέτησης αυτής της μαύρης τρύπας. Στο προσχέδιο του προϋπολογισμού ο λογαριασμός της μισθοδοσίας των υγειονομικών προβλέπεται στα 798 εκατ. ευρώ, 100 εκατομμύρια λιγότερο από την αντίστοιχη πρόβλεψη το 2025. Όσο δηλαδή θα κοστίσει η 4η φρεγάτα Belharra που παρήγγειλε η κυβέρνηση από την Γαλλία. Αυτοί που θα δουν αυξήσεις θα είναι οι караβανάδες με "το επίδομα ιδιαίτερων συνθηκών εργασίας και επικινδυνότητας ύψους 100 ευρώ μηνιαίως, με εκτιμώμενο συνολικό κόστος 111 εκατ. ευρώ για το 2025 και 222 εκατ. ευρώ για το 2026".

Οι γεωπολιτικές εντάσεις, που μεταφράζονται για την κυβέρνηση και τα αφεντικά σε πιο ενεργή εμπλοκή στους πολέμους σημαίνει ότι μαζί με τις φρεγάτες έρχονται και νέα F35, ιπτάμενα αλλά και πλωτά drones. Το 2026 οι δαπάνες για τις φυσικές παραλαβές εξοπλιστικών προγραμμάτων αναμένεται να αυξηθούν σε 2,3

δισ. ευρώ έναντι 1,7 δισ. ευρώ το 2025.

Όσον αφορά την θωράκιση της πολιτικής προστασίας και της Πυροσβεστικής η κοροϊδία συνεχίζεται στα αποκαϊδία που άφησαν οι καταστροφικές πυρκαγιές σε Χίο, Πάτρα, Ζάκυνθο και Ιεράπετρα. Σε μόλις 20 εκατ. ευρώ προϋπολογίζεται το πρόσθετο κόστος του πτητικού έργου σαράντα εννέα (49) συνολικά εναέριων μέσων δασοπυρόσβεσης και ποσό ύψους 11 εκατ. ευρώ αφορά σε δαπάνες εκτός έδρας μετακινού-

μενου πυροσβεστικού προσωπικού.

Μέσα σε αυτήν την γκρίζα εικόνα για τους εργαζόμενους η κυβέρνηση τολμάει να μιλάει για ενίσχυση των εισοδημάτων μέσα και από το νέο φορολογικό νομοσχέδιο που ανακοίνωσε ο Μητσοτάκης στην ΔΕΘ. Το νομοσχέδιο στην πραγματικότητα δεν φέρνει καμία αλλαγή για τα χαμηλά εισοδήματα, για τους εργαζόμενους που αμείβονται με τον κατώτατο μισθό και για τους συνταξιούχους. Το πνεύμα που διαπερνάει την φορολογική μεταρρύθμιση όπως και όλη την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης όσον αφορά τους εργαζόμενους κινείται στην λογική σου παίρνω 10 και σου δίνω πίσω ένα, όπως ακριβώς θα ισχύσει με το μέτρο της επιστροφής ενοικίου. Ένα από τα δήθεν μέτρα στήριξης των ενοικιαστών σε μία περίοδο που τα ενοίκια είναι απλησίαστα, ενώ όλο και λιγότερες κατοικίες μένουν διαθέσιμες από την κερδοσκοπία στα ακίνητα και την μετατροπή της πόλης σε ένα μεγάλο Airbnb.

Στους μόνους που υπόσχεται ενίσχυση και δώρα είναι στους βιομηχάνους ο ίδιος ο Μητσοτάκης. Παίρνοντας τον λόγο στην Ετήσια Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ έκανε έναν απολογισμό της διακυβέρνησής του και τα οφέλη που είχε για την βιομηχανία με μείωση 83 φόρων, απαλλαγή κόκκινων δανείων για τις τράπεζες και υποσχέθηκε νέα μέτρα για τις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος. Δεν παρέλειψε να διαφημίσει την μεγαλύτερη ευελιξία που έφερε η κυβέρνησή του στην αγορά εργασίας με το 13ωρο και την ψηφιακή κάρτα εργασίας.

Στις 14 Οκτωβρίου απεργούμε για να μην περάσει ο νόμος για το 13ωρο που φέρνει η Κεραμέως και κλιμακώνουμε απεργιακά ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου, των τραπεζιτών και του ΣΕΒ για να βάλουμε τις ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη τους.

Κώστας Πολύδωρος

Διαβάστε επίσης

13/10, Ο Μητσοτάκης χειροκροτεί τον Τραμπ στο Σαρμ Ελ Σείχ. Φωτό: Suzanne Plunket/Getty

Τίποτα δεν τελείωσε Να τελειώνουμε με τον Μητσοτάκη!

Απεγνωσμένα προσπαθεί η κυβερνητική προπαγάνδα να πείσει ότι ο Τραμπ έβαλε τέλος στον πόλεμο στη Μέση Ανατολή και ο Μητσοτάκης είναι κι αυτός «ειρηνοποιός» συμμετέχοντας στη φιάστα στο Σαρμ Ελ Σείχ. Δίπλα στα ψέματα αυτά, η κυβέρνηση προσπαθεί να επιστρατεύσει και την καταστολή με τον περιορισμό των διαδηλώσεων μπροστά στη Βουλή και τον Άγνωστο Στρατιώτη. Αλλά ήδη η νέα Πανεργατική Απεργία της Τρίτης 14 Οκτώβρη έστειλε καθαρά το μήνυμα: Επιμένουμε απεργιακά μέχρι τη νίκη.

Το μήνυμα αυτό είναι πολλαπλά επίκαιρο. Ο Μητσοτάκης τρέχει να χωθεί στη νέα μοιρασιά της Μέσης Ανατολής που προωθεί ο Τραμπ με το σχέδιό του για τη Γάζα. Η κυβέρνηση που έλεγε ότι όσοι υποστηρίζουμε την Παλαιστινιακή Αντίσταση είμαστε «πράκτορες του Ερντογάν», τώρα τρέχει παρέα με τον Ερντογάν για να θάψουν τους Παλαιστίνους και να μοιράσουν τα ιμάτιά τους. Αλλά λογαριάζουν χωρίς τα κινήματα που οδήγησαν το Ισραήλ σε αδιέξοδο, δηλαδή τους ίδιους τους Παλαιστίνιους.

ους τους Παλαιστίνιους και το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης.

Μισό εκατομμύριο διαδηλωτές πλημμύρισαν τους δρόμους του Λονδίνου το Σάββατο υπογραμμίζοντας την αποφασιστικότητα για συνέχιση του αγώνα μέχρι να νικήσει η Παλαιστίνη. Στην Ισπανία ετοιμάζονται να συνεχίσουν το παράδειγμα της Ιταλίας με Πανεργατική Απεργία για την Παλαιστίνη στις 15 Οκτώβρη. Σε αυτόν το δρόμο συνεχίζει και το κίνημα εδώ μετά το μεγάλο βήμα που έγινε στις 10 Οκτώβρη κλιμακώνοντας την αλληλεγγύη με απεργιακή δράση.

Η αποφασιστικότητα και η δύναμη της εργατικής τάξης ενισχύεται από άλλα δυο στοιχεία.

Οργή

Η νίκη του απεργού πείνας **Πάνου Ρούτσι** έδειξε πόσο απογοητωμένη είναι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πόσο φοβάται τη μαζική οργή για το έγκλημα των Τεμπών. Ξεφτιλίστηκαν οι Γεωργιάδδες και οι Φλωρίδες μπροστά σε έναν αποφασισμένο απεργό πείνας που σήκωνε τη γροθιά του για να χαιρετίζει όλες τις κινητοποιήσεις που στέκονταν στο πλευρό του -και τον κόσμο των Τεμπών αλλά και το αντιρατσιστικό κίνημα και τα συλλαλητήρια για τον Ζακ Κωστόπουλο και τους αλληλέγγυους της Παλαιστίνης.

Και ακόμα πιο σημαντικό είναι ένα δεύτερο στοιχείο των εξελίξεων που τρέχουν γρήγορα. Απέναντι σε μια κυβέρνηση σε κρίση, η μαζική οργή παίρνει οργανωμένη μορφή με δυο Πανεργατικές Απεργίες μέσα στον Οκτώβρη ενάντια στα σχέδια για 13ωρο. Αυτή είναι μια δυναμική που είναι πολύτιμη για τις μάχες που έχουμε μπροστά μας.

Ούτε ο πόλεμος, ούτε τα «Μνημόνια» δεν τελειώνουν. Το προσχέδιο του προϋπολογισμού που συζητιέται στις επιτροπές της Βουλής είναι γεμάτο από νέες αντεργατικές προ-

κλήσεις. Θέλουν να μας βάλουν να δουλεύουμε από το πρωί μέχρι το βράδυ για να μοιράζουν δισεκατομμύρια στους καπιταλιστές: δισεκατομμύρια για τόκους, δισεκατομμύρια για φοροαπαλλαγές στις μεγάλες επιχειρήσεις, δισεκατομμύρια για πολεμικούς εξοπλισμούς. Η «ειρήνη» του Τραμπ, του Νετανιάχου και του Μητσοτάκη κοστίζει ακριβά και σε ανθρώπινες ζωές και σε πολεμικές δαπάνες.

Προχωράμε αποφασιστικά στα επόμενα βήματα. Στις 17 και 18 Οκτώβρη στην Κρήτη διαδηλώνουμε για να πάψει η Σούδα να είναι πολεμική βάση και να σταματήσει κάθε υποστήριξη στο Ισραήλ και τα σχέδια του Τραμπ. Επίσης στις 18/10 οργανώνουμε τη συναυλία στον Πειραιά για τα θύματα της Πύλου, για να δικαστούν και να καταδικαστούν οι οργανωτές του εγκλήματος που κόστισε 600 ζωές προσφύγων. Το σύνθημά μας παραμένει «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη». Και προχωράμε να το δικαιώσουμε με τη δύναμη του εργατικού κινήματος συνεχίζοντας και κλιμακώνοντας τις απεργίες.

Οι συνθήκες για την ανατροπή της κυβέρνησης ωριμάζουν και μαζί γίνεται πιο επιτακτική η ανάγκη να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά που βάζει σαν στρατηγικό στόχο να κάνουμε την ανατροπή αντικαπιταλιστική. Για να απαλλαγούμε από το σύστημα που σπέρνει πόλεμο και φτώχεια.

Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός

Σε μια εποχή που ο καπιταλισμός αποκαλύπτει το σαπισμένο του πρόσωπο, με πολέμους, ακρίβεια, φτώχεια, ρατσισμό και καταστολή, η ανάγκη να ξανασυζητήσουμε τι σημαίνει σοσιαλισμός σήμερα είναι ζήτημα επιβίωσης και ελπίδας. Οι κυβερνήσεις, δεξιές και «προοδευτικές», υπηρετούν το ίδιο σύστημα που γεννά κρίσεις και ανισότητες.

Στις 9 Νοέμβρη, το ΣΕΚ διοργανώνει στην Πάντειο μια μεγάλη ημερίδα αφιερωμένη στο πώς μπορούμε μαζικά να αλλάξουμε τον κόσμο. Από το ΛΟΑΤΚΙ+ και το φεμινιστικό κίνημα, μέχρι το αντιφασιστικό, το αντιρατσιστικό και τα εργατικά σωματεία, όλοι οι αγώνες συναντιούνται. Δεν υπάρχουν ξεχωριστές μάχες όταν η ρίζα της καταπίεσης είναι κοινή -η εξουσία του κεφαλαίου. Κάθε άτομο που ζει καθημερινά την καταπίεση στην σημερινή κοινωνία, ονειρεύεται την ισοτιμία του και τα δικαιώματά του. Και με συλλογικό αγώνα είναι εφικτό.

Ο σοσιαλισμός δεν είναι ανάμνηση, είναι πράξη. Είναι η δύναμη που γεννιέται όταν οι εργαζόμενοι, οι νέοι, οι γυναίκες, τα queer και οι μετανάστες ενώνουν τις φωνές τους για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και μίσος.

Γι' αυτό αξίζει όλοι να είναι εκεί. Για να συζητήσουμε, να οργανωθούμε, να εμπνευστούμε και να πάρουμε πίσω την ελπίδα ότι μπορούμε και πρέπει να αλλάξουμε το σύστημα και τη ζωή μας.

Κωνσταντίνος Μπουντζίκας
Πυρήνας Εξαρχειών

Στις 9 Νοέμβρη στο Παντείο οργανώνουμε μια μεγάλη εκδήλωση με τέσσερις συζητήσεις με τον τίτλο «Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός»

Ζούμε σε έναν κόσμο ακραίας βαρβαρότητας και το μέλλον των λαών και της εργατικής τάξης δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι ένα σύστημα ακραίας εκμετάλλευσης που παραγεί γενοκτονίες όπως αυτό που βλέπουμε καθημερινά στη Γάζα, ρατσισμό όπως βλέπουμε εδώ με την κυβέρνηση Μητσοτάκη και την Ακροδεξιά διεθνώς, με φασιστική απειλή και φτώχεια.

Ταυτόχρονα ζούμε σε στιγμές που βλέπουμε τους δρόμους να γεμίζουν ξανά από κόσμο που παλεύει, εξεγέρσεις να ξεσπάνε σε πολλά σημεία του πλανήτη και τον κόσμο να αναζητά μια διαφορετική κοινωνία.

Σε τέτοιες στιγμές, εκδηλώσεις σαν και αυτές είναι πολύτιμες για να συζητήσουμε όχι μόνο για την κλιμάκωση των αγώνων μας αλλά και για την προοπτική μιας κοινωνίας χωρίς όλα αυτά τα δεινά που παράγει το καπιταλιστικό σύστημα.

Είμαι νέο μέλος στο ΣΕΚ, θα συμμετέχω στην εκδήλωση για να μάθω, να σκεφτώ πάνω σε αυτά που θα συζητήσουμε, να γνωρίσω ανθρώπους που οραματίζονται μια άλλη κοινωνία!

Σοφία Φορτούνα
Πυρήνας Πειραιά

Η μεγάλη απεργιακή διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας στις 10 του Οκτώβρη και οι διαδηλώσεις στις άλλες πόλεις της Ελλάδας ήταν το αποτέλεσμα μίας μεγάλης διαδρομής. Σε αυτήν τη διαδρομή, το ψήφισμα της απεργίας έφτασε να συζητιέται σωματείο το σωματείο, σύλλογο τον σύλλογο, σε γενικές συνελεύσεις, εξορμήσεις και διοικητικά συμβούλια. Έφτασε να συνδέει τις μάχες μεταξύ τους, να εμπνέει, να δίνει όρεξη για μεταξύνωση των απεργιακών μαχών. Και κυριότερα να βάζει στο κέντρο της συζήτησης το ποια είναι η τάξη που έχει τη δύναμη να σταματήσει τη στήριξη στο κράτος-τρομοκράτη του Ισραήλ και να σταματήσει τη γενοκτονία στη Γάζα.

Συνδικάτα, συνδικαλιστικές κινήσεις και σύλλογοι πριν και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού ριχνόντουσαν στην πρώτη γραμμή στη μάχη ενάντια στη γενοκτονία. Αυτό που χρειαζόταν ήταν η συντονισμένη κλιμάκωση όλων αυτών των δράσεων σε μέρα Γενικής Απεργίας για την Παλαιστίνη, στην επέτειο των δύο χρόνων από την 7η Οκτώβρη και την αρχή της γενοκτονικής επίθεσης του Ισραήλ. Σε αυτή την ανάγκη, πάτησε η καμπάνια «Απεργία στις 10 Οκτώβρη να σπάσουμε τη στήριξη στη Γενοκτονία» με πρωτοβουλία της **Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας** και της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**.

Γύρος εκδηλώσεων

Την αρχή της καμπάνιας συνόδευσε γύρος εκδηλώσεων σε σχολές, σχολεία και γειτονιές. Το ψήφισμα για την Παλαιστίνη εκτυπώθηκε σε εκατοντάδες αντίτυπα, με στόχο να διακινηθεί παντού, σε κάθε χώρο δουλειάς, σχολείο και σχολή. Με το που κυκλοφόρησε άρχισε να διακινείται και να συζητιέται σε γενικές συνελεύσεις και διοικητικά συμβούλια. Ο Σύλλογος Εργαζομένων του νοσοκομείου «Έλενα Βενιζέλου» ήταν το πρώτο σωματείο που πήρε απόφαση για την απεργία. Ακολούθησε ο Σύλλογος Ειδικευόμενων γιατρών Δαφνίου. Στη συνέχεια, στη μάχη για την απεργία μπήκαν τα

Οργανώνοντας από τα κάτω

σωματεία των εκπαιδευτικών. Η Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, η ΕΛΜΕ Σιβιτανίδειου, η ΕΛΜΕ Καλλιθέας – Νέας Σμύρνης Μοσχάτου και η ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων - Ζεφυρίου – Φυλής πήραν απόφαση συμμετοχής στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Ακολούθησαν οι ΣΕΠΕ «Αθηνά» και Γλυφάδας-Βούλας-Βαρης - Βουλιαγμένης.

Από τη Σύρο, το νησί που πρωτοστάτησε στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη με τις διαδηλώσεις ενάντια στον ελλιμενισμού του ισραηλινού κρουαζιερόπλοιου, ήρθε και το αίτημα για την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Το Σωματείο Εργαζομένων Δήμου Σύρου- Ερμούπολης έστειλε αίτημα στην ΠΟΕ-ΟΤΑ ζητώντας να προκηρυχθεί απεργία στις 10 του Οκτώβρη.

Στον ιδιωτικό τομέα, το Σωματείο Εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ πήρε απόφαση για στάση εργασίας από τις 12 μέχρι τη λήξη της βάρδιας απευθύνοντας κάλεσμα στο ΕΚΑ για κήρυξη απεργίας στις 10 του Οκτώβρη.

Από το βήμα της απεργιακής συγκέντρωσης της 1ης Οκτώβρη στην πλατεία Κλαυθμώνος, ο **Κώστας Καταραχιάς**, γραμματέας του νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου, κάλεσε τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις Ομοσπονδίες να προκηρύξουν και να οργανώσουν την απεργία στις 10/10.

Στις 2 Οκτώβρη, η ΕΕ της ΠΟΕ-ΟΤΑ, ανταποκρινόμενη στο αίτημα του σωματείο Εργαζομένων Δήμου Σύρου- Ερμούπολης, σε ανακοίνωση της κάλεσε τα σωματεία μέλη της να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις και τις συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας στις 10 του Οκτώβρη, χωρίς ωστόσο να προκηρύσσει απεργία. Την ίδια μέρα, το Εργατικό Κέντρο Αθήνας κάλεσε τα σωματεία μέλη του σε συμμετοχή

στις απεργιακές κινητοποιήσεις στις 10 του Οκτώβρη.

Παραπάνω ώθηση στην προσπάθεια για γενική απεργία πανελλαδικά στις 10 του Οκτώβρη, έδωσε η γενική απεργία στην Ιταλία στις 3 του Οκτώβρη, η οποία γέμισε τους δρόμους των ιταλικών πόλεων με εκατομμύρια απεργούς. Ιταλοί συνδικαλιστές-οργανωτές της απεργίας από τα συνδικάτα Si.Cobas έστειλαν μηνύματα συμπαράστασης στους Έλληνες απεργούς που κυκλοφόρησαν διαδικτυακά και στη συνέχεια τυπώθηκαν σε προκήρυξη.

Ομόφωνα

Ακολούθησαν και οι ερευνητές με το Σωματείο Εργαζομένων στην Έρευνα (ΣΕΡΕΤΕ) να παίρνει ομόφωνα την απόφαση συμμετοχής στις απεργιακές κινητοποιήσεις στις 10 του μήνα. Στις 5 Οκτώβρη, οι Παρεμβάσεις Δημοσίου σε απόφαση τους κάλεσαν στη διαδήλωση αλληλεγγύης την Τρίτη στις 7/10, ενώ καλούσαν την ΑΔΕΔΥ, τα Εργατικά κέντρα, τις Ομοσπονδίες και τα σωματεία να πάρουν απεργιακές αποφάσεις για στήριξη και κάλεσμα στους εργαζόμενους σε μαζική συμμετοχή αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη την Παρασκευή στις 10/10 και 1μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος. Το κάλεσμα των Παρεμβάσεων έδωσε ώθηση και σε άλλες ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ να πάρουν απόφαση. Ανάμεσα τους ο ΣΕΠΕ «Ηρώ Κωνσταντοπούλου», Χανίων, «Κ. Σωτηρίου», Αμαρουσίου, «Αριστοτέλης», «Ηρώ Κωνσταντοπούλου». Την ίδια μέρα κάλεσμα προς ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ απηύθυνε ο Σύλλογος Εκτάκτων Αρχαιολόγων (ΣΕΚΑ).

Από τους χώρους του δημοσίου, στην ΑΑ-ΔΕ έπειτα από γενική συνέλευση πάρθηκε η

απόφαση συμμετοχής στην απεργία, η οποία βρήκε την αντίθεση των δυνάμεων της ΠΑ-ΣΚΕ.

Η στάση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ υπήρξε αντιφατική σε μία σειρά από χώρους. Στον χώρο της Υγείας, στη συνεδρίαση του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ το ψήφισμα απορρίφθηκε από τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ και της ΔΑΚΕ. Στα νοσοκομεία Αττικό, Αιγινήτειο και το νοσοκομείο Αγία Όλγα οι δυνάμεις που πρόσκεινται στο ΠΑΜΕ, ψήφισαν τη συμμετοχή τους στην απεργία. Στο νοσοκομείο «Αγία Ολγά», υπέρ του ψηφίσματος τάχθηκαν και οι δυνάμεις που πρόσκεινται στο ΠΑΣΟΚ και το ΣΥΡΙΖΑ. Στην ΕΙΝΑΠ, παρόλο που στην αρχή το ψήφισμα για τις 10 του Οκτώβρη είχε συναντήσει την αντίθεση των δυνάμεων της ΔΑΚΕ και του ΠΑΜΕ, με δελτίο τύπου που δημοσιεύτηκε την ημέρα της απεργίας, αποφασίστηκε η στήριξη του συλλαλητηρίου στην Κλαυθμώνος.

Στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, αρνήθηκαν να βγάλουν απόφαση. Στο Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών ενώ το ψήφισμα είχε περάσει στο διοικητικό συμβούλιο, δεν στάλθηκε ποτέ εξώδικο για τη συμμετοχή στην απεργία, με αποτέλεσμα οι ηθοποιοί να μην καλύπτονται για να μπορούν να συμμετάσχουν στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Στον δήμο Αγίας Παρασκευής, ενώ η γενική συνέλευση είχε αποφασίσει τη συμμετοχή και τη σύσταση οργανωτικής επιτροπής για τη συμμετοχή στην απεργία, με έκτακτο διοικητικό συμβούλιο μία ημέρα πριν, υπήρξε η προσπάθεια ανάκλησης της απόφασης από την πλευρά του ΠΑΜΕ.

Οι δεκάδες ΕΛΜΕ που πήραν απόφαση οδηγήσαν, μία μέρα πριν την απεργία την ΟΛΜΕ στο να προκηρύξει δίωρη στάση εργασίας και να καλέσει στην απεργιακή διαδήλωση. Αυτή η απόφαση οδήγησε στα σωματεία των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να έχουν τη μεγαλύτερη συμμετοχή στην απεργία. Το βράδυ της 9ης Οκτώβρη με απόφαση της η ΠΟΣΕΕΔΙΠ κήρυξε απεργία και συμμετοχή στην απεργιακή διαδήλωση.

Σοφία Γαρμπή

Στις 22 Οκτώβρη ο Σύλλογος υπαλλήλων ΓΤΔΕ (ΑΑΔΕ) προχωρά σε διπλές εκλογές για την ανάδειξη εκπροσώπων στο ΔΣ του σωματείου και συνέδρων στο συνέδριο της Ομοσπονδίας (ΟΣΥΟ). Η Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία (ΑΕΠ) συμμετέχει στη μάχη των εκλογών.

Ο **Νίκος Τουρνάς**, υποψήφιος με την **Αριστερή Ενωτική Πρωτοβουλία**, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Παλεύουμε με τον προσανατολισμό να καταφέρουν οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στην υπηρεσία να διεκδικήσουν τον Σύλλογο. Αυτή η αλλαγή χρειάζεται να γίνει διότι ζούμε σε μία περίοδο με τη χειρότερη κυβέρνηση των τελευταίων δεκαετιών της λιτότητας, του πολέμου και του ρατσισμού. Θέλουμε να έχουμε έναν Σύλλογο ο οποίος θα μπορεί να συνδέεται με τους αγώνες της κοινωνίας για να παλέψουμε για την ανατροπή αυτής της πολιτικής, που δεν θα είναι αδρανής στις μάχες αυτής της κοινωνίας, αλλά κομμάτι των μεγάλων αγώνων.

Σε αλληλοσύνδεση με την κυβέρνηση, αντιμετωπίζουμε και τις χειρότερες επιθέσεις από τη διοίκηση της ΑΑΔΕ των τελευταίων χρόνων. Μπαίνουμε στον πέμπτο χρόνο που εφαρμόζεται ένα μισθολόγιο που συνδέει τις μισθολογικές μας απολαβές με την αξιολόγηση και με τις αποφάσεις των Διευθυντών. Έτσι, ένα μεγάλο κομμάτι του μισθού μας είναι στα χέρια των διευθυντών και της Διοίκησης με τους συναδέλφους να έχουν δυσκολία και εμπόδια στο να εξελιχθούν. Πα-

Εκλογές στον Σύλλογο ΓΤΔΕ

λεύουμε για ένα μισθολόγιο που θα φέρει πραγματικές αυξήσεις, που δεν θα συνδέονται με την αξιολόγηση και την αυστηρή στοχοθεσία της Διοίκησης. Το δεύτερο που αντιμετωπίζουμε από τη Διοίκηση είναι η τάση για ιδιωτικοποίηση. Πρόσφατα είχαμε το ξεπούλημα του τηλεφωνικού κέντρου που δείχνει ότι η διοίκηση της ΑΑΔΕ κινείται ευθυγραμμισμένη με την πολιτική του Μητσοτάκη στο κομμάτι των ιδιωτικοποιήσεων σε όλο το Δημόσιο.

Στόχοι

Θέλουμε υπηρεσίες που είχαν περάσει σε αναδόχους ιδιώτες να γυρίσουν πίσω στα χέρια του Δημοσίου. Αυτό συνδέεται με την εντατικοποίηση γιατί όσο περνάνε τα κομμάτια σε ιδιώτες, ανεβαίνουν και οι στόχοι, άρα και η πίεση στους συναδέλφους να δουλεύουν με αυστηρότερα χρονοδιάγραμμα. Θέλουμε ένα σωματείο που με όλα αυτά θα συγκρούεται για να τα παλέψει και θα είναι των εργαζομένων και όχι της Διοίκησης. Όσον αφορά την ίδια τη λειτουργία του Συλλόγου, θέλουμε έναν Σύλλογο που θα κάνει συνελεύσεις, θα επικοινωνεί με τον κόσμο, θα ενθαρρύνει τη συγκρότηση επιτροπών

αγώνα και θα οργανώνει από τα κάτω, ώστε οι ίδιοι συνάδελφοι να είναι πρωταγωνιστές σε αυτούς τους αγώνες, να τους νιώθουν κομμάτι τους και αυτό να εντείνει και τη δημοκρατική λειτουργία μέσα στον Σύλλογο.

Η προσπάθεια που έχουμε κάνει την τελευταία τριετία είναι σε όλα τα επίπεδα. Από τη συγκρότηση του κόσμου για να δίνει τις μικρές μάχες, είτε απεργιακές, είτε ενάντια στην εντατικοποίηση μέσα στον χώρο δουλειάς, μέχρι το να ανοίγουμε πολιτικά ζητήματα. Ήμασταν οι αγωνιστές οι οποίοι ανοίγαμε την κουβέντα και τη μάχη για την Παλαιστίνη και τη μάχη ενάντια στον σεξισμό, κάνοντας εκδήλωση για τις 8 Μάρτη. Μαζί, ανοίγαμε τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό. Παλέψαμε να κατεβάζουμε ψηφίσματα στον Σύλλογο, κάναμε εκδηλώσεις. Ήμασταν της άποψης ότι όταν συνδέεσαι με το ευρύτερο πολιτικό κύμα ανατροπής, αυτό σε κάνει πιο μαχητικό και για τα δικά σου ζητήματα.

Θέλουμε να συσπειρώσουμε όλον τον κόσμο που θέλει να παλέψει, κατεβάζοντας ένα ψηφοδέλτιο δύναμης και ανατροπής. Στο ψηφοδέλτιο συμμετέχουν οι άνθρωποι οι οποίοι πρωταγωνίστησαν για την παρουσία του Συλλόγου την 1η Οκτώβρη και για να πάρουμε μέρος στην απεργία της 10ης Οκτώβρη για την Παλαιστίνη. Κάναμε τον Σύλλογο ορατό στις μάχες όλου του προηγούμενου διαστήματος, άρα μέσα από τη συμμετοχή μας στις εκλογές θέλουμε να ξεδιπλωθεί όλη αυτή η δυναμική στις μάχες που έρχονται».

Κάτω τα χέρια από τον Κώστα Καταραχιά

Σε κινητοποίηση προχωρούν οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων την Πέμπτη 16 Οκτώβρη στις 9 το πρωί στα Δικαστήρια Ευελπίδων ενάντια στη δίωξη του Κώστα Καταραχιά, μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων, μέλος ΔΣ της ΕΙΝΑΠ και γραμματέα του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο «Έλενα Βενιζέλου». Σε τρίωρη στάση εργασίας από τις 9 μέχρι τις 12 καλεί η ΕΙΝΑΠ καλώντας σε συμμετοχή στη συγκέντρωση, απαιτώντας να αποσυρθούν όλες οι κατηγορίες σε βάρους του Κώστα Καταραχιά και τον τερματισμό κάθε δίωξης.

Ο Κώστας Καταραχιάς δικάζεται με την κατηγορία της «υποκίνησης σε στάση» και «διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας» για τα γεγονότα που έγιναν στις 30 Μαρτίου του 2021, την ημέρα που απολυόταν από το νοσοκομείο «Άγιος Σάββας» για τη συνδικαλιστική του δράση.

Όπως γράφει ο ίδιος: «Ήμουν πρόεδρος του Αγίου Σάββα και απολύθηκα γιατί είχα καταγγείλει δημόσια την διοίκηση και την κυβέρνηση για την έλλειψη μέτρων ασφαλείας στην πανδημία. Ήμουν ο μόνος επικουρικός γιατρός σε όλη την Ελλάδα που δεν παρατάθηκε η σύμβαση του και απολύθηκα εν μέσω covid. Αντί να καταδικαστεί η κυβέρνηση για την δολοφονική πολιτική της και την απόλυση μου, ο εισαγγελέας δικάζει εμένα γιατί διεκδικήσαμε δυναμικά έξω από το υπουργείο να απαντήσει ο τότε υπουργός Υγείας Κικίλιας στο αίτημα της συγκέντρωσης να μην απολυθώ και αυτός τελικά έστειλε τα ΜΑΤ να ρίξουν δακρυγόνα. Η συγκέντρωση καλούνταν από δεκάδες σωματεία, την ΑΔΕΔΥ, την ΠΟΕΔΗΝ, την ΕΙΝΑΠ και την ΟΕΝΓΕ. Η τρομοκρατία δεν θα περάσει. Κάτω η κυβέρνηση των εγκλημάτων και της τρομοκρατίας».

Πανεργατικό ΟΧΙ στο 13ωρο

Γέμισε η πλατεία Συντάγματος για το συλλαλητήριο που έγινε στο πλαίσιο της Γενικής Απεργίας την Τρίτη 14 Οκτώβρη ενάντια στο νομοσχέδιο για το 13ωρο. Ήταν η τρίτη κατά σειρά γενική απεργία μέσα σε δύο εβδομάδες, μετά την απεργία της 1ης και της 10ης Οκτώβρη για την Παλαιστήνη. Απεργοί όλων των κλάδων βρέθηκαν ξανά στους δρόμους απαιτώντας να μην περάσει το νομοσχέδιο.

Με προσυγκέντρωση που ξεκίνησε από την πλατεία Κλαυθμώνος βάδισαν μία σειρά από σωματεία του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα. Με τον **Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης** στην κεφαλή της πορείας με πανό που έγραφε «Δουλειές- Αυξήσεις Όχι Βόμβες» βάδισαν τα σωματεία των νοσοκομείων ΓΝΑ Γεννηματάς, Έλενα Βενιζέλου, Άγιος Σάββας, Αγία Όλγα, Αιγινήτειο και οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου ΓΝΑ Ευαγγελισμός. Μαζί, βρέθηκαν ο Σύλλογος Εργαζομένων ΓΓΔΕ, ο Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Κερατσινίου, οι εργαζόμενοι στο ΥΠ.ΠΟ., το Σωματείο Εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ, εργαζόμενοι στην τεχνολογία και πληροφοριών του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, η αντικαπιταλιστική κίνηση στο επισιτισμό-τουρισμό «Η Καμαριέρα» και η Ανατρεπτική Σύσπειρωση Ηθοποιών. Στο πλευρό τους, η ΚΕΕΡΦΑ με το πανό των επιζώντων του ναυαγίου της Πύλου, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και το ΣΕΚ.

Με συνθήματα όπως «Αυξήσεις προσλήψεις μονιμοποιήσεις - Όχι ιδιώτες και απολύσεις» και «Κυβέρνηση συνένωση στη γενοκτονία- Κάτω η Νέα Δημοκρατία» η πορεία έφτασε στην συγκέντρωση στο Σύνταγμα που καλούσαν ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΕ και ΕΚΑ. Στην πλατεία Συντάγματος κατέφτασαν και οι πορείες που είχαν ξεκινήσει από τα Προπύλαια και τα Χαυτεία. Έτσι, πλήθος συνδικάτων και Ομοσπονδιών του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα, γέμισαν την πλατεία Συντάγματος σε μία μαχητική και πολύ μαζική απεργιακή συγκέντρωση.

Από το βήμα της συγκέντρωσης στο Σύνταγμα, ο **Χρίστος Αργύρης**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου ΓΝΑ Γεννηματάς, κάλεσε την Πέμπτη 9 το πρωί σε συγκέντρωση στα Δικαστήρια της Ευελπίδων όπου δικάζεται ο **Κώστας Καταραχιάς**, μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ και πρώην πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στο νοσοκομείο «Άγιος Σάββας». Παράλληλα κάλεσε σε συμμετοχή στη συναυλία της ΚΕΕΡΦΑ το Σάββατο 18/10 στις 6μμ στο Πασαλιμάνι, τονίζοντας πως είναι η ίδια κυβέρνηση που δολοφονεί φέρνοντας το 13ωρο, δολοφονεί στα Τέμπη, στην Πύλο και στα σύνορα με τα ρατσιστικά της νομοσχέδια.

Σοφία Γαρμπή

14/10, Γενική Απεργία Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Είμαι εργαζόμενος στον χώρο της τεχνολογίας και πληροφορικής τα τελευταία 10 έτη. Έχω περάσει από πάρα πολλές εταιρείες στην Αθήνα. Σε όλες τις εταιρείες οι συμβάσεις ήταν λίγων μηνών και υπήρχε η απειλή ότι δεν θα ανανεωθούν αν δεν κάνουμε υποχρεωτικά υπερωρίες 10 και 11 ώρες κάθε μέρα. Τώρα με το νομοσχέδιο για το 13ωρο αυτό θα γίνει μία κανονικότητα. Θα έχουμε ακόμα λιγότερα δικαιώματα από αυτά που είχαμε πριν. Η συμμετοχή σήμερα είναι εντυπωσιακή, είναι η τρίτη φορά σε αυτόν τον μήνα που γίνεται γενική απεργία ενάντια στην κυβέρνηση. Προφανώς και πρέπει να συνεχιστεί. Να κλιμακώσουμε με απεργίες διαρκείας μέχρι να ρίξουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων.

Άγγελος Παλιουδάκης, εργαζόμενος στην Cosmote e-value

Είμαστε εδώ σήμερα γιατί δεν θέλουμε να ζήσουμε την υπόλοιπη ζωή μας εργαζόμενοι 13 ώρες την ημέρα. Θέλουμε να έχουμε ελεύθερο χρόνο καθώς μας το επιτρέπει η σύγχρονη παραγωγικότητα. Στις σχολές μας τα κτήρια είναι απαρχαιωμένα, μπάζουν νερά όταν βρέχει και χρειάζονται ανακαίνιση. Την ίδια στιγμή, οι φοιτητές είμαστε αντιμετώπι με το νομοσχέδιο των διαγραφών. Θέλουν να ποινικοποιήσουν την πολιτικοποίηση των φοιτητών ώστε να διασφαλίσουν ότι θα ενδιαφέρονται μόνο για τις σπουδές. Τα νέα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα οδηγήσουν στην περαιτέρω υποβάθμιση των δημόσιων πανεπιστημίων. Για να απαντήσουμε σε όλα αυτά οργανώνουμε τη γενική συνέλευση του Φοιτητικού μας Συλλόγου με κατάληψη του πανεπιστημίου για να μην περάσει κανένας αντιδραστικός νόμος της κυβέρνησης.

Βασίλης Καλαμπόγιας, φοιτητής στη Φιλοσοφική Αθήνας

Είμαι εδώ πέρα σήμερα γιατί πιστεύω ότι κάθε λογικός άνθρωπος πρέπει να αντιστέκεται σε νομοσχέδια που είναι εναντίον μας. Μέσα από το σωματείο μας είναι πολύ σημαντικό να βάλουμε όλον τον κόσμο να σκεφτεί ότι είμαστε μαζί ενάντια σε αυτό και να διεκδικήσουμε όλα όσα δικαιούμαστε. Να δουλεύουμε σε ανθρώπινες συνθήκες, όχι να ζούμε για να δουλεύουμε. Άκουσα και αυτό που είπε η Κεραμέως ότι «ακούει τον λαό». Εγώ δε νομίζω ότι ο λαός θέλει να δουλεύει 13 ώρες. Προτιμάει να έχει αυξήσεις και να είναι πιο φτηνά όλα. Πιστεύω ότι με συνεχόμενες και πολυήμερες απεργίες πρέπει να συνεχίσουμε. Να γίνει κάτι ανάλογο με τα Τέμπη, όπου ο κόσμος κατέβηκε και έστειλε ένα ξεκάθαρο μήνυμα τότε.

Άλκης Νεοφύτου, εργαζόμενος στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

Είμαστε σήμερα εδώ και το θεωρώ τιμή μας. Ο κύριος Ρούτσι ξεσήκωσε τους πάντες στο πλευρό του. Κόντεψε να χάσει τη ζωή του γιατί ζητούσε το πανανθρώπινο δικαίωμα να μάθει γιατί πέθανε το παιδί του. Σήμερα εμείς τι θα κάνουμε; Θα υποθηκεύσουμε το μέλλον των παιδιών μας; Είναι δυνατόν να τους βάλουμε θηλιά στον λαιμό; Να δουλεύουν 13ωρα; Που σήμερα είναι δήθεν «όποιος θέλει» και αύριο θα γίνει επιτακτικά; Στον χώρο μας, στα νοσοκομεία, ήδη εφαρμόζεται επιτακτικά. Άνθρωποι που έχουν δουλέψει Σαββατοκύριακο αναγκάζονται να έρχονται στα ρεπό τους για δουλειά παρόλο που έχουν περάσει επιληπτική κρίση. Είναι πράγματα αυτά; Είναι απαράδεκτο αυτό που γίνεται. Αν έγινε μία φορά με τον κύριο Ρούτσι, σήμερα πρέπει να κατέβει όλη η Ελλάδα και να συνεχίσουμε απέναντι σε όλο αυτό. Το ζητάει όλος ο κόσμος, όπου και αν έχω γυρίσει μέσα στο νοσοκομείο, με όποιον και αν έχω μιλήσει, ζητάνε απεργία διαρκείας.

Εύη Σάλτα, μέλος ΔΣ στο

Σύλλογο Εργαζομένων του νοσοκομείου «Άγιος Σάββας»

Στον Δήμο Νίκαιας Ρέντη κάναμε εξόρμηση, καλέσαμε τον κόσμο να συμμετέχει στην απεργία, να δώσει δυναμικό παρών γιατί δεν ανεχόμαστε πλέον αυτήν την κατάσταση. Ποιος άνθρωπος μπορεί να δουλεύει 13 ώρες ακατάπαυστα; Το 8ωρο είναι δικαίωμα, χύθηκε αίμα για να το πάρουμε οι εργάτες. Και εμείς θα τους το χαρίσουμε; Όχι βέβαια. Πρέπει να δώσουμε μάχη και αυτή η μάχη είναι στον δρόμο. Κανείς δεν έχει όφελος από αυτό. Το μόνο όφελος του εργάτη αυτή τη στιγμή είναι να είναι στον δρόμο και να διεκδικεί τα δικαιώματά του.

Έλενη Τσαγανού, εργαζόμενη στον Δήμο Νίκαιας- Ρέντη

Στο δρόμο στις 7/10

Χιλιάδες διαδήλωσαν την Τρίτη 7 Οκτωβρίου στην Αθήνα, με αφορμή τη συμπλήρωση δύο χρόνων γενοκτονίας και δύο χρόνων αντίστασης στη Γάζα.

Παλαιστίνιοι, κινήσεις αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό όπως το March to Gaza και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, οργανώσεις της Αριστεράς και συλλογικότητες του αντιεξουσιαστικού χώρου βάδισαν προς την ισραηλινή πρεσβεία με συνθήματα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη και σπάσιμο της συνεργασίας της ελληνικής κυβέρνησης με τους σιωνιστές δολοφόνους. Το παρών έδωσαν πολλά μέλη του στόλου αλληλεγγύης που επέστρεψαν από τις ισραηλινές φυλακές μόλις την προηγούμενη ημέρα. Στη συγκέντρωση μίλησε ο **Ομάρ Φαρίς**, συντονιστής της πολωνικής αποστολής του Global Sumud Flotilla.

Η αστυνομία στο τέλος της πορείας επιτέθηκε βίαια με χημικά, ξυλοδαρμούς και συλλήψεις στους διαδηλωτές. Από τις ανατίες προσαγωγές, 18 μετατράπηκαν σε συλλήψεις και κρατήθηκαν μέχρι την Παρασκευή 10/10. Οι συλληφθέντες θα παραπεμφθούν σε τακτική δικάσιμο, κάποιοι με κακοποιηματικές κατηγορίες. Ένας από αυτούς, Παλαιστίνιος αγωνιστής, καταγγέλει ότι αστυνομικοί του έσπασαν το πόδι σε ασανσέρ στη ΓΑΔΑ.

Πολλοί άλλοι/ες χρειάστηκε να νοσηλευτούν με κατάγματα και ανοιγμένα κεφάλια.

Η **Αναστασία Πολίτη** είναι μία από αυτές. «Ήμουν στην πορεία κρατώντας το πανό του March to Gaza» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, έχοντας το χέρι στο γύψο. «Περάσαμε μπροστά από την πρεσβεία και φτάναμε προς το τέλος της διαδήλωσης στην Πανόρμου. Σε κάποια φάση αρχίζουν να σκάνε από πίσω μας κρότου λάμψης. Δεν υπήρχε κανένας λόγος. Το μπλοκ μας ήταν πολύ ειρηνικό. Άρχισαν να πέφτουν και δακρυγόνα, ο κόσμος άρχισε να πανικοβάλλεται, αλλά ευτυχώς οι εμπειρότεροι σύντροφοι/ισσες κατάφεραν να συγκρατήσουν τον πανικό εξηγώντας ότι θα προχωρήσουμε και θα διαλυθούμε συγκεντρωμένα προς το Μετρό. Εκεί που στρίψαμε προς το σταθμό της Πανόρμου βλέ-

πουμε μηχανάκια ΔΡΑΣΗ να έρχονται πάνω μας. Περνάει από πίσω μου το μηχανάκι της αστυνομίας και ένιωσα ένα χτύπημα στην πλάτη. Έπεσα στο πεζοδρόμιο, χτύπησα το σαγόνι, έχω σπάσει το δεξί χέρι μεταξύ αγκώνα και καρπού, έχω ένα σπασμένο πτερό και έχω θλάση και κακώσεις στο πόδι. Στον Ερυθρό που πήγα για να με περιθάλψουν, όλη νύχτα έρχονταν παιδιά από την πορεία, κάθε ηλικίας, με σπασμένα κεφάλια, χέρια και πόδια. Ήρθε και ένα παιδί Παλαιστίνιος που του είχαν σπάσει το πόδι. Μέσα στη ΓΑΔΑ απ' ό,τι μάθαμε. Ήταν ξεκάθαρα μια πράξη εκδίκησης από την ελληνική κυβέρνηση για τις μεγάλες κινητοποιήσεις του τελευταίου διαστήματος που γίνονται σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη, ενδεχομένως και για τη νίκη του Πάνου Ρούτσι την ίδια μέρα».

Συνέντευξη Τύπου παραχώρησε η ελληνική αποστολή του Global Sumud Flotilla το πρωί της Δευτέρας 13/10. Τη συνέντευξη συντόνισε η **Αναστασία Ματσούκα**, δικηγόρος, μέλος της νομικής ομάδας που συνέδραμε το στόλο αλληλεγγύης, η οποία στο άνοιγμά της κατήγγειλε την παράνομη επέμβαση των ισραηλινών δυνάμεων σε διεθνή ύδατα.

Η **Κλεονίκη Αλεξοπούλου**, μέλος του σκάφους Οξυγόνο και του διεθνούς συντονιστικού του GSF, έδωσε ένα ιστορικό των πρωτοβουλιών αλληλεγγύης -του March to Gaza και του Global Sumud Flotilla- και τη συμβολή τους στην ανάπτυξη ενός παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό. Τόνισε ότι αντίστοιχες προσπάθειες θα συνεχιστούν.

Ο **Κώστας Λαμπρίδης**, μέλος του σκάφους Παύλος Φύσσας υπογράμμισε τη σημασία κινηματικών γεγονότων που έγιναν παράλληλα με την προετοιμασία της αποστολής όπως το μπλοκάρισμα του Crown Iris και τις πανελλαδικές διαδηλώσεις της 10ης Αυγούστου. Εντυπωσιακές ήταν οι εικόνες αλληλεγγύης πριν ξεκινήσει το ταξίδι προς τη Γάζα καθώς, όπως τόνισε, οι ανάγκες κάθε είδους ήταν τεράστιες και παρ' όλα αυτά η προσφορά του κόσμου εξασφάλισε ότι η αποστολή θα γίνει πράξη.

Η **Ευγενία Καββαδία**, μέλος του σκάφους Αχέντ Ταμίμι στάθηκε στις συνθήκες κράτησης των Παλαιστίνιων

Με τα μάτια στη Γάζα

φυλακισμένων και μετέφερε το κάλεσμα του Δικτύου αλληλεγγύης Samidoun για συνέχεια του αγώνα, ενώ επεσήμανε ότι η εκχειρία είναι επισφαλής και οι επιθέσεις συνεχίζονται.

Η **Μαρίνα Μείντάνη**, μέλος του σκάφους Βαγγέλης Πισσίας, δημοσιογράφος η ίδια χαρακτήρισε τη συμμετοχή των τεσσάρων δημοσιογράφων που συμμετείχαν στα πληρώματα, «φόρο τιμής στους 250 Παλαιστίνιους συναδέλφους που δολοφονήθηκαν στη Γάζα». Ανέδειξε τις άθλιες συνθήκες κράτησης των Παλαιστίνιων κρατουμένων και κατέληξε καλώντας σε συνέχεια του αγώνα που έχει ξεδιπλωθεί ενάντια στη γενοκτονία «γιατί αν σήμερα αφήσουμε τη φρίκη στη Γάζα να συνεχιστεί, αύριο θα τη συναντήσουμε στα δικά μας σπίτια».

Ο **Θοδωρής Μπούκας**, μέλος του σκάφους Παύλος Φύσσας, που συμμετείχε και σε παλαιότερες ανάλογες αποστολές προς τη Γάζα μετέφερε τη διαχρονική εμπειρία από τις προσπάθειες απλών ανθρώπων να σπάσουν τον αποκλεισμό της Γάζας.

Ακολούθησε πλήθος ερωτήσεων από τους εκπροσώπους των ΜΜΕ, από τις οποίες αναδείχθηκαν περαιτέρω οι συνθήκες κράτησης και η ελάχιστη συνδρομή του ελληνικού κράτους στην ασφαλή επιστροφή των απαχθέντων. «Η απόσταση σε

αυτά που έπρεπε να κάνει η πρεσβεία κι αυτά που έκανε συμπυκνώνει την προνομιακή μεταχείριση του Ισραήλ από τη διεθνή κοινότητα» ειπώθηκε χαρακτηριστικά.

Λογαριασμός

Όπως ανακοινώθηκε θα ακολουθήσουν και νομικές ενέργειες για την πειρατεία που διέπραξε το Ισραήλ. Για την κυβερνητική προπαγάνδα σχετικά με το «κόστος της επιστροφής από το Ισραήλ», οι ακτιβιστές/ριες απάντησαν ότι καλούν την κυβέρνηση να τους στείλει το λογαριασμό και να τον πληρώσουν, αλλά ταυτόχρονα να μας πει το κόστος που πληρώνει ο ελληνικός λαός για τη στήριξη της ελληνικής κυβέρνησης στη γενοκτονία που διαπράττει το Ισραήλ.

Οι ομιλητές/ριες κάλεσαν στο διήμερο κινητοποιήσεων ενάντια στη βάση της Σούδας στις 17 και 18 Οκτωβρίου. Μπορείτε να παρακολουθήσετε ολόκληρη την συν. Τύπου στο κανάλι SEKbroadcast στο YouTube.

Την εβδομάδα που πέρασε επιχειρήθηκαν άλλες δύο προσπάθειες ακτιβιστών/ριών για το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας. Την Τετάρτη 8 Οκτωβρίου εννιά σκάφη των πρωτοβουλιών **Thousand Madleens** και **Freedom Flotilla Coalition** που

ξεκίνησαν από την Ιταλία αντιμετώπισαν την πειρατεία των ισραηλινών δυνάμεων 120 ναυτικά μίλια από τις ακτές της Γάζας. 145 αγωνιστές/ριες από 30 χώρες απήχθησαν και οδηγήθηκαν στις ισραηλινές φυλακές Κετζιότ, τις ίδιες που κρατήθηκαν οι απαχθέντες του **Global Sumud Flotilla**. «Η ένοπλη επίθεση του Ισραήλ σε βάρος άοπλων πολιτών σε διεθνή ύδατα, η κατάληψη των ανθρωπιστικών σκαφών τους και η απαγωγή των πληρωμάτων συνιστούν ξεκάθαρες παραβιάσεις των διεθνών ναυτικών και ανθρωπιστικών κανόνων. Αυτά τα εγκλήματα εκθέτουν ακόμα περισσότερο την απόλυτη ατιμωρησία που παρέχουν στο Ισραήλ οι διεθνείς κυβερνήσεις, ενθαρρύνοντάς το να συνεχίζει την κακοποίηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» σημειώνουν οι δύο πρωτοβουλίες και προσθέτουν ότι «η κατάπαυση του πυρός δεν είναι αρκετή. Πρέπει να σταματήσει ο παράνομος ισραηλινός αποκλεισμός. Η Γάζα πρέπει να είναι ελεύθερη».

Την ίδια μέρα τα μέλη της αποστολής «**Μέχρι τη Νίκη**» που επιχειρήσαν να φτάσουν στη Γάζα μέσω Αιγύπτου, κρατήθηκαν για ώρες στο αεροδρόμιο του Καΐρου, απ' όπου κατήγγειλαν ότι υπέστησαν βασανιστήρια.

Τόσο οι απαχθέντες από τα σκάφη όσο και οι ακτιβιστές/ριες που κρατήθηκαν στο Κάιρο, έχουν επιστρέψει στις χώρες τους.

Σ.Μ.

Κλείστε τη Σούδα

Σε διήμερο κινητοποιήσεων ενάντια στη Βάση της Σούδας καλούν στις 17 και 18 Οκτωβρίου, η Παλαιστινιακή Παροικία, το Παγκρήτιο Συντονιστικό για την Παλαιστίνη και μια σειρά συλλογικότητες του κινήματος αλληλεγγύης, όπως το March to Gaza, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, το BDS και η Ένωση Παλαιστίνιων Εργαζομένων.

Στο πλαίσιο του διημέρου την Παρασκευή 17/10 στις 6μμ θα πραγματοποιηθεί παγκρήτιο πορεία στα Χανιά (Πλ. Αγοράς) και θα ακολουθήσει εκδήλωση στο Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας. Την επόμενη ημέρα θα γίνει πανελλαδική κινητοποίηση προς τη Βάση της Σούδας, με προσυγκέντρωση στις 11πμ στο Ρολόι του Δημοτικού Κήπου και μηχανοκίνητη πορεία προς τον Μουζουρά απ' όπου θα ξεκινήσει η διαδήλωση προς τη Βάση.

«Η Σούδα είναι προμετωπίδα πολέμου — Κλείστε την τώρα!» επισημαίνει το κάλεσμα. «Δεν έχουμε χρόνο για δισταγμούς. Η βάση της Σούδας δεν είναι ουδέτερη — είναι ορμητήριο της ΝΑΤΟϊκής/αμερικανικής πολεμικής μηχανής. Από εδώ ξεκίνησαν επιθέσεις στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Από εδώ οργανώνονται βομβαρδισμοί και επιχειρήσεις ενάντια σε λαούς που αντιστέκονται. Από εδώ περνάει η στήριξη στο κράτος-απαρτχάιντ του Ισραήλ και η γενοκτονία στη Γάζα. Η Ελλάδα ΔΕΝ είναι απλός θεατής — είναι στην πρώτη γραμμή συνενοχής: πολιτικά, στρατιωτικά, ηθικά. Η Σούδα είναι η σφραγίδα αυτής της συνενοχής. Για αυτό στις 17-18 Οκτώβρη κατεβαίνουμε στο διήμερο κινητοποιήσεων “Target Souda Base for Palestine”. Απαιτούμε απεμπλοκή από τους πολέμους. Καταγγέλλουμε τις βάσεις του θανάτου και την στήριξη στη γενοκτονία. ΔΕΝ θα δεχτούμε τη συνενοχή ως “κανονικότητα”».

Η ώρα της εκχειρίας

Ραγδαίες ήταν οι εξελίξεις στην Παλαιστίνη. Την Πέμπτη 9 Οκτωβρίου, ο Τραμπ ανακοίνωσε ότι το Ισραήλ και η Χαμάς συμφώνησαν στην πρώτη φάση ενός «ειρηνευτικού σχεδίου». Την Παρασκευή 10 Οκτωβρίου το πρωί η κατάπαυση πυρός τέθηκε σε ισχύ.

Οι Παλαιστίνιοι υποδέχτηκαν την είδηση της κατάπαυσης του πυρός με ένα μείγμα χαράς, ανακούφισης και φόβου ότι το Ισραήλ θα ξαναρχίσει αργά ή γρήγορα τον γενοκτονικό πόλεμο. Ταυτόχρονα άρχισαν μαζικά, όπως και στην προηγούμενη εκχειρία, να επιστρέφουν στα σπίτια τους στη βόρεια Γάζα, στις περιοχές –περίπου τις μισές- που δεν βρίσκονται κάτω από τη μπότα του ισραηλινού στρατού. «Το μόνο πράγμα που αιωρείται πάνω από τη Γάζα απόψε είναι η ελπίδα. Χωρίς drones. Χωρίς βόμβες. Χωρίς πορτοκαλί ουρανό. Μόνο σιωπή, ένας ήχος τόσο σπάνιος εδώ, που σχεδόν φαίνεται παράξενος» ανέφερε η ανταποκρίτρια του Αλ Τζαζίρα από την Γάζα.

Αλλά η καταστροφή που συναντάνε είναι ασύγκριτη. «Οι εκτιμήσεις από το πεδίο δείχνουν ότι οι αγνοούμενοι μπορεί να ξεπερνάνε τις 35.000» ανέφερε η **Παλαιστινιακή Παροικίας Ελλάδας**. Σε κοινή δήλωση την Παρασκευή, **Παλαιστινιακή Ισλαμική Τζιχάντ, Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PFLP)** και **Χαμάς** εξέδωσαν την «αντοχή των Παλαιστινίων η οποία ανέτρεψε τα σχέδια του Ισραήλ για μαζική αναγκαστική εκτόπιση στη Γάζα», επανέλαβαν την απόρριψή τους «σε οποιαδήποτε ξένη κηδεμονία» τονίζοντας ότι «η διοίκηση της Λωρίδας της Γάζας και των θεσμών της είναι εσωτερική παλαιστινιακή υπόθεση» προσθέτοντας ότι εργάζονται για μια «επείγουσα συνολική εθνική συνάντηση που «θα ενοποιήσει την παλαιστινιακή θέση, θα διαμορφώσει μια συνολική εθνική στρατηγική και θα ανοικοδομήσει τους εθνικούς μας θεσμούς πάνω στα θεμέλια της εταιρικής σχέσης, της αξιοπιστίας και της διαφάνειας» προκειμένου να συζητήσουν τα επόμενα βήματα μετά την κατάπαυση του πυρός.

Πενιχρά μέσα

Με το που ξεκίνησε η κατάπαυση, μέσα σε λίγες ώρες, οι όποιες υπηρεσίες της κυβέρνησης της Γάζας έχουν μείνει όρθιες από ανθρώπινο δυναμικό και με πενιχρά μέσα μπήκαν σε κίνηση προσπαθώντας να εξασφαλίσουν νερό και διανομή τροφής, να επισκευάσουν ό,τι μπορούν, να καλύψουν βασικές ανάγκες. Η UNRWA, η υπηρεσία του ΟΗΕ για την Παλαιστίνη, την οποία ο Νετανιάχου και ο Τραμπ έχουν εκδιώξει από την Γάζα ζήτησε να της επιτραπεί ξανά να διαθέσει τα μεγάλα αποθέματα τροφίμων που έχει έτοιμα, επαρκή για τρεις μήνες.

Την Δευτέρα 13/10 το πρωί η παλαιστινιακή αντίσταση ανέφερε ότι είχε ήδη εξουδετερώσει μια ένοπλη ομάδα δωσίλογων που συνεργάζεται με την κατοχή στην πόλη της Γάζας, μετά από μια εκτεταμένη επιχείρηση που συνοδεύτηκε από συγκρούσεις. Μια μέρα πριν ο εξαιρετικά αγαπητός στην Γάζα δημοσιογράφος **Saleh Aljafarawi** που κάλυπτε τα γεγονότα είχε δολοφονηθεί από μια τέτοια ένοπλη ομάδα.

Στη διάρκεια της μέρας απελευθερώθηκαν οι 20 εν ζωή και τέσσερις νεκροί όμηροι που κρατούσε η Χαμάς και σχεδόν 2.000 Παλαιστίνιοι κρατούμενοι. Η υποδοχή των Παλαιστινίων κρατούμενων συνοδεύτηκε από συγκεντρώσεις στην Γάζα και την Δυτική Όχθη –στην οποία το Ισραήλ έβαλε κατά του πλήθους με πλαστικές σφαίρες και απειλήσε όσους γιορτάσουν την επιστροφή των συγγενών τους ότι θα «έχουν συνέπειες». Εκατόν πενήντα τουλάχιστον Παλαιστίνιοι αντί να οδηγηθούν μετά από χρόνια φυλάκιση στα σπίτια τους απελάθηκαν τελικά εκτός Παλαιστίνης.

Φωτό: Abdel Kareem Hanah /AP

ΤΡΑΜΠ Ούτε “παντοδύναμος” ούτε “ειρηνοποιός”

Ο Τραμπ επισκέφθηκε και μίλησε στην Κνεσέτ, σε ένα σόου που θα μείνει στην ιστορία γιατί κατάφερε να ξεπεράσει σε φαντασία κάθε οργανωμένη έμπνευση, και το απόγευμα της Δευτέρας στο θέρετρο Σαρμ Ελ Σείχ της Αιγύπτου. Εκεί υπεγράφη από τις χώρες διαμεσολαβητές (ΗΠΑ, Κατάρ, Αίγυπτο και Τουρκία) η συμφωνία εκχειρίας για τη Γάζα, ενώ συμμετείχαν ως παρατηρητές πάνω από 20 ηγέτες και υπουργοί Εξωτερικών από όλο τον κόσμο.

Στην πραγματικότητα ούτε ο Τραμπ ούτε η συμφωνία των 20 σημείων έχουν να κάνουν σε τίποτε με την ειρήνη. Ο Τραμπ είναι διπλά υπεύθυνος για τους δεκάδες χιλιάδες νεκρούς και την επιχείρηση γενοκτονίας του Ισραήλ στην Γάζα. Ως αντιπολίτευση στον Μπάιντεν στήριξε το Ισραήλ σε κάθε του βήμα και το ίδιο συνέχισε να κάνει δίνοντας ακόμη περισσότερο αέρα στον Νετανιάχου από τη στιγμή που ανέλαβε ως πρόεδρος.

Ο Τραμπ ισχυριζόταν ότι επιστρέφοντας στην εξουσία θα προχωρούσε γρήγορα να συνεχίσει τις «Συμφωνίες του Αβραάμ» με τα αραβικά καθεστώτα που άλλωστε ήταν και δική του πρωτοβουλία και να προχωρήσει στην στροφή προς τον Ειρηνικό και την Κίνα που είναι ο βασικός προσανατολισμός για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Γρήγορα βρέθηκε αντιμέτωπος με την πραγματικότητα την οποία αντιμετώπισε και ο Μπάιντεν.

Η αδυναμία του Ισραήλ να τσακίσει την παλαιστινιακή αντίσταση εδώ και δύο χρόνια το έσπρωξε σε μια ασταμάτητη κλιμάκωση του πολέμου σε ανοιχτή γενοκτονία στην Γάζα και σε αλληπάλληλες επιθέσεις σε αραβικές χώρες σπάζοντας τις όποιες απόπειρες διαπραγματεύσεων και λύσης της σύγκρουσης.

Αλλά αυτή ακριβώς η πολιτική οδηγού-

σε σε μια μετά την άλλη στις διπλωματικές ήττες του Ισραήλ, την απομάκρυνση της προοπτικής αναβίωσης των Συμφωνιών του Αβραάμ, της διεθνούς απομόνωσης του.

Ερχόμενος στην εξουσία ο Τραμπ συνέχισε επί εννέα μήνες να δίνει αέρα στα φτερά του Ισραήλ. Οι δηλώσεις του εν μέσω της προηγούμενης εκχειρίας για την «Ριβιέρα στην Γάζα», οι συνεχείς εκκλήσεις του στην Ιορδανία, την Αίγυπτο και άλλες χώρες να πάρουν τους εκτοπισμένους Παλαιστίνιους –μαζί με την συνέχιση της παροχής εξοπλισμού στο Ισραήλ (33,3 δις ευρώ σε αυτά τα δύο χρόνια)- σήμανε νέα κλιμάκωση του γενοκτονικού πολέμου από το Ισραήλ με λιμοκτονία και νέα χερσαία επιχείρηση από το καλοκαίρι του 2025 και μετά, ούτε θεώρησε ότι θα μπορούσε ο στόχος της εθνοκάθαρσης να γίνει πραγματικότητα.

Συνεχιζόμενες επιθέσεις

Ο Τραμπ στήριξε τις επιθέσεις και την εισβολή του Ισραήλ στη Συρία, στήριξε τις συνεχιζόμενες επιθέσεις στον Λίβανο παρότι εδώ και μήνες είναι σε εξέλιξη εκχειρία. Οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους επιτέθηκαν στην Υεμένη και στη συνέχεια στο Ιράν ενώ προστάτεψαν το Ισραήλ όταν ξεκινούσε τον πόλεμο πυραύλων με την Τεχεράνη. Ο Τραμπ έκλεισε στα γρήγορα αυτόν τον πόλεμο κάνοντας προτάσεις για επανέναρξη των συνομιλιών κάτω από την πίεση χωρών όπως η Σ. Αραβία που τα είχε ξαναβρεί με το Ιράν και δεν ήθελε κλιμάκωση.

Η επίθεση του Ισραήλ στο Κατάρ, σε μια συμμαχική χώρα όπου εδρεύει η μεγαλύτερη αμερικάνικη βάση της περιοχής, την ώρα που εκεί διεξαγόταν διαπραγματεύωση για την Γάζα υπό την αιγίδα των ΗΠΑ ήταν μια κρίσιμη καμπή. Αν ήθελε ο

Τραμπ να έχει την παραμικρή ελπίδα ότι οι Συμφωνίες του Αβραάμ θα μείνουν στο τραπέζι έπρεπε να κάνει κάτι άμεσα. Το αμυντικό σύμφωνο Σαουδικής Αραβίας-Πακιστάν ήταν άλλο ένα γεγονός που τις ίδιες μέρες πίεζε για αλλαγή πορείας. Οι πιέσεις από αραβικές κυβερνήσεις ότι ο πόλεμος μπορεί να οδηγήσει σε απρόσμενες ανατροπές όπως του Άσαντ στη Συρία δεν σταμάτησαν να έρχονται από την Αίγυπτο, την Ιορδανία, το Μαρόκο.

Στο μεταξύ οι κυβερνήσεις σε όλο και περισσότερες «συμμαχικές» χώρες των ΗΠΑ και του Ισραήλ άρχισαν να κρατάνε όλο και περισσότερο αποστάσεις από το Ισραήλ, να παίρνουν έστω και «συμβολικά» μέτρα, να «αναγνωρίζουν παλαιστινιακό κράτος». Στην Ιταλία η αποσταθεροποίηση έφτασε στο σημείο να γίνουν δύο γενικές απεργίες και συλλαλητήρια εκατομμυρίων μέσα σε 10 μέρες και το μικρόβιο άρχισε να απλώνεται σε Ελλάδα, Ισπανία και άλλες χώρες.

Σε όλο τον πλανήτη και στο εσωτερικό των ΗΠΑ το μέγεθος και η ένταση των διαμαρτυριών αλλά και τα γκάλοπ δείχνουν ότι το κλίμα έχει μεταστραφεί ριζικά εναντίον του Ισραήλ και του πολέμου του στην Γάζα -επηρεάζοντας ακόμη και τους ίδιους τους ρεπουμπλικάνους υποστηρικτές του Τραμπ.

Η Παλαιστινιακή Αντίσταση και το su-mud του Παλαιστινιακού Λαού να μην εγκαταλείψει τον τόπο του μαζί με την αντίστοιχη επιμονή του κινήματος αλληλεγγύης στις αραβικές χώρες και τις χώρες της δύσης να πάει μέχρι τέλους την κόντρα με την ισραηλινή γενοκτονία και τις κυβερνήσεις που την στηρίζουν, ήταν οι δυο βασικοί καταλύτες που έσπρωξαν τον Τραμπ να αρχίσει να το παίζει «ειρηνοποιός».

Γιώργος Πίπτας

Ένα μεγάλο βήμα μπροστά έκανε το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη με την επιτυχία της απεργίας στις 10 Οκτώβρη. Δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, το March to Gaza, οργανώσεις της Αριστεράς, ενώθήκαμε στο απεργιακό συλλαλητήριο στην πλατεία Κλαυθμώνος -και στις άλλες πόλεις- και στην μαχητική διαδήλωση που ακολούθησε.

Πήραμε την σκυτάλη από την εργατική τάξη στην Ιταλία και την γενική απεργία που «μπλόκαρε τα πάντα» πριν από μία βδομάδα, βγάζοντας δύο εκατομμύρια στους δρόμους σε δεκάδες πόλεις. Και στείλαμε δυνατό μήνυμα ότι θα συνεχίσουμε «δυνατά, απεργιακά, με την Παλαιστίνη ως την Λευτεριά», σε μια κρίσιμη στιγμή.

Με την ανακοίνωση της εκεχειρίας ο κόσμος στη Γάζα πανηγυρίζει, με τους δημοσιογράφους και τα συνεργεία Πολιτικής προστασίας να παρελαύνουν με τα ασθενοφόρα και τα πυροσβεστικά. Με τις περήφανες γυναίκες να δηλώνουν «θα ξαναχτίσουμε τη Γάζα της αξιοπρέπειας», με τα νέα παιδιά να φωνάζουν συνθήματα «είμαστε οι άντρες του Μοχάμετ Ντεϊφ», «θα γυρίσουμε στον Βορρά παρά τη θέλησή σας»!

Η πρώτη φάση της συμφωνίας για τερματισμό του πολέμου στη Γάζα, με σταδιακή απόσυρση των ισραηλινών δυνάμεων κατοχής, είσοδο ανθρωπιστικής βοήθειας και ανταλλαγή αιχμαλώτων, είναι αποτέλεσμα αυτής της ακλόνητης -sumud Αντίστασης του Παλαιστινιακού λαού. Αλλά και της πίεσης που ασκεί το παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης που ξεσηκώνεται στο πλευρό της. Με τα εκατομμύρια που βγαίνουν στους δρόμους σε όλον τον πλανήτη και τώρα με την εργατική τάξη και τα συνδικάτα να μπαίνουν αποφασιστικά στη μάχη για την συνέχεια.

Από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο

Χρειάζεται να κλιμακώσουμε για να κάνουμε οριστική αυτήν την πρώτη, προσωρινή, νίκη. Για να αναγκαστεί να αποχωρήσει από ολόκληρη τη Γάζα ο σιωνιστικός στρατός κατοχής. Για να μην προχωρήσουν τα σχέδια του Τραμπ, που τρέχει να στηρίξει τον Νετανιάχου δηλώνοντας ότι θα στείλει στρατιωτική δύναμη μέσα στο Ισραήλ, με την συμμετοχή ΗΠΑ, Αιγύπτου, Κατάρ και Τουρκίας. Για να αφοπλιστεί το Ισραήλ και όχι οι αγωνιστές της Αντίστασης. Για να κατοχυρωθεί το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των Παλαιστίνιων και να αποχωρήσουν οι έποικοι από την Δυτική Όχθη. Για μια Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο που θα ζουν μαζί Άραβες και Εβραίοι, χωρίς διακρίσεις, με δικαίωμα επιστροφής όλων των προσφύγων από το 1948.

Μπορούμε να οδηγήσουμε σε ήττα το σιωνιστικό μόρφωμα και τους ιμπεριαλιστές που το στηρίζουν με την δύναμη της εργατικής τάξης και το δυνατό όπλο της απεργίας. Οι ΗΠΑ έφυγαν ηττημένες από το Βιετνάμ όταν η φωτιά της Αντίστασης από τις ζούγκλες του Βιετνάμ έφτασε με απεργίες, καταλήψεις και συγκρούσεις μέσα στις μητροπόλεις της Δύσης, μέσα «στην καρδιά του κτήνους» στις ΗΠΑ, μέσα στην Ευρώπη πυροδοτώντας την εξέγερση του Μάη του '68.

Σήμερα μπορούμε να βαδίσουμε στον ίδιο δρόμο. Το «μικρόβιο» της απεργίας στο πλευρό της Παλαιστίνης απλώνεται από την Ιταλία στην Ελλάδα, την ερχόμενη βδομάδα σκυτάλη παίρνει η Ισπανία, αντίστοιχα βήματα ξεκινάνε στην Βρετανία. Το «αραβικό πεζοδρόμιο» βράζει από το Μαρόκο και την Τυνησία μέχρι το Κάιρο, η δύναμη των εργατών και της νεολαίας μπορεί να γκρεμίσει δικτάτορες και αντιδραστικά καθεστώτα.

Δυναμώνουμε το αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στα σχέδια Τραμπ – Νετανιάχου και ενάντια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που δολοφονεί από τα Τέμπη και την Πύλο μέχρι την Γάζα. Απαιτούμε την άμεση διακοπή της στήριξης που δίνει ο Μητσοτάκης στο κράτος-τρομοκράτη, στρατιωτικά, διπλωματικά και οικονομικά.

Και συνεχίζουμε στο πλευρό της Παλαιστίνης με επόμενο σταθμό την πανεργατική απεργία την Τρίτη 14/10, διεκδικώντας δουλειές, αυξήσεις – όχι βόμβες και εξοπλισμούς. Συμμετέχουμε στις κινητοποιήσεις 17-18 Οκτώβρη για να κλείσει η Σούδα και να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες. Όλες, όλοι, όλα μαζί για να τσακίσουμε την κυβέρνηση της φτώχειας, του πολέμου και του ρατσισμού.

**Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**

10/10, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Απεργιακά ως τη Λευτεριά

Μετά την εργατική τάξη στην Ιταλία, τη σκυτάλη πήραν τα συνδικάτα στην Ελλάδα κατεβαίνοντας σε απεργία στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού την Παρασκευή 10 Οκτώβρη.

Στην Αθήνα, δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, η Παλαιστινιακή Παροικία, κινήσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη όπως η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και το March to Gaza κι οργανώσεις της Αριστεράς συγκεντρώθηκαν στο απεργιακό συλλαλητήριο στην Πλατεία Κλαυθμώνος.

Το συλλαλητήριο άνοιξε με μουσική από τον **Τίτο Μπάντεν** και στη συνέχεια πήραν το λόγο ο **Μουσταφά Μπατίχι** από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος, ο **Κώστας Καταραχιάς**, μέλος ΔΣ της ΕΙΝΑΠ, η **Κωνσταντίνα Κακούρου**, πρόεδρος της Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, η **Μαρία Ζησιμάτου**, πρόεδρος συλλόγου εργαζομένων του νοσοκομείου «Ελενα Βενιζέλου», ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, μέλος ΔΣ του ΣΕΗ, ο **Πλούταρχος Βεργής** από το March to Gaza και μέλος της αποστολής του Global Sumud Flotilla, ο **Γιάννης Σηφακάκης**, συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, ο **Νίκος Πελεκουδάς** από το Σωματείο Εργαζομένων στην ιδιωτική εκπαίδευση, ο **Κώστας Πολύδωρος** από το σωματείο εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ, ο **Νίκος Γκίζας** εκ μέρους της κατάληψης του Φυσικού, ο **Γιώργος Πισίνας** εκ μέρους του ΣΕΡΕΤΕ και η **Μαρία Καστελιώτη** από τον Φοιτητικό Σύλλογο Φιλοσοφικής.

Παρά τον αδικαιολόγητο ασφυκτικό κλοιό των ΜΑΤ, μια δυναμική διαδήλωση ξεδιπλώθηκε μέχρι τη Βουλή με συνθήματα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη, ενάντια στη συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με το ισραηλινό κράτος τρομοκράτη και κόντρα στη φιλολογία για την ειρήνη που φέρνει το «σχέδιο Τραμπ», ενώ δόθηκε ηχηρή απάντηση και στη βίαιη καταστολή της διαδήλωσης της 7ης Οκτώβρη.

Μαζική ήταν η απεργιακή διαδήλωση

και στα **Χανιά**. Όπως μεταφέρουν οι σύντροφοι/ισσες «την κινητοποίηση καλούσαν με αποφάσεις τους τα σωματεία της εκπαίδευσης -ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ Χανίων- τα οποία συμμετείχαν από κοινού με πανό που ανέγραφε «Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Να κλείσουν οι βάσεις». Κάλεσμα απηύθυναν επίσης η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και το Συντονιστικό Χανίων για την Παλαιστίνη.

Ακολούθησε πορεία σε κεντρικούς δρόμους της πόλης, με ομάδα μαθητών στην κεφαλή. Εργαζόμενοι στο εργοτάξιο της Δημοτικής Αγοράς ανάρτησαν μια παλαιστινιακή μαντίλα, εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο την αλληλεγγύη τους στη Γάζα και στον λαό της Παλαιστίνης».

Καμπάνια

Η 10η Οκτώβρη ήταν η κορύφωση μιας καμπάνιας αρκετών εβδομάδων από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και την Παλαιστινιακή Παροικία, με δεκάδες εκδηλώσεις, εξορμήσεις και παρεμβάσεις. Η καμπάνια διεκδικούσε από κάθε εργατικό σωματείο να κάνει το επόμενο βήμα στη μάχη ενάντια στη γενοκτονία και να χρησιμοποιήσει το μεγάλο όπλο που έχει στα χέρια της η εργατική τάξη. Την απεργία. Είχε την έμπνευση από το «Θα τα μπλοκάρουμε όλα» που διακήρυξαν οι λιμενεργάτες της Γένοβας και το έκαναν πράξη λίγες μέρες μετά τα εκατομμύρια που συμμετείχαν στις πανεργατικές απεργίες που ακολούθησαν.

Παρά τα εμπόδια που έβαλε σε πολλές περιπτώσεις η συνδικαλιστική γρα-

φειοκρατία και πολιτικές δυνάμεις εντός της, περισσότερα από 40 πρωτοβάθμια σωματεία του δημόσιου και ιδιωτικούς τομείς, και ομοσπονδίες όπως η ΟΛΜΕ κήρυξαν στάση εργασίας, ενώ το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και η ΠΟΕ ΟΤΑ κάλεσαν επίσης στο απεργιακό συλλαλητήριο. Ήταν ένα πρώτο πολύ σημαντικό βήμα στην ανάγκη να μπει η σφραγίδα της εργατικής τάξης στον αγώνα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη. Η συνέχεια δόθηκε με τη γενική απεργία, τέσσερις ημέρες μετά. Η κλιμάκωση στην ίδια απεργιακή κατεύθυνση είναι αυτό που χρειάζεται να ακολουθήσει, γιατί έχει αποτέλεσμα.

«Η πρώτη φάση της συμφωνίας για εκεχειρία στη Γάζα, με μερική απόσυρση των ισραηλινών δυνάμεων κατοχής, είσοδο ανθρωπιστικής βοήθειας και ανταλλαγή αιχμαλώτων, είναι αποτέλεσμα της Αντίστασης του Παλαιστινιακού λαού και της πίεσης που ασκεί το παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης που ξεσηκώνεται στο πλευρό της» σημειώνει η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και συνεχίζει: «Η κλιμάκωση αυτού του κινήματος είναι η μόνη εγγύηση που μπορεί να εξασφαλίσει τα δικαιώματα των Παλαιστίνιων ενάντια στα σχέδια Τραμπ – Νετανιάχου. Δεν θα τους αφήσουμε να συνεχίσουν τα εγκλήματα τους. Απαιτούμε την άμεση διακοπή της στήριξης που δίνει ο Μητσοτάκης στο Ισραήλ στρατιωτικά, διπλωματικά και οικονομικά. Και συνεχίζουμε μέχρι τη νίκη, για μια Παλαιστίνη λεύτερη από τον Ιορδάνη ως τη Μεσόγειο».

Στέλιος Μιχαηλίδης

10/10, Χανιά. Φωτό: Ειρηναίος Μαρτίκης

Ο λαός είναι με την Παλαιστίνη, ενάντια στον Μητσοτάκη, τον Νετανιάχου και τον Τραμπ. Παλεύουμε για να είναι ελεύθερη από τον Ισραήλ μέχρι τη Μεσόγειο. Διεκδικούμε νέα απεργιακή κλιμάκωση μέχρι να πέσει αυτή η κυβέρνηση.

Χρήστος Βαρβέρης, κούριερ

Συμμετέχουμε ως σωματείο με στάση εργασίας στη σημερινή απεργιακή κινητοποίηση για να σταματήσει η γενοκτονία στην Παλαιστίνη, να διακοπούν οι σχέσεις της Ελλάδας σε κάθε επίπεδο με το κράτος-τρομοκράτη Ισραήλ, να απελευθερωθεί επιτέλους ο Παλαιστινιακός λαός. Ενώνουμε σήμερα τη φωνή μας, όλοι οι εργαζόμενοι, για να υποστηρίξουμε την Παλαιστίνη κόντρα στην κυβέρνησή μας που υποστηρίζει τα ισραηλινά εγκλήματα.

Χρήστος Μπαρμπούτσης
μέλος ΔΣ ΣΕΦΚ

Το Σωματείο Εργαζομένων στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση συμμετέχει στην απεργιακή κινητοποίηση όπως έχει κατέβει μαζικά και σε όλες τις διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη το τελευταίο διάστημα. Η μαζικότητα αυτών των διαδηλώσεων είναι πολύ σημαντική. Πίεσαν να γυρίσουν γρήγορα οι απαχθέντες του Global Sumud Flotilla. Ταυτόχρονα το σωματείο μας χαρτογραφεί τελευταία τα ερευνητικά προγράμματα των ελληνικών πανεπιστημίων που είτε γίνονται σε συνεργασία με το Ισραήλ, είτε στρέφουν την έρευνα στους σκοπούς της πολεμικής βιομηχανίας. Χρειάζεται να δώσουμε απάντηση σε αυτό. Δεν γίνεται η έρευνα να αποσκοπεί σε οτιδήποτε άλλο πέρα από τις ανάγκες της κοινωνίας. Χρειάζεται να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις. Η υποτιθέμενη συμφωνία που πρότεινε ο Τραμπ δεν τελειώνει το απαρτχάιντ, οπότε η συνέχεια του αγώνα μέχρι τη λευτεριά της Παλαιστίνης είναι μονόδρομος.

Λυδία Παυλίδη
μέλος ΔΣ ΣΕΡΕΤΕ

Το σωματείο μας και οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ συμμετέχουν δυναμικά στη σημερινή συγκέντρωση. Βροντοφωνάζουμε λευτεριά στον Παλαιστινιακό λαό, να σταματήσει τώρα η γενοκτονία, η σφαγή αμάχων και παιδιών. Διεκδικούμε ειρήνη και ανεξαρτησία για την Παλαιστίνη σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΟΗΕ, ενάντια στα σχέδια Τραμπ και Νετανιάχου.

Γαβρίλος Κασιάτης
αντιπρόεδρος ΠΑΣΥΜΗΤΕ

10/10, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Δυνατά, απ' όλους τους χώρους

Λευτεριά στην Παλαιστίνη! Να φύγει το ισραηλινό κράτος με το οποίο συνεργάζεται η Νέα Δημοκρατία. Μαζί κάνουν τη γενοκτονία και την πληρώνουμε εμείς. Δίνουν λεφτά για όπλα κι εξοπλισμούς αντί για τις ανάγκες μας.

Νίκος, συνταξιούχος ιδ. υπάλληλος

Είναι μια μεγάλη πολιτική απεργία η σημερινή. Είναι συνέχεια του παγκόσμιου ξεσηκωμού που κλιμακώνεται. Είναι μέρος των μεγάλων κινητοποιήσεων των λαών της Μεσογείου που προσπαθούν να σταματήσουν την πολεμική μηχανή του Ισραήλ. Έτσι είμαστε κι εμείς εδώ αγωνιζόμενοι για μια ελεύθερη Παλαιστίνη από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα και για να ρίξουμε τον Μητσοτάκη που συμβάλει σε αυτή τη γενοκτονία, την ώρα που περνάει τα πιο αντεργατικά μέτρα.

Πηνελόπη Κουτσουδάκη, μέλος ΔΣ
Σωματείου Εργαζομένων Δρομοκαίτειο

Είμαστε εδώ σήμερα σε συνέχεια του κινήματος αλληλεγγύης για να σταματήσει η γενοκτονία στη Γάζα. Δεν μπορεί να υπάρχει καμία εμπιστοσύνη στο Ισραήλ ότι θα τηρήσει τη συμφωνία που υπέγραψε, καθώς και την προηγούμενη φορά την παραβίασε με αποτέλεσμα τη συνέχιση της γενοκτονίας. Αυτή τη στιγμή το κρίσιμο είναι να σταματήσει η γενοκτονία, να μπει ανθρωπιστική βοήθεια, να σπάσει η πολιορκία της Γάζας. Αυτό εξαρτάται από το αν το Ισραήλ θα συνεχίσει να είναι κοινωνικά απομονωμένο, όπως γίνεται αυτή τη στιγμή διεθνώς χάρη στο τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, παρά τη συνέργεια των δυτικών κυβερνήσεων προς τη γενοκτονία. Κινήσεις όπως η σημερινή, η οργάνωση δηλαδή απεργιακής κινητοποίησης για αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη είναι κρίσιμες και πρέπει να συνεχιστούν.

Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος,
υποψήφιος πρόεδρος του ΔΣΑ
με την Εναλλακτική Παρέμβαση
- Δικηγορική Ανατροπή

Οι εργαζόμενοι/ες του Αγίου Σάββα είμαστε μέρος του κινήματος που διεκδικεί το τέλος της γενοκτονίας στη Γάζα. Η προσπάθειά μας για την οργάνωση της σημερινής απεργιακής κινητοποίησης απλώθηκε σε όλα τα τμήματα του νοσοκομείου. Κάναμε δύο συγκεντρώσεις στο προαύλιο του νοσοκομείου την τελευταία εβδομάδα όπου ενημερώναμε τον κόσμο για την απεργία. Η ανταπόκριση ήταν τεράστια, τόσο από συναδέλφους όσο κι από ασθενείς κι επισκέπτες.

Χρυσάνθη Καθοπούλη
εργαζόμενη νοσοκομείο Αγ. Σάββα

Στο νοσοκομείο που δουλεύουμε ξεκινήσαμε καιρό πριν να κινητοποιούμαστε, αρχής γενομένης με το πανό που συνέδεε τα εγκλήματα των Τεμπών και της Πύλου με τη συμμετοχή της χώρας μας στη γενοκτονία που συντελείται στην Παλαιστίνη κι ακολούθησε η συμμετοχή μας σε διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη και συγκεντρώσεις μπροστά από το νοσοκομείο μαζί με τους ασθενείς. Με βάση το κλίμα που έχει διαμορφωθεί πήραμε απόφαση από το σωματείο για συμμετοχή στη σημερινή απεργία και να κάνουμε εκδήλωση για την Παλαιστίνη την επόμενη εβδομάδα. Τα εργατικά συνδικάτα πρέπει να μπουν μπροστά σε αυτόν τον αγώνα. Είναι κρίσιμη η συμβολή τους για να πετύχουμε το κόψιμο των δεσμών με το Ισραήλ.

Μυρτώ Μαργέλη
γιατρός νοσοκομείο Αιγινήτειο

Στηρίζουμε τη σημερινή απεργία γιατί μια γενοκτονία είναι σε εξέλιξη. Χιλιάδες παιδιά δολοφονούνται κι εμείς σαν εργατικό κίνημα είμαστε αυτοί που μπορούμε να βάλουμε τέλος στη θηριωδία.

Μίνα Μανουσάκη
γραμματέας σωματείου εργαζομένων
δήμου Αθήνας «Εργατική Αντεπίθεση»

Παρότι η ηγεσία του σωματείου μας δεν έβγαλε στάση εργασίας για να συμμετέχει στη σημερινή κινητοποίηση, ήταν τόσοι πολλοί οι συνάδελφοι/ισες που ήθελαν να συμμετέχουν που οργανώσαμε να δηλωθούν δώρες άδειες ώστε να κατέβουν όλοι στη διαδήλωση. Έτσι είμαστε εδώ, με το πανό μας που μιλάει για τις μεγάλες δολοφονίες στις οποίες η κυβέρνησή μας είναι συνένοχη -την Παλαιστίνη, τα Τέμπη, την Πύλο. Θα είμαστε πάντα στο πλευρό αυτών που αγωνίζονται. Με την Παλαιστίνη μέχρι τη νίκη!

Σταυρούλα Ψυχογιπούλου
εργαζόμενη Υπ. Πολιτισμού

Πήραμε απόφαση στη γενική μας συνέλευση να απεργήσουμε και να συμμετέχουμε στη σημερινή κινητοποίηση. Υπάρχει ήδη ένα πολύ μεγάλο κίνημα για την Παλαιστίνη, αλλά χρειάζεται να κάνουμε το επόμενο βήμα. Να δείξουμε τη δύναμη της εργατικής τάξης σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό κι αυτό γίνεται με απεργία. Βαδίζουμε στο δρόμο αγώνων όπως αυτόν του Πάνου Ρούτσι που έδειξε ότι η επιμονή μας μπορεί να κερδίζει. Έτσι και για την Παλαιστίνη αν επιμένουμε μπορούμε να καταφέρουμε, όχι μόνο το τέλος του πολέμου, αλλά όλες τις διεκδικήσεις του Παλαιστινιακού λαού για ελευθερία. Αυτό περνάει μέσα από τη μάχη με τη δική μας κυβέρνηση που μόλις πριν λίγο καιρό αγόρασε μια νέα φρεγάτα την ίδια στιγμή που λείε στους εργαζόμενους ότι δεν υπάρχουν λεφτά για τους μισθούς. Απεργήσαμε την 1η Οκτώβρη, απεργούμε και σήμερα δέκα μέρες μετά, θα συνεχίσουμε στη νέα γενική απεργία στις 14 Οκτώβρη.

Νίκος Τουρνάς
Σύλλογος Υπαλλήλων ΓΓΔΕ

Οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και τα παιδιά είμαστε στο πλευρό της Παλαιστίνης. Υπάρχει ένα νήμα που συνδέει την Παλαιστίνη, τα Τέμπη και τη δική μας πραγματικότητα. Κι αυτό είναι η προσπάθεια να επιβληθεί το δίκαιο το ισχυρού. Δεν θα το επιτρέψουμε. Παλεύουμε για το δίκαιο της ελευθερίας και της αυτοδιάθεσης των λαών, όπως και για το δίκαιο του να έχουμε εκπαιδευτικούς στα σχολεία, να αποδοθεί δικαιοσύνη για τα Τέμπη. Θα είμαστε στους δρόμους μέχρι την τελική νίκη.

Αίλνα Γκιουρά
πρόεδρος ΣΕΠΕ «Περικλής»

Παρόμοια σφαγή σε ζωντανή μετάδοση δεν έχει ξαναγίνει. Τα συντρίμια της Παλαιστίνης απεικονίζουν τα συντρίμια του δυτικού πολιτισμού. Όλες οι πανανθρώπινες αξίες έχουν καταστραφεί για χάρη των μεγάλων συμφερόντων της Δύσης. Οι κυβερνήσεις δεν είναι απλά συνένοχες. Είναι απευθείας ένοχες για αυτό που γίνεται στη Γάζα. Γι' αυτό αποφασίσαμε κι εμείς ως απλοί πολίτες να προσπαθήσουμε να φτάσουμε στη Γάζα, να σπάσουμε τον αποκλεισμό και να καθιερώσουμε έναν μόνιμο ανθρωπιστικό διάδρομο. Δεν έχω καμία εμπιστοσύνη στη συμφωνία που υπογράφηκε κοιτώντας τους ανθρώπους που την εμπνεύστηκαν.

Αλέξανδρος Δελατόλας
μέλος πληρώματος Global Sumud
Flotilla

Η αλληλεγγύη νικάει. Αυτό δείχνουμε σήμερα. Αν ο Τραμπ, ο Νετανιάχου κι όλοι αυτοί θέλανε την ειρήνη όπως λένε τώρα, γιατί περίμεναν να δολοφονήσουν πρώτα 60.000 ανθρώπους στη Γάζα. Το κίνημα επέβαλε την κατάπαυση του πυρός και πάλι δεν τους έχουμε καμία εμπιστοσύνη γιατί αυτοί είναι οι πραγματικοί τρομοκράτες. Η Παλαιστίνη ανήκει στους Παλαιστίνιους, όχι στους αμερικάνους και τους ισραηλινούς. Λευτεριά στην Παλαιστίνη μέχρι τη νίκη.

Τζαβέντ Ασλάμ
πρόεδρος Πακιστανικής
Κοινότητας Ελλάδος «Η Ενότητα»

Κάναμε γενική συνέλευση στην Κοποία αποφασίσαμε κατάληψη από σήμερα μέχρι την άλλη Πέμπτη, ως απάντηση τόσο στα νομοσχέδια που θέλουν να περάσουν όσο και στη γενοκτονία που εξελίσσεται στην Παλαιστίνη. Δεν θα αφήσουμε κανέναν-καμία φοιτητή/ρια να διαγραφεί. Κανένα αντεργατικό νομοσχέδιο όπως αυτό για το 13ωρο, δεν θα περάσει. Η εκχειρία στη Γάζα είναι νίκη του κινήματος αλλά δεν επαναπαυόμαστε. Η μάχη για το τέλος της γενοκτονίας και λευτεριά στην Παλαιστίνη συνεχίζεται. Καλούμε όλους τους φοιτητικούς συλλόγους να ακολουθήσουν το παράδειγμά μας. Να προχωρήσουν σε καταλήψεις, να τα κλείσουμε όλα μέχρι να τα πάρουν όλα πίσω.

Μυροσίνη Βασιλα
φοιτήτρια ΦΣ Φυσικού Αθήνας

Τραγελαφική είναι η εικόνα των απολογιών στη δευτεροβάθμια δίκη της Χρυσής Αυγής. Στις 8 και 9 Οκτώβρη (185η και 186η δικάσιμος αντίστοιχα) προσήλθαν μόλις τέσσερις κατηγορούμενοι με αποτέλεσμα το δικαστήριο να διακόπτει πολύ πριν τη λήξη του ωραρίου. Στις 10 Οκτώβρη (187η δικάσιμος) η συνεδρίαση δεν έγινε καν γιατί δεν εμφανίστηκε κανείς. Την Δευτέρα 13 Οκτώβρη (188η δικάσιμος) απολογήθηκαν δύο. Γενικά η κατάσταση όλων, είτε εμφανίζονται είτε όχι, είναι «ο σώζων εαυτόν σωθήτω».

Θλιβερή ήταν η **Ελένη Ζαρούλια**, πρώην βουλευτής και σύζυγος του φύρερ, καταδικασμένη πρωτόδικα για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση. Σε όλη τη διάρκεια προσπάθουσε να πείσει ότι ο μόνος λόγος που διώχτηκε ήταν λόγω της συζυγικής της σχέσης με τον Μιχαολιάκο. Και σε αυτή τη σχέση κατέφευγε σε όλες τις «ζόρικες» ερωτήσεις, είτε αφορούσαν το αν ήταν και η ίδια μέλος στη ΧΑ, είτε ήταν για τα τρία όπλα που είχε παράνομα στην κατοχή του ο Μιχαολιάκος, είτε είχαν σχέση με το ρατσιστικό, εμπρηστικό και ναζιστικό περιεχόμενο των ομιλιών του.

«Στήριζα τον άντρα μου», έλεγε και ξανάλεγε. Το μόνο που κατάφερε είναι να παραδέχεται την πλήρη γνώση, αποδοχή και επιδοκιμασία της σε όσα πίστευε και έκανε η εγκληματική οργάνωση και ο αρχηγός της. Και όλα αυτά βέβαια, «όχι σαν σύζυγος, σαν μια αγωνίστρια της Χρυσής Αυγής πάνω από 20 χρόνια», όπως της υπενθυμίστηκε ότι έλεγε σε εκδήλωση της συμμορίας το 2013 ή όταν αποκαλούσε τους μετανάστες «υπανθρώπους» σε ομιλία της στη Βουλή.

Απλά τώρα η «αγωνίστρια» έγινε «η κυρία του κυρίου». Και με αυτή την ιδιότητα αναπαρήγαγε τα ψέματά ότι για τη δολοφονία Φύσσα ενημερώθηκαν την επόμενη μέρα, αποκλήρυξε τη ναζιστική ιδεολογία του κόμματος μιλώντας για «αμπελοφιλικές» μεταξύ φίλων κάπου/κάπως/κάποτε και απέδωσε τα περί «υπανθρώπων» σε βουλευτική απειρία και ατυχή στιγμή. Χωρίς φυσικά να κρύψει τον ρατσισμό της για τους «λαθρομετανάστες» που ευθύνονται για αρρώστιες και εγκλήματα.

Φαιδρά επιχειρήματα, του τύπου «η θεία μου είναι παντρεμένη με Αιγύπτιο, δεν έχω κανένα θέμα μαζί τους», χρησιμοποίησε ο **Μάρκος Ευγενικός**, καταδικασμένος πρωτόδικα για την απόπειρα ανθρωποκτονίας του Αιγύπτιου αλιεργάτη Αμπουζίντ Εμπάρακ και για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση. Αρνήθηκε, όπως και οι συγκατηγορούμενοί του (Μαρίας και Παπαδόπουλος) που είχαν ήδη απολογηθεί, τη συμμετοχή του στην επίθεση, όπως και οποιαδήποτε σχέση με τη ΧΑ «πέρα από μια ψήφο». Και αυτός απέδωσε την ανα-

Φωτό: Αγγελική Παναγιώτου/ AP/Fosphotos

Τραγέλαφος οι απολογίες των νεοναζί δολοφόνων

γνώρισή του από τα θύματα σε «λάθος» και στη μη σωστή διεξαγωγή της διαδικασίας από την αστυνομία - την ίδια που όπως έχει αποδειχτεί επέτρεψε στον ίδιο και τον πυρηνάρχη Περάματος Πανταζή να αλλάξουν τις μπλούζες της ΧΑ που φορούσαν.

«Μπαλόνια»

Ξέχασε τις πόζες του σε τάγμα εφόδου της οργάνωσης μαζί με Πατέλη και Καζατζόγλου τις οποίες έχει δει το δικαστήριο και ισχυρίστηκε ότι η γνωριμία του με τον Πανταζή ήταν επαγγελματική καθώς δούλευε στο μαγαζί του που είχε να κάνει με βαφτίσεις τα σαββατοκύριακα. Αυτό, είπε, έκαναν και το βράδυ της επίθεσης, φούσκωναν... «μπαλόνια» μέχρι αργά για βάφτιση της επόμενης μέρας. Μία και μόνη διευκρινιστική ερώτηση από τον εφέτη της έδρας για το αν θυμάται την ημέρα της σύλληψής του ήταν αρκετή για να καταρρίψει όλο το αφήγημα. «Η 11/6 προς 12/6 ήταν Δευτέρα προς Τρίτη», είπε ο εφέτης, αφήνοντάς τον άφωνο.

Τις αθώες περισσότερες παράστησαν και τα μέλη του τάγματος εφόδου Νίκαιας, **Κωνσταντίνος Κορκοβίλης** και **Νίκος Τσόρβας**, καταδικασμένοι πρωτόδικα για συνέργεια στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση. Και οι δύο περιέγραψαν μια τοπική που έκανε διανομές τροφίμων, αιμοδοσίες και άλλες αγαθοεργίες, άντε και κάποιες ομιλίες και τελετές μνήμης. Για τις στρατιωτικές εκπαιδεύσεις με όπλα, στις οποίες αναφέρεται ο πρώτος σε τηλεφωνική συνομιλία που έχει ακούσει το δι-

καστήριο, η απάντησή του ήταν «έχω άδεια, φυλάμε υψηλά πρόσωπα, μητροπολίτες, δημάρχους, είμαι σε υπηρεσία ασφαλείας».

Για το βράδυ της δολοφονίας ο ίδιος ισχυρίστηκε ότι δεν ανταποκρίθηκε καν στο SMS κάλεσμα, ότι έμεινε σπίτι. Αν η κεραία του τηλεφώνου του τον τοποθετεί αλλού, είναι γιατί βγήκε μόνο για λίγο να πάρει φαγητό. Οι επικοινωνίες με συγκατηγορούμενό του μέσα στη μαύρη νύχτα ήταν για να του δώσει συλλυπητήρια για τον πατέρα του που είχε πεθάνει δυο μήνες πριν και για άλλα άσχετα θέματα. Όσο για τα SMS του τύπου «επιφυλακή», «ετοιμότητα», «εντολή Λαγού» κ.α., που έρχονταν κατά καιρούς, δεν ήταν «υποχρεωτικά».

Ο δεύτερος, που παραδέχτηκε πως ανταποκρίθηκε στο SMS του Πατέλη και ακολούθησε την πομπή με αυτοκίνητο μαζί με τον ξάδερφό του (Αθ. Τσόρβα), έβαλε προκλητικά τα ξύλα και τα κοντάρια που είδε στα χέρια της παρέας του Φύσσα. Και υποστήριξε πώς όταν είδε τις μηχανές ΔΙΑΣ, το αυτοκίνητο του Ρουπακιά «ανάποδα» στο δρόμο και γενικά τη «φασαρία», είπε «Θανάση πάμε να φύγουμε». Στην πραγματικότητα, όμως, ομολόγησε τα πάντα: τη συγ-

κρότηση του τάγματος, την συντεταγμένη πορεία προς το Κοράλι, την οργανωμένη και σχεδιασμένη δράση από την πρώτη μέχρι τη τελευταία στιγμή της δολοφονικής επίθεσης, μέρος της οποίας ήταν και ο ίδιος και ο ξάδερφός του.

«Καραγκιοζιλίκια»

«Μετανοημένος» εμφανίστηκε ο **Γεώργιος-Χρήστος Τσακανίκας**, μέλος του 5μελούς της τοπικής Νίκαιας, καταδικασμένος πρωτόδικα για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση. Ο χρυσαυγίτης που κάποτε υπερηφανευόταν για τα «μπουνιδια» και τα «πέναλτι στα κεφάλια των πακιστανών», που αρθρογραφούσε στα ναζιστικά έντυπα και που ήταν παρών στην επίθεση στο «Συνεργείο» και στην Πάρο, τώρα ζήτησε συγνώμη για όλα όσα έχει δει και ακούσει το δικαστήριο για τη συμμετοχή και το ρόλο του στη ΧΑ. Προσπαθώντας φυσικά να μειώσει τη σημασία τους: οι στρατιωτικές εκπαιδεύσεις, τα όπλα, οι παραλλαγές, οι όρκοι, οι σημαίες των SS, οι αναφορές στην απόλυτη πειθαρχία και ιεραρχία, ήταν όλα, όπως είπε, «λεκτικές υπερβολές», «καραγκιοζιλίκια», «γελιοτότατες συμπεριφορές».

Το ίδιο έκανε και σε σχέση με την στενή επικοινωνία του με τον Λαγό μετά τη δολοφονία Φύσσα, έχοντας κεντρική συμβολή στη συγκάλυψη που ακολούθησε, λέγοντας ότι όλα ήταν «λογικά και ανθρώπινα». Από εκεί και πέρα δεν δίστασε να αποδώσει πολλά από τα στοιχεία που βρέθηκαν στον υπολογιστή του στον Πατέλη, να εντάξει στην ομάδα

ασφάλειας της τοπικής τον Καζατζόγλου, να επιτεθεί στον Άγγο και τον Μιχάλαρο «που ήταν στο Κοράλι». Και να ανατρέψει, όπως είχε κάνει και πρωτόδικα, τον βασικό ισχυρισμό του Πατέλη και άλλων κατηγορούμενων ότι ο λόγος της κινητοποίησης της τοπικής το βράδυ της δολοφονίας ήταν για να μοιράσουν τρικάκια. «Δεν υπήρχαν τρικάκια», είπε.

Τη γραμμή «δεν ήξερα σε πιο κόμμα έμπαινα» ακολούθησε ο **Ευστάθιος Μπούκουρας**, πρώην βουλευτής Κορινθίας και καταδικασμένος πρωτόδικα για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση. Προσβλέποντας ξεκάθαρα στην προσωπική του διάσωση, σε όλη τη διάρκεια προσπάθουσε να πείσει ότι οι επιθέσεις, οι απειλές και τα επεισόδια, στα οποία εμφανίζεται από υλικό ή μαρτυρίες να πρωτοστατεί, είτε δεν έγιναν, είτε ο δικός του ρόλος ήταν απλά ως βουλευτή -όπως στο στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών της Κορίνθου, όπου τον συνόδευε η τοπική της Νίκαιας.

Αντίστοιχα, όλα όσα έλεγε τότε, όπως πχ «Έχουμε αρχηγό και τον ακολουθούμε πιστά», «Μας είπαν φασίστες και μαχαιροβγάλτες, όταν βγούμε θα γίνουμε τα πάντα», «Θα ελευθερώσουμε την Ελλάδα όπως τον Αγ. Παντελεήμονα», «Να ξεχάσω την τελευταία κάθοδο των πολεμιστών της Νίκαιας», «Εμείς απαξιώνουμε το κοινοβουλευτικό έργο και θα το κλείσουμε το μαγαζάκι τους», «Ο σκοπός είναι να τους διώξουμε από κει μέσα», «Πρέπει να μάθει ο κόσμος ποια είναι τα παιδιά με τα μαύρα μπλουζάκια», ήταν, όπως είπε σε διαφορετικές στιγμές της απολογίας του, «κόπι πέιστ από ομιλίες του Μιχαολιάκου», «τσιτάτα», «υπερβολές», «στο πλαίσιο των κοινοβουλευτικών καθηκόντων», «λόγια των επισημονικών συνεργατών».

Την Τρίτη 14 Οκτώβρη (189η δικάσιμος), την ημέρα της πανεργατικής απεργίας, απολογήθηκαν ακόμα δύο κατηγορούμενοι, οι **Μπαρμπαρούσης** και **Ζησιμόπουλος**.

Λ.Β.

Διαβάστε επίσης

Α. Ζώτας, Β. Καραγιάννης, Ρ. Παπαδόπουλος, Κ. Σκαρμάς
Π. Γεωργιάδης, Π. Κωνσταντίνου, Α. Μολαλιός

ΡΕΘΥΜΝΟ

Όχι συνεργασία με το Ισραήλ

Οι Ενιαίοι Φορείς Διδασκόντων των Σχολών του Ρεθύμνου του Πανεπιστημίου Κρήτης δηλώνουν κατηγορηματικά την αντίθεσή τους «στη διοργάνωση συνεδρίου από το Τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Bar-Ilan του Ισραήλ και με συν-διοργανωτή τον ισραηλινό καθηγητή Gabriel Danzig». Όπως αναφέρουν:

«Πρόκειται για το συνέδριο της Διεθνούς Εταιρείας Σωκρατικών Μελετών 'Socratica VI', το οποίο έχει προγραμματιστεί να πραγματοποιηθεί στο Ρέθυμνο, στο "Ξενία" του Πανεπιστημίου Κρήτης, από τις 19 έως τις 23 Οκτωβρίου 2025.

Ως Ενιαίοι Φορείς έχουμε επανειλημμένα καταδικάσει τη γενοκτονική πολιτική του Ισραήλ σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού στη Γάζα, απαιτώντας τη διακοπή κάθε συνεργασίας του Πανεπιστημίου μας με ισραηλινά πανεπιστήμια.

Η αντίθεσή μας είναι ακόμη πιο έντονη στην παρούσα περίπτωση. Αφενός, το Πανεπιστήμιο Bar-Ilan πρωτοστατεί στην καταγγελία των κινητοποιήσεων κατά της γενοκτονίας στη Γάζα σε πανεπιστήμια ανά τον κόσμο, πραγματοποιεί παράνομες ανασκαφές σε κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη, και είναι γνωστό για την υποστήριξη του θρησκευτικού σιωνισμού και για τις στενές του σχέσεις με τον στρατό και τις μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ.

Αφετέρου, ο καθηγητής Gabriel Danzig, ο οποίος είναι πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Σωκρατικών Μελετών, μέλος της οργανωτικής επιτροπής του συνεδρίου και πρώτος ομιλητής στην εναρκτήρια συνεδρίαση στο Ρέθυμνο, είναι φανατικός υπερασπιστής του επιθετικού σιωνισμού και της γενοκτονικής πολιτικής του Ισραήλ.

Ειδικότερα, ο Gabriel Danzig είναι ιδρυτής και πρόεδρος της οργάνωσης Classical Forum for Contemporary Issues, η οποία ιδρύθηκε μετά την έναρξη της στρατιωτικής επιχείρησης του Ισραήλ στη Γάζα με στόχο να χρησιμοποιήσει τις κλασικές σπουδές ως όχημα υπέρ του σιωνιστικού αφηγήματος και της διεθνούς προπαγάνδας του Ισραήλ...».

Συνεχίζουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες τις γενικές τους συνελεύσεις με στόχο τη συζήτηση και την οργάνωση της απάντησης τους στις διαγραφές, τα πειθαρχικά και τα σχέδια ασφαλείας μέσα στις σχολές καθώς και στο πανελλαδικό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Πέμπτη 16 Οκτώβρη.

Σε μια απόπειρα να τρομοκρατήσει το φοιτητικό κίνημα, λίγο πριν τη πανεργατική απεργία ενάντια στο 13ωρο, στις 2 τα ξημερώματα δυνάμεις της ΟΠΚΕ εισέβαλαν στο Κάτω Πολυτεχνείο που βρισκόταν σε κατάληψη, συλλαμβάνοντας αναίτια φοιτητές/τριες/ά και μέλη του φοιτητικού συλλόγου Αρχιτεκτονικής. Στη συνέχεια, η αστυνομία επιτέθηκε στη συγκέντρωση αλληλεγγύης απέναντι από τη ΓΑΔΑ, χτυπώντας και προσάγοντας μέλη φοιτητικών συλλόγων, συνδικαλιστές ακόμα και δικηγόρους, που ζητούσαν να δουν όσους/ες/α είχαν συλληφθεί. Μεταξύ των συλληφθέντων είναι μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση.

Η επίθεση της αστυνομίας δείχνει τον φόβο της κυβέρνησης. Καλύτερη απάντηση η κλιμάκωση των αγώνων, με απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις να τους γκρεμίσουμε.

Η επίθεση των διαγραφών, με την εφαρμογή του νόμου Κεραμέως προβλέπει ότι από τον Δεκέμβρη 290.000 φοιτητές θα πεταχτούν εκτός σχολής. Την ίδια στιγμή, μέσα στο καλοκαίρι η κυβέρνηση ψήφισε νόμο που φέρνει ένα οπλοστάσιο ποινών, θεσπίζοντας ιδιώνυμα, κάμερες και σχέδια ασφαλείας.

Αυτά μέσα σε μια συγκυρία που τα ιδιωτικά πανεπιστήμια έχουν μετατραπεί σε ένα τεράστιο σκάνδαλο. Αυτές τις μέρες συζητιέται το γεγονός ότι τρεις νομικές σχολές που αδειοδοτήθηκαν για τη λειτουργία τους εν τέλει τα προγράμματα σπουδών τους δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για πιστοποίηση από την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΘΑΕΕ). Η κυβέρνηση πάει να ιδρύσει ιδιωτικά κολλέγια, τα οποία βάφτισε πανεπιστήμια τα οποία δεν πληρούν καμία απολύτως προϋπόθεση λειτουργίας.

Ήδη μία σειρά από σχολές έχει μπει στην τροχιά των καταλήψεων για τη συμμετοχή τους στο συλλαλητήριο. Την προηγούμενη εβδομάδα, στη γενική συνέλευση του Φυσικού αποφασίστηκε πενήνήμερη κατάληψη και συμμετοχή στις απερ-

ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Συλλαλητήριο 16 Οκτώβρη

10/10, Απεργία για την Παλαιστίνη Αθήνα, Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

γιακές κινητοποιήσεις της 10ης Οκτώβρη για την Παλαιστίνη και στη γενική απεργία για το 13ωρο. Ανάμεσα στις σχολές που έκαναν γενική συνέλευση αυτήν τη βδομάδα βρίσκονται το Βιολογικό, η Αρχιτεκτονική, ενώ γενικές συνελεύσεις θα γίνουν και στη Φιλοσοφική, την ΑΣΚΤ, το ΠΑΔΑ και τη ΣΕΜΦΕ.

«Στο ΙΑΚΑ στον Βόλο τη Δευτέρα 13/10 κάναμε συνέλευση όπου αποφασίσαμε τη συμμετοχή μας στην απεργία της 14ης Οκτώβρη ενάντια στο 13ωρο και τη συμμετοχή μας στο πανελλαδικό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της Πέμπτης με κατάληψη την ίδια μέρα», μας λέει ο **Αλέξανδρος Μπακούσι**, φοιτητής στο ΙΑΚΑ. «Η συνέλευση παρόλο που ήταν έκτακτη, έγινε με τη συμμετοχή πολλών φοιτητών. Συζητήσαμε για την καταστολή μέσα στις σχολές, την συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών και τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη».

«Διάγραφες, πειθαρχικά, ιδιωτικά Πανεπιστήμια, αυτά ετοιμάζει η κυβέρνηση για να καταστείλει το φοιτητικό κίνημα και να βάλει άλλον έναν ταξικό φραγμό στην νεολαία η οποία έχει πρωτοστατήσει σε κάθε μάχη ενάντια στην κυβέρνηση και τα σκάνδαλα της», μας λέει η **Μαριάννα Σπιριδάκη**, φοιτή-

τρια Φιλοσοφικής. «Δεν θα τους περάσει. Το σύνθημα "Διαγράφουμε την κυβέρνηση όχι τους φοιτητές" έχει σημάνει ήδη τον αναβρασμό που επικρατεί μέσα στις σχολές. Η Νέα Δημοκρατία παραπαίει απομονωμένη βυθισμένη μέσα στους εφιάλτες που ξυπνάει η εργατική τάξη κάθε φορά που απεργεί, κάθε φορά που διαδηλώνει για τα Τέμπη, την Πύλο, την Παλαιστίνη. Έτσι και στα Πανεπιστήμια έχουμε να οργανώσουμε αυτόν τον ξεσηκωμό.

Μια σειρά σχολών οργανώνουν συνελεύσεις αυτήν την εβδομάδα όπως και η Φιλοσοφική αυτήν την Τετάρτη στην οποία καταλυτικό ρόλο επιδιώκουμε να παίξει η άποψη των επαναστατών που ανοίγει τον δρόμο των καταλήψεων και βάζει την συνέχεια με την διεκδίκηση ότι απέναντι σ' αυτήν την σάπια κυβέρνηση και το σάπιο σύστημά της, η μόνη λύση είναι να απλώσουμε την εργατική εναλλακτική από τους χώρους εργασίας μέχρι τα Πανεπιστήμια. Τώρα μιλάμε εμείς και αυτήν την Πέμπτη 16/10 προχωράμε σε φοιτητικό συλλαλητήριο στα Προπύλαια εξαγγέλλοντας ότι η νεολαία δεν προσαρμόζεται ούτε συμβιβάζεται με τις πολιτικές τους αλλά προχωράει στην ανατροπή τους».

Σ.Γ.

«Η απεργία στις 14/10 στα Γιάννενα ήταν πολύ δυναμική!», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Ορέστης Παπαθανάσης**, φοιτητής στο Παιδαγωγικό Ιωαννίνων. «Είχε πλήθος κόσμου, εργαζόμενους του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, εκπαιδευτικούς, γιατρούς από τα νοσοκομεία αλλά και φοιτητές! Ο κόσμος εξέφρασε την οργή και την αγανάκτηση του για την κυβέρνηση η οποία δολοφονεί από τα Τέμπη μέχρι τα νοσοκομεία και τους εργατικούς χώρους φέρνοντας το νομοσχέδιο για 13ωρες δουλειά.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο, έκανε τον κύκλο από την πλατεία Μαβίλη και τελείωσε πάλι στο Εργατικό Κέντρο. Κυρίαρχο σύνθημα ήταν: "Τέμπη, Πύλος, Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη"! Ακουστήκαν επίσης συνθήματα αλληλεγγύης για τον Πάνο Ρούτσι, για Λευτεριά στην Παλαιστίνη και το σύνθημα "Κάτω η κυ-

Πανελλαδικό το ΟΧΙ στο 13ωρο

βέρνηση των δολοφόνων»

«Στην απεργιακή συγκέντρωση στον **Βόλο** συμμετείχαν με πανό σωματεία των εκπαιδευτικών, σωματεία του ιδιωτικού τομέα καθώς και οι Φοιτητικοί Σύλλογοι ΙΑΚΑ και Χωροταξίας», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τάσος Τσιούνης**. «Πλούσια η συζήτηση στην εξόρμηση με την Εργατική Αλληλεγγύη, για την συνέχεια και την κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων για την ανατροπή της κυβέρνησης των δολοφόνων.

«Στη **Θεσσαλονίκη** με προσυγκέντρωση στο Εργατικό Κέντρο ξεκίνησε ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και βάδισε με το σωματείο εργαζομένων στο ΓΝΘ Ιπποκράτειο προς το Υπουργείο», μας μεταφέρει η **Δήμητρα Κομνιανού**. «Στο Υπουργείο κατέληξαν και οι συγκεντρώσεις

που είχαν καλεστεί στα άλλα σημεία της πόλης. Έτσι πραγματοποιήθηκε μία δυναμική απεργιακή συγκέντρωση στο πλαίσιο της γενικής απεργίας».

«Με τη συμμετοχή εκατοντάδων εργαζομένων, σωματείων και συλλόγων πραγματοποιήθηκε σήμερα στα **Χανιά** η 24ωρη πανεργατική απεργία», μας γράφει ο **Ειρηνάιος Μαράκης**.

«Η συγκέντρωση διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε το πρωί μπροστά από τη Δημοτική Αγορά των Χανίων και ακολούθησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης και στο ενετικό λιμάνι, με επιστροφή στο σημείο εκκίνησης. Μεταξύ των συμμετεχόντων ήταν το Εργατικό Κέντρο Χανίων, ο ΣΕΠΕ, η ΕΛΜΕ, ο Ενιαίος Φοιτητικός Σύλλογος ΗΜΜΥ ΑΡΧ. ΜΗΧ. του Πολυτεχνείου Κρήτης, η

Ενωτική Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ν. Χανίων, η Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Χανίων, ο Σύλλογος Συνταξιούχων ΟΑΕΕ, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, το Σωματείο Επισιτισμού, το παράρτημα Χανίων του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου, το Συνδικάτο Οικοδόμων, το Συνδικάτο Τροφίμων και Ποτών και το Σωματείο Καθαριστριών Ν. Χανίων.

Στην κινητοποίηση συμμετείχαν επίσης πολιτικά κόμματα και οργανώσεις, όπως το ΣΕΚ, η Κομμουνιστική Απελευθέρωση, το ΜέΡΑ25, η Πρωτοβουλία Αντίστασης και η Αντίσταση και Πάλη. Ο επόμενος αγωνιστικός σταθμός είναι το διήμερο κινητοποιήσεων ενάντια στη Βάση της Σούδας, με σύνθημα «Target Souda Base for Palestine», που θα πραγματοποιηθεί στις 17-18/10».

Μετά την ανακοίνωση του Α. Τσίπρα την περασμένη βδομάδα ότι παραπέμπεται από το βουλευτικό αξίωμα οι σχολιασμοί δίνουν και παίρνουν. Για μια σειρά ΜΜΕ η «κίνηση Τσίπρα» αναδιατάσσει το πολιτικό σκηνικό και δίνει νέα πνοή στην υπόθεση της «κεντροαριστεράς» ή της «δημοκρατικής αντιπολίτευσης».

Κάποια σχόλια αγγίζουν τα όρια του διθυράμβου. Όπως για παράδειγμα του **Ν. Μαραντζήδη** που μίλησε για «χαρισματικό ηγέτη». Τέτοιοι ηγέτες, μας πληροφορεί «είναι αυτοί που μπορούν να δημιουργήσουν μεγάλα κινήματα αλλαγής, ανατροπής, να συγκινήσουν και ταυτοχρόνως να διαμορφώσουν κάθε φορά καινούργιους όρους για το μέλλον».

Διαβάζοντας τέτοιους ισχυρισμούς ένα πολύ μεγάλο τμήμα του κόσμου της Αριστεράς αναρωτιέται πώς έγινε και ένας τέτοιος «χαρισματικός ηγέτης» οδήγησε το κόμμα του στην εκλογική συντριβή το 2023 απέναντι σε μια κυβέρνηση μισοτή που είχε πάνω της τα εγκλήματα των Τεμπών και της Πύλου. Και στη συνέχεια έδωσε επί της ουσίας το «δαχτυλίδι» στον Κασσελάκη με τα γνωστά αποτελέσματα.

Δεν ήταν ο «χαρισματικός» Τσίπρας που έκανε τον ΣΥΡΙΖΑ από ένα κόμμα του 4% σε ένα κόμμα που πήρε την κυβέρνηση το 2015. Ήταν το μεγάλο εργατικό κίνημα ενάντια στα μνημόνια που εκτίναξε και εκλογικά την Αριστερά. Η στρατηγική που ενσάρκωνε ο Τσίπρας και όλη η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ήταν του συμβιβασμού και της συνθηκολόγησης με την άρχουσα τάξη και την Ε.Ε. Η στρατηγική που οδήγησε στο ξεπούλημα του συγκλονιστικού ΟΧΙ και στην εφαρμογή ενός ακόμα μνημονίου στη συνέχεια.

Όμως, αυτές οι επισημάνσεις δεν αρκούν, όπως και τα ανάλογα αστείακια ή και πικρόχολα σχόλια που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο. Η παραίτηση του Τσίπρα από την «ασφάλεια των ορεινών εδράνων» στη Βουλή έχει σημασία γιατί αποτελεί ομολογία μιας πραγματικότητας που πλέον βοά.

Η κυβέρνηση της ΝΔ είναι ετοιμόρροπη, οι αναλύσεις για την ακλόνητη ηγεμονία του «41τακατό» και τους καταθλιπτικούς «αρνητικούς συσχετισμούς» έχουν πάει στα αζήτητα. Εκεί τους έχουν στείλει οι αγώνες των εργαζόμενων και της νεολαίας όλο το προηγούμενο διάστημα. Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που φτάνει πλέον να εκφράζει την πλειοψηφία είναι το τελευταίο παράδειγμα. Είναι, ανάμεσα σε άλλα και απόδειξη ότι οι αναζητήσεις και οι ελπίδες του κόσμου κινούνται προς τα αριστερά κόβοντας αέρα από την ακροδεξιά που προσπαθεί να δημαγωγήσει. Και την ίδια στιγμή αυτός ο κόσμος δεν έχει σχεδόν καμιά εμπιστοσύνη όχι μόνο σε «θεσμούς» όπως της λεγόμενης Δικαιοσύνης αλλά και στη δυνατότητα της «δημοκρατικής αντιπολίτευσης» να αλλάξει το παραμικρό από τα έδρανα της βουλής.

Αυτό αναγνώριζε, με τον δικό του τρόπο, ο Α. Τσίπρας στη δήλωση που συνόδευσε την παραίτησή του: «δεν μπορώ και δεν θέλω, να συμμετέχω τυπικά σε μια Βουλή, που δημοκρατικά απογυμνωμένη, με ευθύνη κυρίως της πλειοψηφίας, αδυνατεί να επιτελέσει το ρόλο που το Σύνταγμα επιτάσσει και οι πολίτες απαιτούν».

Επέμενε σε αυτό απαντώντας σε σχετική ερώτηση στη συνέντευξη που έδωσε στην Εφημερίδα των Συντακτών του Σαββατοκύριακου 11-12/10. Ερώτηση: «Δεν υπάρχουν περι-

ΚΙΝΗΣΗ ΤΣΙΠΡΑ

Η δεξιά προσαρμογή δεν δουλεύει

θώρια για την προοδευτική αντιπολίτευση να ασκεί τον ρόλο και τα καθήκοντά της;» Απάντηση: «Όχι. Δεν υπάρχουν. Όσο τουλάχιστον αυτή δείχνει συμφιλωμένη με τη σημερινή σήψη και δεν διακινδυνεύει υπερβάσεις».

Αντίθετα, όπως έγραφε και στη δήλωση παραίτησης: «Πιστεύω όμως στη δύναμη του λαϊκού κινήματος που παλεύει συλλογικά για κοινωνική δικαιοσύνη. Πιστεύω στη βούληση και τις πράξεις των πολλών. Με αυτούς, τις ανάγκες και τις ελπίδες τους, είμαι αποφασισμένος να συναντηθώ».

Και στην συνέντευξη στην Εφημερίδα των Συντακτών συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο.

«Μια κοινωνία που επιμένει, εξεγείρεται, αντιστέκεται, απαιτεί αυτό που για το καθεστώς είναι 'ανέφικτο', τότε θα παράγει και τα πολιτικά στελέχη και τα σχήματα εκείνα που θα την εκπροσωπήσουν. Να γιατί είναι ανάγκη, μεταξύ άλλων, οι πολίτες να μετατρέψουν την απογοήτευση σε πράξη και διεκδίκηση. Και να γιατί, μεταξύ άλλων, διάλεξα την ανασφάλεια να βρεθώ από τα βουλευτικά έδρανα, ανάμεσά τους».

Εμπειρίες

Ωστόσο, όλες οι εμπειρίες των τελευταίων χρόνων δείχνουν ότι η «ανασφάλεια» δεν είναι στον αγώνα στο «πεζοδρόμιο», στην απεργία, τη διαδήλωση και τη συλλογική δράση. Είναι το μόνο που μπορεί να εξασφαλίσει ότι θα επιβάλλουμε τις διεκδικήσεις μας κόντρα σε μια άρχουσα τάξη που επιμένει με λύσσα στις επιθέσεις της. Η ανασφάλεια, αντίθετα, είναι η διαρκής προσαρμογή προς τα δεξιά των ηγεσιών της Αριστεράς του κοινοβουλευτικού δρόμου.

Και σε αυτό το επίπεδο, ο Τσίπρας δεν έχει να πει τίποτα, αντίθετα η «συνάντησή» του με τους «πολίτες» ξεκινάει από ακόμα πιο δεξιά αφετηρία. Στη συνέντευξή του για παράδειγμα αναφέρεται σε μια «φοιτήτρια της Σορβόνης» που του είπε ότι δεν μπορεί να διακρίνει τους πολιτικούς της Αριστεράς από της Δεξιάς. Εκτός του ότι δεν χρειαζόταν να πάει στη Σορβόνη, αρκούσε να κάνει μια βόλτα στις διαδηλώσεις που συμμετέχει ο κόσμος που

αποδεσμεύεται από τον ΣΥΡΙΖΑ, στη συνέχεια δεν έχει να πει τίποτα το αριστερό.

Οι αναφορές στις «όμορφες θάλασσες» δεν συνιστούν προφανώς αριστερή πολιτική. Ούτε οι μεγαλοστομίες της συνέντευξής του για την Ελλάδα που χρειάζεται «σοκ εντιμότητας, δικαιοσύνης, δημοκρατίας». Μίλησε για «φυγή προς τα εμπρός για να χρησιμοποιήσω την έκφραση του Γιάννη Σκαρίμπα». Πρόκειται για τον τίτλο ενός εκπληκτικού αντιπολεμικού μυθιστορήματος, στο οποίο ο μεγάλος Σκαρίμπα είχε να πει κάμποσα καυστικά για τον «πατριωτισμό των ποντικών». Αλλά ο Τσίπρας μας καλεί να συστρατευθούμε στον «νέο πατριωτισμό» μαζί με την «υγιή επιχειρηματικότητα».

Ένας χρόνος έχει περάσει από την ομιλία του Τσίπρα στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά όπου πάλι είχε μιλήσει για τα «παρήγορα σημάδια» της «κοινωνικής αντιπολίτευσης», για να προβάλει σαν συνέχεια σαν πρότυπο τον ... Τρικούπη και τον Ελ. Βενιζέλο. Σε εκείνη την ομιλία ο Τσίπρας έφερνε σαν ελπιδοφόρο παράδειγμα την νέα κυβέρνηση των Εργατικών στη Βρετανία. Σήμερα η κυβέρνηση του Στάρμερ -με τη μεγαλύτερη κοινοβουλευτική πλειοψηφία στην ιστορία- είναι στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Υποχώρησε ξεδιάντροπα σε όλες τις ρατσιστικές εκστρατείες της ακροδεξιάς και συγκρούστηκε με το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Τότε η Εργατική Αλληλεγγύη σχολίαζε:

«Η πολιτική εκπροσώπηση που πράγματι αξίζει η πλειοψηφία είναι μια Αριστερά που θα στηρίζει τους αγώνες, θα γενικεύει τα αιτήματά τους, θα οργανώνει τη δύναμη που μπορεί να τα επιβάλλει στις γειτονίες, τα συνδικάτα, τα πανεπιστήμια, στους χώρους δουλειάς. Μια Αριστερά επαναστατική, που στη χρεοκοπία και τον παραλογισμό του συστήματος θα προβάλλει την προοπτική του εργατικού ελέγχου στην κοινωνία. Με κριτήριο την ικανοποίηση των αναγκών και την προστασία της φύσης, όχι το κέρδος».

Αυτή την Αριστερά, την επαναστατική, έχουμε περισσότερες δυνατότητες να τη χτίσουμε και να τη δυναμώσουμε σήμερα.

Λέανδρος Μπόλαρης

Αντίο στον σ. Γιάννη Θάνο

Χάσαμε τον Γιάννη. Τον σύντροφο, τον φίλο, τον συνάδελφο.

Ήταν μέλος του ΣΕΚ από τα φοιτητικά του χρόνια, στα τέλη της δεκαετίας του '90. Ο Γιάννης Θάνος, ο Γιώργος Μανουσέλης και εγώ ξεκινήσαμε το μακρινό 2003 την προσπάθεια να φτιάξουμε οργάνωση του ΣΕΚ στα Χανιά. Ήταν από αυτούς που δώσαμε τη μάχη ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Ν. Χανίων (τώρα ΣΕΠΕ Χανίων) ν' αποτελέσει ένα μαζικό συνδικάτο βάσης με ριζοσπαστικό προσανατολισμό.

Στην απεργία του 2006, στην κρίσιμη πρώτη, θυελλώδη γενική συνέλευση, μετά την πρώτη εβδομάδα απεργίας, ήταν ένας από τους τέσσερις (Θάνος, Μαλανδράκη, Μπεζιρτζής, Ρίζος) που διαφοροποιήθηκαν από τη συνδικαλιστική μας παράταξη κατεβάζοντας πρόταση υπέρ της συνέχισης της απεργίας. Η συνέχεια είναι γνωστή. Τα Χανιά αποτέλεσαν ένα από τα κάστρα της απεργίας, μέχρι και την τελευταία μέρα της, ενάμιση μήνα αργότερα. Ηγηθήκαμε εκείνης της απεργίας, στον Σύλλογό μας, κάνοντας συνεχείς και παρόμοιες σκληρές επιλογές και διαδίδοντάς τες στα σχολεία, στις συνελεύσεις, στους δρόμους.

Ο Γιάννης ήταν συνεχώς τμήμα αυτών των επιλογών που άφησαν το σημάδι τους στο σωματείο για όλο το επόμενο διάστημα. Στις κομματικές συνεδριάσεις, όταν γέμιζε το πατάρι της «Γωνιάς των Αγγέλων», στο παλιό λιμάνι, ο Γιάννης βρίσκονταν εκεί. Λιγομίλητος και εσωστρεφής, αλλά καίριος στις παρατηρήσεις του. Παρών στα αντιφασιστικά, τα αντιρατσιστικά, τα αντιπολεμικά κινήματα, στις διαδηλώσεις στη βάση της Σούδας, στις απεργίες ενάντια στα μνημόνια και σε όλους τους αγώνες για την υπεράσπιση της δημόσιας Παιδείας.

Αν και τα τελευταία χρόνια είχε μειώσει τη κοινωνική του δράση, στήριζε με τη συμμετοχή του το ψηφοδέλτιο της δημοτικής κίνησης «Ανταρσία στα Χανιά» και φυσικά τις Παρεμβάσεις στον ΣΕΠΕ Χανίων. Συνεπής και ενσυνείδητος στη δουλειά του ήταν από τους βασικούς κορμούς της λειτουργίας του 17ου Δημοτικού Σχολείου. Έφυγε τόσο νωρίς αφήνοντάς μας ένα μεγάλο συναισθηματικό κενό.

Στη Βάσου και τον Βαγγέλη, θερμά συλλυπητήρια και μια μεγάλη αγκαλιά, από μακριά,έρα απ' τη θάλασσα.

Σεραφεύμ Ρίζος

Μεγαλύτερο από κάθε άλλη χρονιά είναι το φετινό Φεστιβάλ Παλαιστινιακού Κινηματογράφου Αθήνας από τις 16 Οκτώβρη ως τις 16 Νοέμβρη. Δεκάδες ταινίες από Παλαιστίνιους/ες δημιουργούς και πλήθος καλεσμένων δημιουργών περιλαμβάνονται στο φετινό πρόγραμμα του φεστιβάλ που θα λάβει χώρα στους κινηματογράφους Τριανόν, Studio και Newman. Παράλληλες δράσεις θα γίνουν στο Πάντειο, το Baumstrasse, την Ταινιοθήκη και άλλους χώρους.

«Αυτό δεν είναι απλώς σινεμά. Αυτό είναι μνήμη. Αυτό είναι αντίσταση» σημειώνει η διοργανώτρια ομάδα Dounias.

Δείτε ολόκληρο το πρόγραμμα στην ιστοσελίδα www.athenspalestinefilmfestival.org/

Στις 7 Οκτώβρη ο Πάνος Ρούτσι βγήκε νικητής. Μετά από 23 μέρες απεργία πείνας και με την καθολική και έμπρακτη υποστήριξη σωματείων και όλου του κόσμου στο πλευρό του, η κυβέρνηση και η δικαστική εξουσία, με μία κίνηση που θα βαθμολογούνταν με 10 στην ενόργανη γυμναστική στην Ολυμπιάδα, έδωσε, τελικά, το «πράσινο φως» για διενέργεια τοξικολογικών – βιοχημικών εξετάσεων στα θύματα του εγκλήματος στα Τέμνη καθώς και στην παρουσία τεχνικών συμβούλων των συγγενών των θυμάτων κατά τις σχετικές εξετάσεις. Ο Ρούτσι μπορεί να προχωρήσει στην εκταφή και στη διενέργεια τοξικολογικών – βιοχημικών εξετάσεων εξετάσεων στη σορό του γιου του Ντένις.

Στη πραγματικότητα, ο Ρούτσι τους ξεφτίλισε: «Με αφήσαν 23 μέρες να αργοπεθαίνω στην πλατεία Συντάγματος, μπροστά στην πόρτα τους και αν δεν είχα τη στήριξη του κόσμου, της οικογένειάς μου δεν ξέρω πώς θα είχε καταλήξει... από το εξωτερικό θα φέρουμε έναν δικό μας τεχνικό σύμβουλο γιατί εδώ πια δεν εμπιστευόμαστε τίποτε».

Ο αγώνας του Ρούτσι ανέδειξε ένα ακόμα κυβερνητικό σκάνδαλο, με την συνδρομή της δικαστικής εξουσίας, στα κεφάλαια «συγκάλυψη» και «διαφθορά» στο έγκλημα των Τεμπών. Οι απαραίτητες τοξικολογικές, ιστολογικές και βιοχημικές εξετάσεις, στις σορούς των θυμάτων, ήταν υποχρεωτικές να γίνουν από τους ιατροδικαστές, από τις πρώτες ώρες, για να αποδειχθούν οι αιτίες θανάτου. Όμως, με «άνωθεν εντολή» και υπό την εποπτεία του **Νίκου Καρακούκη**, παραβιάζοντας όλα τα διεθνή πρωτόκολλα, δεν τις έκαναν. Τον Νοέμβριο του 2024 οι ιατροδικαστές που είχαν κληθεί σε εξηγήσεις μετά τις μαζικές μηνύσεις συγγενών των θυμάτων υποστήριξαν μεταξύ άλλων: «Οι τοξικολογικές – ιστολογικές εξετάσεις στην περίπτωση θανάτων από μαζικές καταστροφές διενεργούνται κατά την κρίση των ιατροδικαστών. Στην περίπτωση της τραγωδίας των Τεμπών δεν υπήρχαν οι ιδιαίτερες περιστάσεις για να διενεργηθούν». Ξεδιάντροπο ψέμα. Και στις πυρκαγιές στην Ηλεία το 2007 και στο Μάτι το 2018 και στη συντριβή του αεροπλάνου Helios το 2005 είχαν διενεργηθεί όλες αυτές οι εξετάσεις στα απανθρακωμένα θύματα.

Τώρα, ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών Λάρισας είναι αναγκασμένος να «ανασύρει από το αρχείο» (που την είχε βάλει τον Ιούλιο του 2024) τη δικογραφία που είχε σχηματιστεί σε βάρος αυτών των ιατροδικαστών. Αυτό σημαίνει, βέβαια, και την ομολογία ότι υπάρχουν ελλείψεις και παραλείψεις κατά την ανάκριση, όπως φωνάζουν και οι συγγενείς. Όλοι αυτοί οι ιατροδικαστές όλο και κάπου «βολεύτηκαν» από την κυβέρνηση. Όσον αφορά,

26/1, Συλλαλητήριο στην Αθήνα για το έγκλημα των Τεμπών. Φωτό: Γιάννης Κέμμος

Ο Πάνος Ρούτσι νίκησε. Συνεχίζουμε ως το τέλος!

για παράδειγμα, τον Νίκο Καρακούκη, που μάλιστα, επρόκειτο να συνταξιοδοτηθεί αλλά με ειδική («φωτογραφική») διάταξη η θητεία του παρατάθηκε για ακόμη δύο έτη, η κυβέρνηση τον διόρισε υπεύθυνο της ιατροδικαστικής υπηρεσίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Τον λοιδορούσαν

Όταν ο Ρούτσι ξεκινούσε την απεργία πείνας, η κυβέρνηση και η δικαστική εξουσία ήταν σθεναρά ενάντια στο αίτημά του και οι διάφοροι «Πορτοσάλτηδες» των ΜΜΕ τον λοιδορούσαν είτε με ρατσιστικά σχόλια για την καταγωγή του, είτε γιατί κρατούσε τη σημαία της Παλαιστίνης, είτε με ό,τι χυδαιότητα μπορούσαν. Θεωρούσαν ότι ο Ρούτσι δεν θα αντέξει. Ο **Γεωργιάδης** έβγαине στα κανάλια και στα ραδιόφωνα και έβριζε τη **Ζωή Κωνσταντοπούλου** και τους δικηγόρους του, την **Όλγα Κοσμοπούλου** και τους αλληλέγγυους γιατρούς του.

Στις 23 Σεπτεμβρίου, στην δέκατη μέρα της απεργίας πείνας, ο υπουργός Δικαιοσύνης, **Φλωρίδης**, υποστήριζε ότι σωστά ο ανακριτής δεν επιτρέπει την εκταφή περιγράφοντας την ως «μια ακραία ανακριτική πράξη [...] για να δούμε κάτι το οποίο έχει βεβαιωθεί πλήρως από την ανάκριση ότι δεν υπήρχε, αυτό δεν μπορεί να γίνει». Την ίδια μέρα, η Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, **Αναστασία Παπαδοπούλου**, μιλώντας, περισσότερο ως «κυβερνητικός εκπρόσωπος», σε Συνέδριο, με τον ευ-

Ο Πάνος Ρούτσι ανεμίζει την Παλαιστινιακή σημαία. Φωτό: Μάριος Λώλος

φάνταστο τίτλο, «Δικαιοσύνη: Θεμέλιο Ανάπτυξης και Ευημερίας», χρησιμοποίησε γελοίες νομικές και πολιτικές δικαιολογίες για να μην επιτρέψει την εκταφή: «Η εκταφή αυτή ζητείται στα πλαίσια του έργου της ανάκρισης. Η ανάκριση έχει κλείσει με νόμιμο τρόπο και βρίσκεται σε πρόεδρο Εφετών... τέτοια αιτήματα έχουν γίνει κατά τη διάρκεια της ανάκρισης και έχουν απαντηθεί, άρα δεν μπορούμε να επανέλθουμε επ' αυτών. Εφόσον τα προηγούμενα αιτήματα έχουν απαντηθεί, δεν μπορούμε να επανέλθουμε εφόσον προέρχεται από κάποιον άλλον... να απευθυνθώ σε όσους εκμεταλλεύονται αυτή την κατάσταση: η χώρα είχε και άλλα δυστυχήματα, ποτέ δεν έγιναν τέτοιες εκδηλώσεις που εκμεταλλεύονται τον πόνο των συγγενών. Κάποιοι άνθρωποι δεν θέλουν να ξεκινήσει η δίκη... οι συγγενείς δεν

έχουν χάσει κανένα δικαίωμα και να μην παρασύρονται από πρόθυμους που τους συμπαραστέκονται αλλά έχουν άλλους σκοπούς».

Αλλά, η οργή μεγάλωνε, οι συγκεντρώσεις πολλαπλασιαζόταν και αυτό είχε αντίκτυπο και μέσα στη ΝΔ. Η κυβέρνηση κάνει μισό βήμα πίσω. Στις 25 Σεπτεμβρίου, ο Φλωρίδης «δίνει» νέα «γραμμή» στην «ανεξάρτητη δικαιοσύνη», μιλώντας για εκταφή μόνο για ταυτοποίηση: «Μπορεί ενδεχομένως η εισαγγελική αρχή να εκτιμήσει ότι στην εξώδικη δήλωση που έστειλε ο κ. Ρούτσι υπάρχει μία έστω έμμεση αναφορά σε αυτό το ζήτημα, δηλαδή της ταυτοποίησης της σορού και κατά συνέπεια η εισαγγελική αρχή θα το εξετάσει και θα απαντήσει σύντομα. Η εκτίμηση που έχω εγώ με βάση και αυτά που διαβάζω σήμερα είναι ότι όντως οι εισαγγελικές αρχές θα

προχωρήσουν γρήγορα σε αυτό». Πράγματι, μία μέρα αργότερα, ο Άρειος Πάγος δήλωσε ότι μπορεί να γίνει η εκταφή για ταυτοποίηση. Η κυβέρνηση θεωρούσε ότι θα ξεμπλέξει αλλά ο Ρούτσι δεν υποχωρεί μέχρι να γίνει δεκτό όλο το αίτημά του και υποχωρεί ο Μητσοτάκης.

Η Εισαγγελία Πρωτοδικών Λάρισας κάνει δεκτό όλο το αίτημα του Πάνου Ρούτσι με τον Φλωρίδη να δίνει συγχαρητήρια στη Δικαιοσύνη για την απόφαση(!): «Η δικαιοσύνη δεν σταμάτησε να αναζητά τρόπους για να μπορέσει να δει αν μπορεί να ικανοποιηθεί και το δεύτερο αίτημα χωρίς να εμποδιστεί η πορεία προς τη δίκη. Ε, λοιπόν, το βρήκε... Οφείλω να δώσω συγχαρητήρια στην ελληνική δικαιοσύνη για τον τρόπο που ενήργησε».

Επανακρατικοποίηση σιδηρόδρομου

Η συγκάλυψη, το «μπάζωμα», είναι το δεύτερο χρονικά έγκλημα της κυβέρνησης στα Τέμνη. Το πρώτο, που οδήγησε και στο δεύτερο, είναι η ιδιωτικοποίηση του σιδηροδρόμου. Ο αγώνας για επανακρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο πρέπει να είναι κεντρικός για όλο το οργανωμένο εργατικό κίνημα, για όλες και όλους που μαζικοποιούμε τις διαδηλώσεις για τα Τέμνη. Η νίκη του απεργού Ρούτσι δείχνει ότι εμείς έχουμε τη δύναμη να το επιβάλουμε.

Η αδυναμία και ο πανικός της κυβέρνησης είναι έκδηλοι. Ο Φλωρίδης έσπευσε να δηλώσει ότι «η Δικαιοσύνη δεν απονέμεται, και δεν εκφράζεται με όρους που τίθενται στην πλατεία Συντάγματος, αλλά η Δικαιοσύνη εκφράζεται με βάση τον όρκο που έδωσαν οι Έλληνες δικαστές στο Σύνταγμα» και ο Μητσοτάκης, όταν στην κυριακάτικη ανασκόπησή του «θυμήθηκε» τον Ρούτσι, γράφει ότι «η Δικαιοσύνη βρίσκει, τελικά, τις λύσεις... έχει τη δύναμη να ξεπερνά κάθε εμπόδιο. Έτσι, η διαμαρτυρία του Πάνου Ρούτσι έληξε, με τα αιτήματά του να γίνονται δεκτά».

Αλλά, ό,τι και να λένε ό,τι και να γράφουν, τρέμουν την οργή και την κινητοποίηση του κόσμου γιατί ξέρουν πολύ καλά με ποιο τρόπο η «δικαιοσύνη» «έκανε δεκτά τα αιτήματά». Γι' αυτό και ο Μητσοτάκης ανακοίνωσε ότι, ουσιαστικά, απαγορεύει τις συγκεντρώσεις μπροστά από τον Άγνωστο Στρατιώτη περνώντας το, μάλιστα, στην αρμοδιότητα του υπουργείου Άμυνας. Εκτός από την αντιδημοκρατική γελοιότητα της απόφασης, εκτός από το «σσωκομματικό μήνυμα» προς τον «δελφίνο» Δένδια που «διαφοροποιήθηκε», ίσως υπάρχει και κάτι άλλο. Να φτιάξει το Υπουργείο Άμυνας και ένα ελικοδρόμιο μπροστά από το Μνημείο γιατί θα τους χρειαστεί.

Γιώργος Ράγκος

Μαρξιστικά Φόρουμ

«Παλεύουμε για λευτεριά
στην Παλαιστίνη
– Δεν φτάνει μια μικρή νίκη
να κερδίσουμε τον πόλεμο!»

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Dogs Place 7μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 8μμ
Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 γραφεία κοινότητας
Καμερούν (Φυλής 231) 7.30μμ
Ομιλήτρια: Λη Κόβενι

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Ομιλητής: Γιώργος Τσικλής

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10
γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7μμ
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφενείο Μύρτιλο,
πάρκο Καπαψ 7μμ
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 Ραγκαβή 53, 8μμ
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΘΗΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Πλάτωνας,
Ακαδημία Πλάτωνα 7.30μμ
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10
στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Everest,
Πετρουπόλεως 7.30μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Καφέ Kop Leo,
Πλατεία Αγίων Αναργύρων 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10
Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Σπίρτο,
πλ.Ηρώων 7.30μμ
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10
δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 πλ. Φελέκη 6.30μμ
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Ομιλητής: Πάνος Κατσαχνιάς

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 Sweet Home 7.30μμ
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Sloth 7.30μμ
Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 αθ. β' δημοτικής κοινότη-
τας, Δραγάση 1Α 7μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 δημαρχείο 7μμ
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 δημαρχείο 7μμ
Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης

Θεσσαλονίκη

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Coffee Story 7μμ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 καφέ Μικρού 6, 8μμ
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Πέτρος 7μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ – ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Ποέτα 8μμ
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 Θόλος 7μμ
Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10 νέο καφενείο Τζαμί,
Καλούτσιανη 7μμ
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Μίνως 52, 6.30μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/10 καφέ Φλοιστρον 7.30μμ
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΠΑΤΡΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/10 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου
48, 6μμ
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

Εξορμήσεις με
την εργατική
αλληλεγγύη

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/10

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/10

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 7μμ

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 6μμ

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 8μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Πετρουπόλεως “Τζάντε” 7μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/10

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος

Περιστερίου, “Κελάρι” 12μμ

ΙΛΙΟΝ πλατεία Γεννηματά 12μμ

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11:30πμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαργιωτάκη

και Θησέως 11πμ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 11πμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ

ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκύζη 12μμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

λαϊκή αγορά, Πανόρμου 12μμ

ΚΥΨΕΛΗ πλ. Κυψέλης,

Γερμανός 12μμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

λαϊκή αγορά Αγ.Παντελεήμονα 12μμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

λαϊκή αγορά Καλλιδρομίου 11πμ

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 12μμ

Ν.ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου 12μμ

(Πνευματικό Κέντρο, έναντι ΟΤΕ)

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης,

πλ. Αγ.Νικολάου 12μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλ. Δούρου 12μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 12μμ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Αγ. Όλγας 11πμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-
τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-
ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος
προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο
στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το
αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύ-
σει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία
απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-
σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο
όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού
πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-
νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-
γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε
όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε
να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-
τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-
χει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου
ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη
επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττή-
θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας
αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-
κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της
Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου
τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό,
τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-
θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-
κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα
– φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που
καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να
πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετ-
πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-
ρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-
θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και
φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους
να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-
ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-
ρωτικά κινήματα.
Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική,
πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-
κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και
άντρες.
Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-
ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι
του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί
είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-
το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό.
Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η
εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-
γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα,
έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του
κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-
ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-
μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο
μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχ-
θούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-
κές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνο-
λικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα

τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπιόλαρης,

Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikig@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Ηγετικό ρόλο στην Παλαιστινιακή Αντίσταση έχουν η Χαμάς και σε μικρότερο βαθμό η Ισλαμική Τζιχάντ, δηλαδή οργανώσεις που ανήκουν στο ρεύμα του πολιτικού Ισλάμ.. Αν εξετάσουμε την ιστορία της Μέσης Ανατολής τα τελευταία χρόνια, διαπιστώνουμε την ίδια εικόνα: αυτό το ρεύμα κυριαρχεί ενώ η Αριστερά βρίσκεται σε υποχώρηση.

Το «πολιτικό Ισλάμ» έχει μια περίπλοκη ιστορία που ξεκινάει από τις αρχές του 20ου αιώνα. Όμως, για ένα μεγάλο μέρος εκείνων των δεκαετιών, δυνάμεις της Αριστεράς είχαν μαζική απήχηση και «μετρούσαν» στο πολιτικό σκηνικό των χωρών τους. Αυτό ίσχυε για παράδειγμα με τα Κομμουνιστικά Κόμματα στη Συρία, το Ιράκ και το Ιράν. Στο παλαιστινιακό εθνικό-απελευθερωτικό κίνημα ηγεμόνευε η Φατάχ του **Γιασέρ Αραφάτ**. Όμως, δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς όπως το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης και το Δημοκρατικό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης είχαν ισχυρότατη παρουσία. Ακόμα και στην Αίγυπτο όπου το κομμουνιστικό κίνημα δεν απέκτησε ποτέ τις διαστάσεις άλλων χωρών, η Αριστερά είχε επιρροή και στο εργατικό και το φοιτητικό κίνημα.

Αυτή η ιστορία είναι μια πρώτη και σημαντική απάντηση στις ισλαμοφοβικές εκστρατείες των αραβικών τάξεων. Συστηματικά παρουσιάζουν την εργατική τάξη και τους φτωχούς των κοινωνιών όπου η κυρίαρχη θρησκεία είναι το Ισλάμ, ως καθυστερημένες «μάζες» που τις αφιονίζουν θρησκόληπτοι φανατικοί. Για τη σημερινή κατάσταση της Αριστεράς δεν φταίει κάποια μυστηριώδης ιδιότητα της ισλαμικής θρησκείας, κάποια ιδιαιτερότητα αυτών των κοινωνιών που υποτίθεται τις έχει αφήσει εκτός «νεωτερικότητας». Φταίνε οι πολιτικές επιλογές της ίδιας της Αριστεράς.

Η εργατική τάξη και ο φτωχόκοσμος της Μέσης Ανατολής έχει μεγάλη παράδοση αγώνων και εξεγέρσεων. Από την ίδια την Παλαιστίνη και τη Συρία στη δεκαετία του 1930 μέχρι τις εκρήξεις στο Ιράκ και την Αίγυπτο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Έτσι απέκτησε το όνομα ως «Αραβικό πεζοδρόμιο» που καθορίζει τις εξελίξεις.

Το πιο πρόσφατο κύμα επαναστάσεων και εξεγέρσεων, το 2011-13, ήταν αυτό που ονομάστηκε Αραβική Άνοιξη. Πήρε αυτή την ονομασία γιατί πολλοί αναλυτές το συνέκριναν με την Άνοιξη των Λαών που σάρωσαν όλη σχεδόν την Ευρώπη το 1848-49. Πέρα από τις ιστορικές αναλογίες, η Αραβική Άνοιξη ήταν ένας σεισμός που αιφνιδίασε και τρομοκράτησε τους «από πάνω» σε όλον τον κόσμο. Ξεκίνησε στην Τунησία, ανατρέποντας τη δικτατορία του **Μπεν Αλί**, του εκλεκτού και της Ε.Ε, πέρασε στην Αίγυπτο όπου γκρέμισε το καθεστώς

Πληατία Ταχρίρ, Κάιρο 2011. Φωτό: Pedro Ugarte/AFP

Για την αναγέννηση της Αριστεράς στη Μέση Ανατολή

του **Μουμπάρακ**, το οποίο πέρα από δικτατορικό ήταν και πιστός σύμμαχος του Ισραήλ. Η Αραβική Άνοιξη πέρασε στη Συρία όπου συνάντησε την άγρια καταστολή από το καθεστώς του **Άσαντ** και ο αντίκτυπός της έφτασε μέχρι τις μοναρχίες του Κόλπου. Δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες και «ψωμί» -κόντρα στη φτώχεια και τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις- ήταν το κοινό υπόβαθρο.

Η «επίσημη» Αριστερά στάθηκε από αμήχανη έως και εχθρική στην Αραβική Άνοιξη. Στην Αίγυπτο, το επίκεντρο της Αραβικής Άνοιξης, έφτασε να χειροκροτεί το πραξικόπημα του στρατηγού **Σίσι** το 2013, που ανέτρεψε την εκλεγμένη κυβέρνηση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και την έκανε «ασφαλή». Για ποιον; Για τις ΗΠΑ, την Ε.Ε, τα δάνεια του ΔΝΤ και βέβαια για το Ισραήλ.

Το πιο χτυπητό παράδειγμα ήταν στη Συρία. Τα δύο κομμουνιστικά κόμματα όχι απλά κατήγγειλαν την επανάσταση σαν προϊόν συνωμοσίας της Δύσης, αλλά συμμετείχαν επίσημα στην κυβέρνηση του καθεστώτος του Άσαντ. Δηλαδή το καθεστώς που τα είχε βρει σιωπηλά με το σιωνιστικό κράτος (και «πειθαρχούσε» τους Παλαιστίνιους στα στρατόπεδα προσφύγων) και όχι τόσο σιωπηλά με τον δυτικό ιμπεριαλισμό, εφάρμοζε νεοφιλελεύθερες «μεταρρυθμίσεις» που σκορπούσαν τη φτώχεια και την ανισότητα και κατέπνιγε κάθε φωνή διαμαρτυρίας.

Όπως επισημαίνει ο **Ν. Λούντος** στο βιβλίο «Μέση Ανατολή: Από το διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση»: «Για πολλές δεκαετίες η Αριστερά στη Μέση Ανατολή ήταν και είναι αδύναμη, ακριβώς γιατί η σταλινική αντεπανάσταση οδήγησε

τα Κομμουνιστικά Κόμματα της περιοχής σε ιδεολογική χρεοκοπία και σε εγκατάλειψη της επαναστατικής προοπτικής, για χάρη των «προοδευτικών καθεστώτων». Το Κομμουνιστικό Κόμμα Συρίας δεν είναι απλώς ένα παράδειγμα. Υπήρξε ο πολιορκητικός κριός του σταλινισμού και ηγήθηκε στην μετατροπή της Αριστεράς σε ακίνδυνη δύναμη. Αυτές οι επιλογές, που ξεκίνησαν από τη δεκαετία του 1930, αλλά έφτασαν σε κορύφωση τις δεκαετίες του '60 και του '70, άνοιξαν το δρόμο τόσο για τους εθνικιστές όσο και για τους ισλαμιστές που κάλυψαν το κενό που άφησε η Αριστερά».

Σημείο καμψής

Η δεκαετία του '30 ήταν πράγματι σημείο καμψής και για τα κομμουνιστικά κόμματα στη Μ. Ανατολή. Μέχρι τότε, πάλευαν για την επαναστατική ανατροπή που θα την έκαναν οι εργατικές τάξεις επικεφαλής των αγροτών και όλων των καταπιεσμένων για να χτίσουν τη δική τους εξουσία και τον σοσιαλισμό. Από τη δεκαετία του '30, με την παρέμβαση της σταλινικής Ρωσίας, υιοθέτησαν τη στρατηγική των σταδίων. Οι χώρες είναι «φεουδαρχικές» άρα πρώτα θα πρέπει να χτιστεί ο «κανονικός» καπιταλισμός και η κοινοβουλευτική δημοκρατία σε συνεργασία με την «προοδευτική», «εθνική», «πατριωτική» αστική τάξη και μετά, στο επόμενο «στάδιο», ο σοσιαλισμός.

Το βασικό κριτήριο, βέβαια, για το τι αποτελούσε προοδευτικό, εθνικό ή πατριωτικό κόμμα και καθεστώς ήταν οι επιλογές της σταλινικής Σοβιετικής Ένωσης στη διεθνή σκακιέρα. Τα κομμουνιστικά κόμματα πλήρωσαν ακριβώς αυτές τις επιλογές. Το πιο χτυπητό παράδειγμα ήταν το

1948, η χρονιά της Νάκμπα για τους Παλαιστίνιους, όταν η Σοβιετική Ένωση έσπευσε να αναγνωρίσει πρώτη, και να εξοπλίσει, το σιωνιστικό κράτος.

Το παλαιστινιακό απελευθερωτικό κίνημα επηρεάστηκε από αυτές τις στροφές της Αριστεράς. Η αριστερή του πτέρυγα γεννήθηκε στα τέλη της δεκαετίας του '60 μέσα από μια διαδικασία κριτικής του αραβικού εθνικισμού που έβλεπε την απελευθέρωση από τα δεσμά του ιμπεριαλισμού να είναι έργο κάποιων σωτήρων από τα πάνω, όπως του **Νάσερ** της Αιγύπτου.

Όμως, η ρήξη ποτέ δεν έφτασε μέχρι το τέλος, μέχρι την υιοθέτηση μιας στρατηγικής που βλέπει σαν υποκείμενο της ανατροπής την αραβική εργατική τάξη. Το σύνθημα που είχε πρωτοδιατυπωθεί στα μέσα της δεκαετίας του '60: «Ο δρόμος για την Ιερουσαλήμ περνάει από το Αμάν, από το Κάιρο, από τη Βηρυτό, από το Ριάντ» μπορούσε να ερμηνευτεί με δυο τρόπους. Περνάει από τα καθεστώτα αυτών των χωρών, την διπλωματική και στρατιωτική υπο-

στήριξη τους ή περνάει από την ανατροπή τους από την εργατική τάξη.

Για την ηγεσία του παλαιστινιακού κινήματος, της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO), ρεαλιστικός ήταν ο πρώτος δρόμος. Κι αυτό σήμαινε μια σειρά συμβιβασμών με αποκορύφωμα τις Συμφωνίες του Όσλο το 1993. Κι η παλαιστινιακή Αριστερά παρά τον ηρωισμό και τις κριτικές της, ακολουθούσε κάθε φορά στο όνομα της «εθνικής ενότητας». Έτσι άνοιξε ο δρόμος για τη Χαμάς και άλλες οργανώσεις να ηγεμονεύσουν στην αντίσταση ενάντια στην ισραηλινή κατοχή από την εποχή της Δεύτερης Ιντιφάντα (εξέγερση) που ξεκίνησε το έτος 2000 και διήρκεσε πέντε χρόνια.

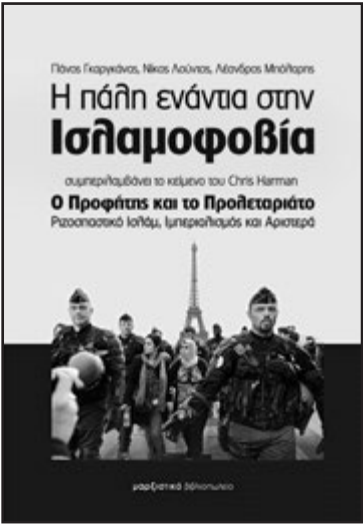
Τέτοιες οργανώσεις και κινήματα δεν είναι «ισλαμοφασισμός» και «σκοταδισμός». Τέτοιες αναλύσεις στην Αριστερά σημαίνουν απλά συνθηκολόγηση με τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στη Μ. Ανατολή, με τις άρχουσες τάξεις που στηρίζανε το γενοκτονικό σιωνιστικό κράτος και τις ισλαμοφοβικές επιθέσεις τους σε πρόσφυγες και μετανάστες, δηλαδή ένα μεγάλο τμήμα της εργατικής τάξης στις «πολιτισμένες» χώρες. Και για την Αριστερά στις αραβικές χώρες σημαίνουν συνθηκολόγηση με δικτατορικά και διεφθαρμένα καθεστώτα.

Το σημερινό διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη μπόρεσε να αποκτήσει τις συγκλονιστικές διαστάσεις γιατί στην καρδιά του σε πολλές χώρες βρέθηκαν δυνάμεις της ριζοσπαστικής και επαναστατικής Αριστεράς που δεν ακολούθησαν αυτή τη λάθος επιλογή. Συγκρουστήκαμε με τις πιέσεις που μας καλούσαν να καταγγείλουμε την Παλαιστινιακή Αντίσταση, και την επιχείρηση της 7 Οκτώβρη συγκεκριμένα, σαν αποτρόπαια πράξη «ισλαμικής τρομοκρατίας».

Δυναμώνοντας το κίνημα που παλεύει για λεύτερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη ως τη Μεσόγειο, δυναμώνουμε και την επαναστατική Αριστερά στις χώρες μας και δίνουμε χώρο και δύναμη να αναγεννηθεί η επαναστατική Αριστερά στη Μ. Ανατολή.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

Αν αυτά που συμβαίνουν στην πολιτική της Γαλλίας, συνέβαιναν σε κάποια φτωχή χώρα της Αφρικής, τα ΜΜΕ θα μιλούσαν για κωμικοτραγικά γεγονότα. Όμως συμβαίνουν στη δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποκαλύπτουν πώς η αστάθεια και το πολιτικό αδιέξοδο στον πυρήνα του συστήματος προχωράει όλο και βαθύτερα.

Ο πρωθυπουργός **Λεκορνί** διορίστηκε από τον **Μακρόν** στις 9 Σεπτεμβρίου. Ξεκίνησε τις συνομιλίες για να σχηματίσει την κυβέρνηση του και τελικά τα κατάφερε στις 6 Οκτώβρη. Με το που ανακοίνωσε την κυβέρνηση του, ξέσπασε μια κρίση, η οποία μετά από λιγότερες από 15 ώρες οδήγησε στην παραίτηση του πρωθυπουργού.

Ο Μακρόν ξαναξεκίνησε συνομιλίες για να στηθεί καινούργια κυβέρνηση με άλλον πρωθυπουργό και τελικά στις 10 Οκτώβρη κατέληξε στο ότι ο Λεκορνί ξαναδιορίστηκε πρωθυπουργός, διαδεχόμενος... τον εαυτό του! Έτσι έσπασαν όλα τα ρεκόρ αστάθειας στη Γαλλία, ρεκόρ στα οποία οι κυβερνήσεις του ίδιου του Μακρόν είχαν βάλει τον πήχη.

Ο Λεκορνί διορίστηκε τον Σεπτέμβρη όταν κατέρρευσε η κυβέρνηση του **Μπαϊρού**, ο οποίος άντεξε λιγότερο από εννιά μήνες στη θέση του. Στα μέσα του καλοκαιριού ο υποτίθεται “κεντρώος” Μπαϊρού έκανε διάγγελμα με το οποίο “αποκάλυψε” πως η Γαλλία βρίσκεται στο χείλος τη χρεοκοπίας και είναι αναγκαία τεράστια επίθεση με περικοπές δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ στα πάντα. Ο Μπαϊρού και ο Μακρόν επιχείρησαν να στήσουν γέφυρες με όλα τα κόμματα του συστήματος για να κερδίσουν πλειοψηφία στη Βουλή για τη γιγάντια λιτότητα που ετοιμάζαν. Ανάμεσα στις επιθέσεις ήταν και η κατάργηση δύο ολόκληρων αργιών από το έτος. Όμως, τα κινήματα και τα συνδικάτα ξεκίνησαν την άμυνα και την αντεπίθεση από το τέλος του καλοκαιριού. Ο Μπαϊρού παραιτήθηκε μία μέρα πριν ξεσπάσει στους δρόμους και στους εργατικούς χώρους το κίνημα “Να μπλοκάρουμε τα πάντα” στις 10 Σεπτέμβρη.

Ο Μακρόν βρέθηκε ξανά να παρουσιάζεται απτόητος και να υπόσχεται πρωθυπουργό που θα δώσει λύση στο αδιέξοδο, ενώ η στοιχειώδης λογική δείχνει ότι η εξίσωση δεν έχει λύση. Ας θυμηθούμε γιατί. Ο Μακρόν έχασε παταγωδώς τις κοινοβουλευτικές εκλογές τον Ιούλη του 2024. Τότε είχε προσπαθήσει να παίξει το χαρτί της ανόδου των φασιστών για να παρουσιαστεί ξανά ως σωτήρας στο “κέντρο” του πολιτικού σκηνικού. Όμως, στις εκλογές η Αριστερά βγήκε πιο ενδυναμωμένη. Έτσι ο πρόεδρος βρέθηκε με ένα κοινοβούλιο ακόμη πιο εχθρικό και ανεξέλεγκτο. Αυτή η ισορροπία δεν είναι πρωτοφανής στη Γαλλία και σε

18/9, Γενική απεργία στην Γαλλία. Το πανό γράφει: “Μακρόν παραιτήσου - Γενική Απεργία - Τα μπλοκάρουμε όλα”. Φωτό: Ari Alto/KGK

ΓΑΛΛΙΑ Ρεκόρ αστάθειας

άλλες εποχές θα μπορούσε να λυθεί με συμβιβασμούς.

Όμως συνδυάζονται τρία ακόμη στοιχεία που οξύνουν την κρίση. Πρώτον η άρχουσα τάξη πιέζει αφόρητα για επιθέσεις (αυτή είναι η συζήτηση για το χρέος και την πιθανή χρεοκοπία της χώρας), συνεπώς ο Μακρόν όχι μόνο δεν σκέφτηκε στιγμή να διορίσει πρωθυπουργό από την Αριστερά, αλλά ούτε καν από το Σοσιαλιστικό Κόμμα το οποίο ήταν παραπάνω από πρόθυμο. Δεν ψάχνουν μια οποιαδήποτε κυβέρνηση αλλά μια κυβέρνηση που θα συγκρουστεί μετωπικά με την εργατική τάξη. Στην πράξη αυτό σημαίνει ότι προαναγγέλλουν πως η κυβέρνηση ψάχνει μεν τη συναίνεση του κοινοβουλίου αλλά στα κρίσιμα ζητήματα θα συνεχίσουν να κυβερνάνε με διατάγματα, όπως κάνουν όλες οι κυβερνήσεις του Μακρόν από την αρχή, αδιαφορώντας για το αν έχουν νομιμοποίηση ούτε και μέσα στη Βουλή.

Η Δεξιά διασπάται

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι ο Μακρόν για τους δικούς του λόγους θέλει στην κυβέρνηση μόνο ανθρώπους που έχει του χεριού του. Ακόμη και με την παραδοσιακή Δεξιά έχει δυσκολίες να χτίσει γέφυρες. Το αποτέλεσμα είναι πως η Δεξιά πολυδιασπάται αλλά το εύρος της κυβέρνησης στενεύει ακόμη πιο πολύ. Στην καινούργια κυβέρνηση του Λεκορνί, μπήκαν ξανά βουλευτές των “Ρεπουμπλικάνων” σε ατομικό επίπεδο, οι οποίοι την Κυριακή το απόγευμα διαγράφηκαν από το κόμμα τους.

Το τρίτο στοιχείο είναι πως ο ριζοσπαστισμός του κινήματος δεν τους αφήνει σε ησυχία. Από τις αρχές Σεπτεμβρίου ξεκίνησαν οι απεργίες κατά κλάδους, έφτασαν στην μέρα δράσης μαζί με όλο το κίνημα στις 10, μετά

στις 18 Σεπτέμβρη με γενική απεργία και ξανά στις 2 του Οκτώβρη σε όλους τους χώρους. Η Αριστερά στο Κοινοβούλιο (η **Ανυπότακτη Γαλλία** κυρίως με τις συμμαχίες της) υπόσχεται πρόταση μομφής ενάντια σε όλες τις κυβερνήσεις που στήνει ο Μακρόν. Ενώ ταυτόχρονα η μάχη συνδυάζεται με το αντιφασιστικό μέτωπο, γιατί όλο και περισσότεροι κόσμος καταλαβαίνει πως η πολιτική του Μακρόν που ποδοπατάει το Κοινοβούλιο και επιτίθεται στην Αριστερά, ανοίγει το δρόμο στους φασίστες της **Λεπέν** και του **Μπαρντελά** που περιμένουν να “έρθει η σειρά τους”.

Τώρα η δεύτερη κυβέρνηση του Λεκορνί λέει πως θα κατεβάσει προϋπολογισμό για το 2026 μέσα στις επόμενες μέρες. Είναι προφανώς αδύνατο να σχεδιάσει καινούργιο προϋπολογισμό τόσο γρήγορα. Το κείμενο που θα καταθέσει είναι η ίδια η επίθεση που ετοίμασε ο Μπαϊρού από το καλοκαίρι, ίσως με μερικές μικροαλλαγές. Μια τέτοια ήταν η αναστολή της εφαρμογής της αντισυνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης μέχρι τις προεδρικές εκλογές του 2027 αλλά με κόστος της αναστολής να αντισταθμίζεται από αντίστοιχες περικοπές σε άλλους τομείς. Ο Λεκορνί έφτασε να πει πως πρόκειται για κυβέρνηση ειδικού σκοπού, δηλαδή μόνο να περάσει προϋπολογισμό.

Πέρσι οι κυβερνήσεις του Μακρόν δεν κατάφεραν να περάσουν προϋπολογισμό και απλώς πέταξαν το μπαλάκι μέσα στο 2025. Συνολικά μέσα στο 2024 πέρασαν τέσσερις πρωθυπουργοί (Μπορν, Ατάλ, Μπαρνιέ, Μπαϊρού). Αν δεν καταφέρουν να περάσουν τον προϋπολογισμό του 2026 το αμέσως επόμενο διάστημα, θα πρέπει να αποδεχτούν τις προγραμματισμένες αυξήσεις των κονδυλίων για την κοινωνική ασφάλι-

ση και την Υγεία. Ενώ θα έχουν πρόβλημα να εφαρμόσουν την υπόσχεση που έχει δώσει ο Μακρόν προς τον **Τραμπ** για εκτίναξη των “αμυντικών” και εξοπλιστικών δαπανών, με επιπλέον 6,5 δισεκατομμύρια μέσα στα επόμενα δύο χρόνια.

Τα αφεντικά και οι οικονομολόγοι τους φωνάζουν πως, αν η Γαλλία δεν τηρήσει τις υποχρεώσεις της (δηλαδή να τσακίσει τις δαπάνες για την Υγεία και να αυξήσει κατακόρυφα τα όπλα), οι διεθνείς αγορές θα ανεβάσουν ακόμη περισσότερο το κόστος δανεισμού. Η απόδοση (ο τόκος) στο 10ετές ομόλογο της Γαλλίας είναι πλέον ακριβότερη από το αντίστοιχο της Ιταλίας η οποία είναι ασύγκριτα πιο χρεωμένη από τη Γαλλία σε σχέση με το ΑΕΠ της. Ενώ όπως σχολίαζε ένα άρθρο στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς την περασμένη βδομάδα:

Πολιτική παράλυση

“Το διευρυνόμενο σπρεντ μεταξύ των γαλλικών και των γερμανικών ομολόγων απειλεί την ικανότητα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας να εξασφαλίζει ότι μία και ενιαία νομισματική πολιτική εφαρμόζεται σε ολόκληρο το ευρωπαϊκό μπλοκ. Όταν αυξάνεται η απόκλιση, ανεβαίνει ο κίνδυνος μιας πολυδιάσπασης και στρεσαρίσματος των αγορών που μπορεί να γίνει συστημική απειλή. Το σημερινό μήνυμα των αγορών είναι ξεκάθαρο: αν συνεχιστεί κι άλλο, η πολιτική παράλυση στη Γαλλία μπορεί να μετατραπεί σε οικονομικό πονοκέφαλο της Ευρωζώνης”.

Οι ανησυχίες ότι τα ταχυδακτυλουργικά κόλπα που επιχειρούν οι διαδοχικοί πρωθυπουργοί του Μακρόν για τον προϋπολογισμό μπορεί να οδηγήσουν σε ακόμη βαθύτερα προβλήματα το γαλλικό καπιταλισμό έχουν πλέον φτάσει πολύ ψηλά. Δεν

είναι μόνο η παραδοσιακή Δεξιά που ζητάει την παραίτηση του Μακρόν με αυτό το σκεπτικό. Πριν από λίγες μέρες το ίδιο έκανε και ο **Εντουάρ Φιλίπ**, από τα πιο κοντινά στο Μακρόν στελέχη και πρώην πρωθυπουργός του. Ζήτησε με το που θα περάσει ο προϋπολογισμός, να κηρυχθούν πρόωρες προεδρικές εκλογές.

Μέχρι να φτάσουμε εκεί, το κίνημα στη Γαλλία θα συνεχίσει να συγκρούεται με την καινούργια κυβέρνηση του Λεκορνί και του Μακρόν η οποία είναι σχεδόν ίδια με την προηγούμενη. Ο Λεκορνί έβαλε κάποιους επιπλέον εκπροσώπους των αφεντικών, ονομάζοντάς τους “εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών”, ελπίζοντας πως έχοντας επικοινωνία με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα μπορέσουν να φρενάρουν κάποιες από τις απεργίες. Κάνα δυο άλλα στελέχη που αυτοαποκαλούνται “αριστεροί μακρονιστές” θα επιχειρήσουν να βγάλουν κάτι από τις επαφές τους με το Σοσιαλιστικό Κόμμα.

Η επίθεση είναι πολύ μεγάλη για να μπορέσει να λυθεί με τέτοιου είδους κοινοβουλευτικά τρικ τα οποία δεν έχουν αποδώσει τα τελευταία χρόνια. Ο προϋπολογισμός προβλέπει πάγωμα στους μισθούς, πάγωμα σε όλα τα έξοδα του δημοσίου (εκτός των εξοπλισμών), διάλυση των υπηρεσιών με κάλυψη μόνο δύο στις τρεις θέσεις συνταξιοδοτούμενων και άλλα πολλά, μαζικές περικοπές στο ασφαλιστικό και στην Υγεία. Ενώ με το καλημέρα όμως η κυβέρνηση θα έχει να αντιμετωπίσει δυο ξεχωριστές προτάσεις μομφής, μία που έρχεται από την Αριστερά και μία ακόμη από τους φασίστες. Απεργίες συνεχίζονται αυτή τη βδομάδα στα τεχνικά και επαγγελματικά λύκεια. Με το που ανακοινώσει την επιστροφή του προϋπολογισμού ο Λεκορνί, οι δρόμοι και οι εργατικοί χώροι θα πρέπει να ξαναπάρουν φωτιά.

Νίκος Λούντος

ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ Εξέγερση!

Το βράδυ της Δευτέρας ο πρόεδρος της Μαδαγασκάρης Άντρι Ροτζελίνα επρόκειτο να απευθύνει διάγγελμα από την κρατική τηλεόραση προς τον λαό «του». Δεν το έκανε. Αντί αυτού, τα ξημερώματα της Τρίτης, με μια ανάρτηση στα κοινωνικά δίκτυα τον ενημέρωσε ότι «βρίσκεται σε ασφαλές μέρος». Με άλλα λόγια, ότι έφυγε από τη χώρα. Οι φήμες λένε ότι εγκατέλειψε με ελικόπτερο το προεδρικό μέγαρο και στη συνέχεια με ένα γαλλικό αεροπλάνο τη Μαδαγασκάρη.

Στην ανάρτησή του επικαλέστηκε σαν λόγο για την αποχώρησή του «απόπειρα δολοφονίας». Στην πραγματικότητα, ο μόνος δολοφόνος είναι ο ίδιος: σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ 22 διαδηλωτές έχουν σκοτωθεί από την βία της αστυνομίας μέσα στις τρεις τελευταίες εβδομάδες των «ταραχών» στη Μαδαγασκάρη. Και πολλοί περισσότεροι άνθρωποι έχουν πεθάνει στη διάρκεια των τριών θητειών του στην προεδρεία από την φτώχεια.

Έχουν πεθάνει στην κυριολεξία. Πριν από τρία χρόνια ένας άγριος λοιμός είχε χτυπήσει τη χώρα. Ο ΟΗΕ έκανε λόγο για «τον πρώτο οφειλόμενο στην κλιματική αλλαγή λοιμό στην ιστορία». Η κυβέρνηση είχε σπεύσει τότε να υιοθετήσει την ετυμηγορία –όχι για να πάρει κάποια πρωτοβουλία ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος αλλά για να την χρησιμοποιήσει σαν δικαιολογία ενάντια στις δικές της ευθύνες. «Κάποιοι επιστήμονες και ειδικοί διαφωνούν», έγραφε τότε η εφημερίδα Financial Times. Ο λοιμός έλεγαν ήταν κύρια αποτέλεσμα «της φτώχειας και της κακής διακυβέρνησης».

Ο ίδιος ο λαός της Μαδαγασκάρης, όμως, δεν είχε χρόνο για αναλύσεις. Για αυτούς ήταν απλά η «Κέρε». Η Πείνα. «Τάιζα τα παιδιά μου με καρπούς κάκτου και άγρια φύλλα», έλεγε τότε μια νέα μητέρα στην Financial Times. «Βράζαμε τα φύλλα και τα αλατιζαμε. Δεν είχαν καμιά γεύση αλλά γέμιζαν τα στομάχια μας. Κέρε σημαίνει πείνα. Αυτή είναι η Κέρε». Το καλοκαίρι του 2022 δεν πέθαναν 22 άτομα σε τρεις εβδομάδες «ταραχών». Πέθαιναν πάνω από 20 άνθρωποι τη μέρα από την Κέρε.

Η αφορμή για τις μαζικές διαδηλώσεις που έστειλαν τον Ροτζελίνα από το προεδρικό μέγαρο σε «ασφαλές μέρος» ήταν οι συνεχείς διακοπές της ηλεκτροδότησης και της παροχής νερού –μια από τις άμεσες συνέπειες της κρίσης αλλά και της διαφθοράς που μαστίζουν την Μαδαγασκάρη εδώ και δεκαετίες. «Η Μαδαγασκάρη βρίσκεται σε μια παγίδα υπανάπτυξης από την εποχή της γαλλικής αποικιοκρατίας και δεν κατάφερε ποτέ να βγει από αυτήν από το 1960 που έγινε ανεξάρτητη» γράφαμε στο προηγούμενο φύλο της Εργατικής Αλληλεγγύης. Οι νεοφιλελεύθερες συνταγές των κυβερνήσεων του Ροτζελίνα –που ανέβηκε με πραξικόπημα για πρώτη φορά το 2009 στην εξουσία και εκλέχτηκε ξανά πρόεδρος, με ύποπτες διαδικασίες, το 2018 και το 2023- διόγκωσαν το πρόβλημα. Η κλιματική αλλαγή το απογείωσε. Η πολιτική του Τραμπ, με την διακοπή της ανθρωπιστικής βοήθειας και την επιβολή των δασμών στις εισαγωγές, ήταν η χαριστική βολή.

Την Δευτέρα ο στρατός –που είχε βοηθήσει τον Ροτζελίνα να ανέβει στην εξουσία το μακρινό 2009- στράφηκε εναντίον του. Το «ασφαλές μέρος» είναι κατά πάσα πιθανότητα η Γαλλία ή κάποια από τις παλιές της κτήσεις (η νήσος Ρεουνιόν που βρίσκεται στα ανατολικά της Μαδαγασκάρης είναι γαλλικό έδαφος). Ο Ροτζελίνα, άλλωστε, είχε διπλή υπηκοότητα –ήταν εκτός από πρόεδρος της Μαδαγασκάρης και πολίτης της Γαλλίας.

Η αποικιοκρατία έχει τελειώσει εδώ και πολλές δεκαετίες. Οι κληρονόμοι της όμως ζούν και βασιλεύουν. Και συνεχίζουν να κάνουν χοντρές «μπίζνες» με τους παλιούς τους «υποτελείς». Και συνεχίζουν να παρέχουν προστασία στους «ανθρώπους τους», όταν αυτοί βρίσκονται σε ανάγκη.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Απεργία δημοσίων υπαλλήλων στην Βόρεια Κύπρο. Φωτό: CNA

Οι Τουρκοκύπριοι ψηφίζουν την Κυριακή

Σε κλίμα πόλωσης και αντιπαράθεσης διεξάγονται οι τουρκοκυπριακές εκλογές την ερχόμενη Κυριακή στη βόρεια Κύπρο. Οι εκλογές θα αναδείξουν το νέο ηγέτη της τουρκοκυπριακής κοινότητας που θα αναλάβει να σχηματίσει κυβέρνηση και να εξασφαλίσει ψήφο εμπιστοσύνης από την τουρκοκυπριακή βουλή.

Οι βασικοί υποψήφιοι είναι δύο, ο **Ερσίν Τατάρ** και ο **Τουφάν Ερχιουρμάν**. Υπάρχουν και άλλοι υποψήφιοι αλλά τα ποσοστά που παίρνουν στις δημοσκοπήσεις είναι πολύ μικρά, (όλοι μαζί μετά βίας φτάνουν το 5%) και δύσκολα θα επηρεάσουν το αποτέλεσμα. Πιθανόν να έχουμε εκλογές ενός γύρου αφού ένας από τους δύο αναμένεται να εξασφαλίσει το 50%+1.

Ο Ερσίν Τατάρ είναι ο δεξιός πολιτικός που κυβερνά τα τελευταία πέντε χρόνια. Είναι υποτελής και πλήρως υποταγμένος στις επιδιώξεις και τις υποδείξεις της Άγκυρας. Στο Κυπριακό υποστηρίζει λύση δύο κρατών και είναι αντίθετος στις διαπραγματεύσεις αν η ελληνοκυπριακή πλευρά δεν δεχθεί προκαταβολικά, την κυριαρχική ισότητα του τουρκοκυπριακού κράτους, την εκ περιτροπής προεδρία και την ισότιμη εξωτερική εκπροσώπηση. Την προηγούμενη περίοδο προσπάθησε να αλλάξει τον κοσμικό χαρακτήρα της τουρκοκυπριακής κοινότητας και του κράτους, επιβάλλοντας τα θρησκευτικά σχολεία και την υποχρεωτική χρήση της ισλαμικής μαντήλας. Κάτι που ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων και κινητοποιήσεων κυρίως από τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών και τελικά δεν πέρασε παρά το ότι ψηφίστηκε ο σχετικός κανονισμός.

Υποστηρίζεται από το Κόμμα Εθνικής Ενότητας (UBP), το Κόμμα Αναγέννησης

(YDP) που είναι το κόμμα των εποίκων και το Δημοκρατικό Κόμμα (DP) του Ντενκτάς και έχουν καταθέσει πρόταση στη Βουλή υπέρ της λύσης δύο κρατών, η οποία περιμένουν ότι θα εγκριθεί αυτή τη βδομάδα.

Ο Τουφάν Ερχιουρμάν είναι ο επικεφαλής του Τουρκικού Ρεπουμπλικανικού Κόμματος (το αντίστοιχο του ΑΚΕΛ στην ε/κ πλευρά) και υποστηρίζεται από τα κόμματα της αντιπολίτευσης και τα συνδικάτα, κυρίως των εκπαιδευτικών και των Δημοσίων Υπαλλήλων, που είναι πολύ ισχυρά. Στο Κυπριακό υποστηρίζει λύση Διζωνικής Δικονομικής Ομοσπονδίας και την άμεση επανέναρξη των διαπραγματεύσεων για συνολική διευθέτηση του προβλήματος. Όλες οι δημοσκοπήσεις των τελευταίων εβδομάδων που είδαν το φως της δημοσιότητας τον φέρουν να έχει ένα προβάδισμα 5-6 μονάδων από τον Τατάρ.

Άγκυρα

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει και πολλά αφού οι τουρκοκυπριακές εκλογές κρίνονται κυρίως από την στάση της Άγκυρας και την υποστήριξή της σε κάποιο υποψήφιο. Οι εγγεγραμμένοι ψηφοφόροι για τις τουρκοκυπριακές εκλογές είναι γύρω στις 220 χιλιάδες και από αυτούς οι μισοί είναι τούρκοι μετανάστες. Με τον ίδιο τρόπο κρίθηκαν και οι προηγούμενες εκλογές όταν η Άγκυρα υποστήριξε τον Τατάρ έναντι του **Ακκιντζί** που ήταν το φαβορί. Και τώρα το ίδιο γίνεται. Τις τελευταίες εβδομάδες ταξίδεψαν στην βόρεια Κύπρο μια σειρά από πρώην Υπουργούς, Δημάρχους, Βουλευτές και άλλους από τη συμμαχία του κυβερνώντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) και του Κόμματος Εθνικιστικού Κινήματος, για να στηρίξουν την

υποψηφιότητα του Τατάρ.

Οι παρεμβάσεις και οι πιέσεις πάνω στους υποψήφιους από την Άγκυρα και το καθεστώς Τατάρ είναι συνεχείς και έντονες. Όπως κατάγγειλε το **Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου**, ένα κόμμα που βρίσκεται στο χώρο της άκρας αριστεράς, η τουρκοκυπριακή ραδιοτηλεόραση (Bayerak) λογόκρινε και εμπόδισε την προεκλογική ομιλία του και έκοψε αναφορές που έκανε σε αυτήν για «επιχείρηση εισβολής» για την εισβολή του 1974 γιατί έρχεται σε αντίθεση με την επίσημη θέση που την χαρακτηρίζει «ειρηνευτική επιχείρηση».

Πόσο θα επηρεάσουν τις εκλογές αυτές οι παρεμβάσεις είναι άγνωστο. Δεν είναι όμως μόνο αυτοί οι παράγοντες που θα καθορίσουν το αποτέλεσμα των εκλογών. Δεν πρέπει να ξεχνάμε τις μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις που είχαμε τον τελευταίο χρόνο. Οι χιλιάδες Τουρκοκύπριοι που συμμετείχαν μαζικά στις κινητοποιήσεις τον περασμένο Απρίλη με συνθήματα όπως «η Κύπρος είναι κοσμική και κοσμική θα παραμείνει», «σταματήστε τη φτώχεια, το φανατισμό και την εξαφάνιση», «Άγκυρα πάρε τα χέρια σου από πάνω μας» είναι εκεί και είναι ένα μεγάλο μέρος των ψηφοφόρων.

Μια νίκη του Ερχιουρμάν βέβαια δεν πρόκειται να φέρει ριζικές αλλαγές στην πολιτική της τουρκοκυπριακής πλευράς στο Κυπριακό, αφού αυτή καθορίζεται κυρίως από την Άγκυρα. Το πιο πολύ που μπορεί να ελπίζει είναι να ξαναρχίσουν οι διαπραγματεύσεις. Κάτι που σίγουρα θα είναι θετικό. Ο ίδιος βλέπει αυτή την πραγματικότητα και μετατοπίζει τη συζήτηση σε ζητήματα όπως η εξασφάλιση της ευρωπαϊκής υπηκοότητας για παιδιά μεικτών γάμων και η ελεύθερη διακίνηση των εποίκων στο νησί.

Μια νίκη του Ερχιουρμάν όμως θα καταγραφεί σαν νίκη της Αριστεράς και θα ενισχύσει την αυτοπεποίθηση των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων και μπορεί να ανοίξει το δρόμο για νέες κινητοποιήσεις.

Ντίνος Αγιομαμής

11/10, Λονδίνο. Φωτό: BBC/Getty

Μεγαλώνει το κίνημα αλληλεγγύης

Κανείς δεν μπορεί να εμπιστευτεί τα σχέδια του Τραμπ για την Παλαιστίνη. Αυτό ήταν το μήνυμα που στέλνουν διαδηλώνοντας και απεργώντας εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο, μετά την ανακοίνωση της εκεχειρίας.

Στο ισπανικό κράτος, η εργατική τάξη παίρνει και αυτή την σκυτάλη από την Ιταλία προχωρώντας σε Γενική Απεργία για την Παλαιστίνη που θα παραλύσει όλη τη χώρα την Τετάρτη 15 Οκτωβρίου. Τα συνδικάτα στο ισπανικό κράτος προχωράνε σε 24ωρη απεργία και στάσεις εργασίας που θα συνοδεύονται από μεγάλα συλλαλητήρια και το πρωί και το βράδυ εκείνης της μέρας. Στο δρόμο ετοιμάζονται να κατεβούν οι φοιτητές και οι μαθητές που καλούν ξανά σε αποχές και διαδηλώσεις, όπως πριν από δύο εβδομάδες.

Πάνω από 500.000 άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους του **Λονδίνου** το Σάββατο 11 Οκτώβρη σε μια επίδειξη αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό, στην 32η διαδήλωση που έγινε στην πόλη για την Παλαιστίνη, λίγες μέρες μετά την αναγγελία της «εκεχειρίας» του Ντόναλντ Τραμπ.

Πανό, συνθήματα, ομιλίες, όλα αναδείκνυαν ότι ο αγώνας συνεχίζεται για να σταματήσει η γενοκτονία, ο αποκλεισμός και η πείνα στην Γάζα. Για να αποσυρθεί εντελώς ο ισραηλινός στρατός, να απελευθερωθούν όλοι οι αγωνιστές-ριες της Παλαιστινιακής Αντίστασης. Για να σταματήσει η βρετανική υποστήριξη στο Ισραήλ και η επιχείρηση συλλήψεων εναντίον του κινήματος αλληλεγγύης με την κατηγορία της «τρομοκρατίας». Για να μπει φραγμός σε κάθε νέο αποικιοκρατικό σχέδιο, όπως των «20 σημείων του Τραμπ» που στερεί βάνουσα το δικαίωμα των Παλαιστινίων στην αυτοδιάθεση και την ελευθερία.

Πολλά μπλοκ απαιτούσαν από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, πολλές από τις οποίες έχουν ταχθεί στο πλευρό της Παλαιστίνης, να ακολουθήσουν το παράδειγμα της Ιταλίας και να καλέσουν απεργία. Οι αποκαλύψεις, τις προηγούμενες μέρες, μέσω της διαρροής ενός εγγράφου που περιλάμβανε λεπτομέρειες που μεθοδεύονται σχετικά με την Μεταβατική Διεθνή Αρχή (GITA) που θέ-

λουν να επιβάλουν στην Γάζα καθώς και η εμπλοκή του Τόνι Μπλερ σε αυτό, γέμιζαν με οργή τους διαδηλωτές.

Την ίδια μέρα στο **Βερολίνο**, μετά τη μεγάλη διαδήλωση των 100.000 την περασμένη εβδομάδα, πραγματοποιήθηκε νέο μαζικό συλλαλητήριο στην Πύλη του Βραδεμβούργου.

Στο **Όσλο**, ο προκριματικός αγώνας του Παγκοσμίου Κυπέλλου μεταξύ Νορβηγίας και Ισραήλ σηματοδεύτηκε από διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία έξω από το γήπεδο ενώ οι λίγοι θεατές που επιτράπηκαν στο εσωτερικό φώναζαν συνθήματα και γιούχαραν τον εθνικό ύμνο και τους οπαδούς του Ισραήλ σηκώνοντας «κόκκινες κάρτες» για τη συμμετοχή του στις διοργανώσεις της ΟΥΕΦΑ. Νωρίτερα, οι διαδηλωτές πορεύτηκαν προς το στάδιο κρατώντας παλαιστινιακές σημαίες, ενώ οι κάτοικοι των γειτονικών κτιρίων κρέμασαν από τα μπαλκόνια τους πανό αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη και οι οδηγοί στα αυτοκίνητα τους έκαναν χώρο για να περάσουν.

Απεργία

«Την πρωτοβουλία για τη διαδήλωση την πήρε ένας σύντροφος της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης (IST) μαζί με άλλους» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Μαριέτε** από το Όσλο. Οι εργαζόμενοι σε λεωφορεία, τραμ και μετρό πραγματοποίησαν απεργία σε όλο το Όσλο λίγο πριν τον αγώνα, σε ένδειξη αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη. Ένας εκπρόσωπος του συνδικάτου μίλησε στη διαδήλωση. Αργότερα το βράδυ, η αστυνομία επιτέθηκε βίαια και συνέλαβε τους ακτιβιστές που ήταν ακόμα εκεί και τους επέβαλε βαριά πρόστιμα, απειλώντας να απελάσει ορισμένους που είναι αλλοδαποί πολίτες. Συνολικά, ήταν μια ισχυρή εκδήλωση αντίστασης με την αστυνομική καταστολή να γίνεται σκληρή προς το τέλος».

Η συνέχεια δινόταν στο **Ούντιν** όπου η εθνική ομάδα του Ισραήλ θα έπαιζε την Τρίτη 14/10, με πολλές χιλιάδες ανθρώπους να ετοιμάζονται να διαδηλώσουν στην πόλη της Ιταλίας. 100.000 άνθρωποι συμμετείχαν την Κυριακή 12/10 στην Πορεία Ειρήνης 25 χι-

λιόμετρων που πραγματοποιείται κάθε δύο χρόνια από την **Περούτζια** στην **Ασίζη** κρατώντας πολύχρωμες σημαίες της ειρήνης και παλαιστινιακές σημαίες. Εκατοντάδες χιλιάδες είχαν διαδηλώσει ξανά στις 8 Οκτώβρη σε πάνω από 60 ιταλικές πόλεις για να καταγγείλουν την ισραηλινή επίθεση στα πλοία του δεύτερου στόλου που επιχείρησε να σπάσει τον αποκλεισμό της Γάζας την περασμένη εβδομάδα. Την προηγούμενη, στην **Στοκχόλμη**, πλήθος κόσμου υποδέχθηκε με ενθουσιασμό την Greta Thunberg στο αεροδρόμιο μετά την απελευθέρωσή της από το ισραηλινό κράτος.

Στην **Ελβετία**, όπου μαζικά συλλαλητήρια πραγματοποιούνται καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου, το Σάββατο 11/10 την σειρά πήρε η πόλη της **Βέρνης**. Πάνω από 5.000 διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν κόντρα στην προκλητική απαγόρευση της πορείας από την αστυνομία. Όταν οι διαδηλωτές επιχείρησαν να προχωρήσουν σε αποκλεισμό του σιδηροδρομικού σταθμού ακολουθώντας τα παραδείγματα των ιταλών απεργών και διαδηλωτών δέχθηκαν την επίθεση της αστυνομίας. Ακολούθησαν νέες συγκρούσεις όταν η αστυνομία επιχείρησε να βάλει φραγμούς στο δρόμο της πορείας προς το κοινοβούλιο με αποτέλεσμα τραυματισμούς διαδηλωτών και 18 αστυνομικών και πάνω από 500 προσαγωγές.

Τα δύο χρόνια από την έναρξη του πολέμου στις 7/10 συνοδεύτηκαν από εκατοντάδες συλλαλητήρια σε πολλές πόλεις του πλανήτη. Στη Νότιο Αμερική, χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους του **Μέξικο Σίτι** απαιτώντας από τη μεξικανική κυβέρνηση να διακόψει τις διπλωματικές σχέσεις με το Ισραήλ και καταγγέλλοντας την ισραηλινή επίθεση στον δεύτερο Στόλο - με τους διαδηλωτές να συγκρούονται με την αστυνομία μπροστά από την αμερικανική πρεσβεία. Οι δρόμοι πλημμύρισαν στο **Μπουένος Άιρες** στην Αργεντινή, στην **Μπογκοτά** της Κολομβίας, στο **Σαντιάγο** στην Χιλή, στο **Καράκας** στη Βενεζουέλα και άλλες πόλεις. Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν στο **Σίδνεϋ** και άλλες πόλεις της Αυστραλίας.

Γιώργος Πίττας

Όχι στη συμφωνία

Η «συμφωνία ειρήνης» του Τραμπ έχει σαν μοναδικό στόχο να βγάλει το Ισραήλ και τις ΗΠΑ από το αδιέξοδο όπου τους έχει οδηγήσει η παλαιστινιακή Αντίσταση και το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Οι αποικιοκρατικοί της όροι τοποθετούν την Γάζα κάτω από τον έλεγχο και την εξουσία «διεθνών τοποτηρητών» υπό την καθοδήγηση του Τραμπ που θα αναλάβουν να «ανοικοδομήσουν» την Γάζα.

Όπως γράφει η βρετανή σοσιαλίστρια **Ανν Αλεξάντερ**, που παρακολουθεί στενά το μεσανατολικό: «Το σχέδιο των 20 σημείων του Τραμπ περιέχει αόριστες αναφορές σε σχέδια για τη διακυβέρνηση της Γάζας την επόμενη μέρα. Ωστόσο, ένα έγγραφο που διέρρευσε και δημοσιεύθηκε περιγράφει τη δομή της «Διεθνούς Μεταβατικής Αρχής της Γάζας» (GITA). Οι παλαιστίνιοι «τεχνοκράτες» αναφέρονται ως «όργανο παροχής υπηρεσιών», που θα λειτουργεί σαν «μπάφερ» που θα απορροφάει τις εντάσεις μεταξύ του πληθυσμού και των πραγματικών κυβερνώντων...».

Σύμφωνα με τον Γκάρντιαν που δημοσίευσε τη διαρροή: «Το 21σέλιδο προσχέδιο, το οποίο είδαν οι εφημερίδες Guardian και Haaretz στο Ισραήλ, προβλέπει τη διακυβέρνηση και την ανοικοδόμηση της μεταπολεμικής Γάζας υπό την ηγεσία διεθνών αξιωματούχων, με τους Παλαιστίνιους να υποβαθμίζονται σε δευτερεύοντες ρόλους» και «ανοικοδόμηση με στόχο την επίτευξη «εμπορικά βιώσιμων αποδόσεων» για τους επενδυτές».

Αδικία

Μακροπρόθεσμα η εφαρμογή μιας τέτοιας συμφωνίας «ειρήνης» το μόνο που πρόκειται να φέρει είναι περισσότερη αδικία για τους Παλαιστίνιους και ακόμη πιο θρασείς επιθέσεις από το Ισραήλ. Και όπως λέει και το σύνθημα, «δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη».

Πιο άμεσα, με την πρώτη φάση να μην έχει ακόμη ολοκληρωθεί, κανείς δεν ξέρει τι πρόκειται να συμβεί στη συνέχεια πάνω στα κρίσιμα ζητήματα που αφορούν τον αφοπλισμό της Αντίστασης, την «σταδιακή» και μέχρι που απόσυρση του ισραηλινού στρατού, την άμεση εισροή ανθρωπιστικής βοήθειας για την αντιμετώπιση της λιμοκτονίας και της στέγασης ενόψει του χειμώνα.

Δεν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στους ηγέτες των αραβικών καθεστώτων που θα ήθελαν το ίδιο με τον Τραμπ να δούνε την Παλαιστινιακή Αντίσταση να εξαφανίζεται. Ούτε στην ΕΕ και στον Μακρόν που από την Αίγυπτο, αφού χειροκρότησε τον Τραμπ, ανησυχούσε ότι «η Χαμάς θα καλύψει το κενό εξουσίας στην Γάζα». Ούτε στον ΥΠΕΞ της Γερμανίας που δήλωσε ότι «ότι είναι σημαντικό να αφοπλιστεί η Χαμάς και να την αποκηρύξουν οι ίδιοι οι Παλαιστίνιοι».

«Η κατάπαυση του πυρός ανοίγει μια νέα φάση του αγώνα» γράφει ο **Άλεξ Καλίνικος**. «Η εκεχειρία επιτρέπει στον λαό της Γάζας να ζήσει ξανά. Οι υπόλοιποι πρέπει να διπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας για να οικοδομήσουμε ένα διεθνές κίνημα αλληλεγγύης που μπορεί πραγματικά να απομονώσει το Ισραήλ».